

รวมกฎหมายว่าด้วย ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

จัดทำโดย

ศูนย์พันธกิจประชาคมอาเซียน

สำนักงานต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด

รวมกฎหมายว่าด้วย ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

จัดทำโดย

ศูนย์พันธกิจประชาคมอาเซียน

สำนักงานต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด

สารบัญ

หน้า

ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

- พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ
ในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ๓
- กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ๒๗
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ
ในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ๓๖
- ระเบียบของผู้ประสานงานกลางว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือ
และการขอความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือ
ระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๗ ๓๘

การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

- พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ ๕๓
- กฎกระทรวงกำหนดคำร้องขอ การส่งมอบตัวบุคคล
และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๓ ๖๘

สนธิสัญญาอาเซียนว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในเรื่องทางอาญา

- สนธิสัญญาอาเซียนว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
ในเรื่องทางอาญา ๗๕

ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

พระราชบัญญัติ
ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและประกาศอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๔๐/หน้า ๒๗/๗ เมษายน ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความช่วยเหลือ” หมายความว่า ความช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี ริบทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา

“ประเทศผู้ร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

“ประเทศผู้รับคำร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ได้รับการขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอ

“ผู้ประสานงานกลาง” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ หรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศตามคำร้องขอความช่วยเหลือที่ผู้ประสานงานกลางส่งให้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕^๒ ให้นายกรัฐมนตรีและอัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง และอัยการสูงสุดมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^๒ มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

หมวด ๑

ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๖ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๗ ผู้ประสานงานกลางมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอและส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

(๒) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย และส่งให้ประเทศผู้รับคำร้องขอ

(๓) พิจารณาและวินิจฉัยว่าควรจะให้หรือขอความช่วยเหลือหรือไม่

(๔) ติดตามและเร่งรัดการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศเสร็จสิ้นโดยเร็ว

(๕) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ดำเนินการอย่างอื่นเพื่อให้การให้หรือการขอความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้บรรลุผล

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ไม่เกินสี่คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ข้าราชการอัยการคนหนึ่งตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งเป็นเลขานุการ เพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณาและวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลาง ในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศและการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศที่อาจมีผลกระทบกระเทือนอธิปไตยความมั่นคง ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง หรือความผิดทางทหาร

เมื่อมีการขอความช่วยเหลือตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๓๖ และผู้ประสานงานกลางได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ แล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการโดยทันทีเพื่อพิจารณาให้ความเห็น เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นไม่ตรงกับคำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลาง ให้ผู้ประสานงานกลางเสนอความเห็นและคำวินิจฉัยดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๑ วรรคห้า หรือมาตรา ๓๘ วรรคสอง แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

การให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๙ การให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ประเทศไทยอาจให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศผู้ร้องขอได้ แม้ว่าไม่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาระหว่างกัน แต่ประเทศผู้ร้องขอต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

(๒) การกระทำซึ่งเป็นมูลกรณีของความช่วยเหลือนั้นเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายไทย เว้นแต่เป็นกรณีที่ประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอมีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาดูกันและข้อความในสนธิสัญญาระบุไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ความช่วยเหลือดังกล่าวต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) ประเทศไทยอาจปฏิเสธคำร้องขอความช่วยเหลือ หากคำร้องขอนั้นกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของประเทศไทย หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง

(๔) การให้ความช่วยเหลือต้องไม่เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางทหาร

มาตรา ๑๐ ประเทศที่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทยหากประสงค์จะขอความช่วยเหลือตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้จากประเทศไทย ให้ทำคำร้องขอความช่วยเหลือส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญาดังกล่าวกับประเทศไทย ให้ส่งคำร้องขอโดยวิธีการทูต

คำร้องขอความช่วยเหลือให้ทำตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๑๑ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาและวินิจฉัยว่า คำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ได้หรือไม่ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ถ้าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

ถ้าคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็นหรือเหตุขัดข้องให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่าการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นจะเป็นการแทรกแซงการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ซึ่งกำลังดำเนินอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลาง

จะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นหรือดำเนินการตามคำร้องขอนั้นโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ แล้วแจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒^๓ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้ เพื่อดำเนินการต่อไป

(๑) คำร้องขอให้สอบปากคำพยานหรือจัดหาให้ซึ่งเอกสารหรือสิ่งของอันเป็นพยานหลักฐานซึ่งเป็นการดำเนินการนอกศาล คำร้องขอให้จัดส่งเอกสาร คำร้องขอให้ค้น คำร้องขอให้สืบหาบุคคลและคำร้องขอให้อายัดหรือยึดเอกสารหรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐาน ให้ส่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๒) คำร้องขอให้สืบพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุซึ่งเป็นการดำเนินการในศาล คำร้องขอให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ในการริบทรัพย์สินหรือในการบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน และคำร้องขอให้อายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน หรือบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศ ให้ส่งพนักงานอัยการ

(๓) คำร้องขอให้โอนหรือรับโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาล ให้ส่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์

(๔) คำร้องขอให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญา ให้ส่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือพนักงานอัยการ

ในกรณีที่เห็นสมควร ผู้ประสานงานกลางอาจส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับคำร้องขอตามวรรคหนึ่งก็ได้

^๓ มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๑๓ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ประสานงานกลาง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามที่คำร้องขอนั้น เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้ส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของ ที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจประสบอุปสรรค หรือไม่อาจดำเนินการตามคำร้องขอนั้นได้ ให้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๑๔ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือและแจ้งผลให้ผู้ประสานงานกลางทราบแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางจัดการส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

มาตรา ๑๔/๑^๔ ในกรณีที่ได้รับการประสานงานจากต่างประเทศ ให้จัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินใด เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีหรือการพิจารณาคดี ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่า เป็นข้อมูลที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งเป็นกรณีจำเป็น เร่งด่วน และมีเหตุอันสมควร ผู้ประสานงานกลางอาจจัดส่งข้อมูลนั้นให้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนดได้ เมื่อประเทศนั้นได้แสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในกรณีที่คำร้องขอมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้อมูลที่จะจัดส่งตามมาตรานี้ด้วย

^๔ มาตรา ๑๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ส่วนที่ ๒

การสอบสวนและการสืบพยานหลักฐาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้สอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานที่อยู่ในประเทศไทย ในชั้นสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานตามคำร้องขอในวรรคหนึ่ง ในกรณีที่จำเป็นให้มีอำนาจค้นและยึดเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการหรือส่งมอบพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๖ ถ้าสนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้ร้องขอกับประเทศไทย ว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กำหนดให้ต้องมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจสั่งให้บุคคลผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารนั้นตามแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาดังกล่าวหรือตามที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบพยานหลักฐานในศาลไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานอัยการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่บุคคลซึ่งจะเป็นพยานหรือบุคคลซึ่งครอบครองหรือดูแลรักษาพยานเอกสารหรือพยานวัตถุมีภูมิสำเนาหรือมีที่อยู่ในเขตศาลให้สืบพยานหลักฐานดังกล่าว และให้ศาลมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาสืบพยานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อสืบพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้ศาลส่งบันทึกคำเบิกความของพยาน รวมทั้งพยานหลักฐานอื่นในสำนวนไปยังพนักงานอัยการผู้ยื่นคำร้องเพื่อส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการต่อไป^๕

ส่วนที่ ๓

การจัดการและการให้เอกสารหรือข่าวสาร ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้จัดหาเอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐบาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งไปยังหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารนั้น และให้หน่วยงานดังกล่าวส่งมอบเอกสารหรือแจ้งข่าวสารนั้นแก่ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่เอกสารหรือข่าวสารที่ต่างประเทศร้องขอตามมาตรา ๑๘ เป็นเอกสารหรือข่าวสารที่ไม่พึงเปิดเผยต่อสาธารณชน และหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารดังกล่าวเห็นว่าไม่อาจเปิดเผยหรือไม่สมควรเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสารตามคำร้องขอ หรืออาจเปิดเผยได้โดยมีเงื่อนไข ให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขในการเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสาร ให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

^๕ มาตรา ๑๗ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเส้นทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๒๐ ในการจัดหาเอกสารตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารดังกล่าวตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ส่วนที่ ๔ การจัดส่งเอกสาร

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้จัดส่งเอกสารทางกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอ และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

หากเอกสารทางกฎหมายที่ได้รับคำร้องขอให้จัดส่งเป็นเอกสารเพื่อเรียกบุคคลไปปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่หรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจัดส่งให้แก่ผู้รับล่วงหน้าพอสมควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว

การแจ้งผลการส่งเอกสารให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามกฎหมายของเจ้าพนักงานหรือคำสั่งของศาลมิให้นำมาใช้บังคับกับบุคคลซึ่งมิใช่คนสัญชาติของประเทศผู้ร้องขอที่ได้รับเอกสารทางกฎหมายให้ไปปรากฏตัวต่อเจ้าพนักงานหรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ ๕ การค้น आयัต หรือยัต^๖

มาตรา ๒๓^๗ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ค้น आयัต ยัต และส่งมอบสิ่งของเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐาน ถ้ามีเหตุที่จะออกหมายค้น หรือคำสั่งอายัตหรือยัตสิ่งของได้ตามกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลออกหมายค้น หรือคำสั่งอายัตหรือยัตสิ่งของนั้นได้

มาตรา ๒๔^๘ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับกับการออกหมายค้น หรือคำสั่งอายัตหรือยัต และการค้น आयัต หรือยัตตามความในส่วนนี้ด้วยโดยอนุโลมและให้ดำเนินการได้แม้ว่าการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้มีการค้น आयัต หรือยัตจะมีได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรก็ตาม

มาตรา ๒๕^๙ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งทำการค้น และอายัตหรือยัตสิ่งของตามคำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำหนังสือรับรองการเก็บรักษา รูปพรรณ ลักษณะและความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้น และส่งมอบสิ่งของที่ค้น และอายัตหรือยัตได้พร้อมหนังสือรับรองนั้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อดำเนินการต่อไป

หนังสือรับรองนั้นให้ทำตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

^๖ ส่วนที่ ๕ การค้น आयัต หรือยัต มาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๗ มาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๘ มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๙ มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ส่วนที่ ๖

การโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดี ชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาล^{๑๐}

มาตรา ๒๖^{๑๑} ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในชั้นศาล หรือเพื่อช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการสืบสวนสอบสวนในฐานะพยานในประเทศผู้ร้องขอ หรือขอส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเพื่อช่วยเหลือในทำนองเดียวกันในประเทศไทย ถ้าผู้ประสานงานกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการจำเป็นและบุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้นสมัครใจ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอหรือรับตัวบุคคลนั้นจากประเทศผู้ร้องขอเข้ามาในประเทศไทย

การส่งตัว การรับตัว และการคุมขังบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗^{๑๒} ระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาลในต่างประเทศและอยู่ภายใต้การคุมขังของประเทศผู้ร้องขอ ให้ถือว่าเป็นระยะเวลาที่ผู้นั้นถูกคุมขังในประเทศไทย

มาตรา ๒๘^{๑๓} เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจคุมขังบุคคลซึ่งถูกคุมขังที่ถูกส่งตัวมาจากต่างประเทศเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือ

^{๑๐} ชื่อส่วนที่ ๖ การโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาล แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๑} มาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๒} มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ชั้นศาลตลอดเวลาที่บุคคลนั้นอยู่ในประเทศไทยเมื่อบุคคลนั้นช่วยเหลือในการดำเนินคดีในชั้นเจ้าพนักงานหรือในชั้นศาลเสร็จแล้ว ให้แจ้งผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๒๙ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอทันที

มาตรา ๒๙/๑^{๑๔} ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้บุคคลซึ่งถูกควบคุมโดยประเทศผู้ร้องขอหรือประเทศที่สามเดินทางผ่านประเทศไทยเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาลในประเทศผู้ร้องขอ หากผู้ประสานงานกลางเห็นว่าเป็นกรณีที่อาจให้ความช่วยเหลือได้ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางผ่าน

ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งเดินทางผ่านประเทศไทยภายในระยะเวลาที่ผู้ประสานงานกลางกำหนดเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว หากบุคคลนั้นมิได้เดินทางต่อไปยังประเทศผู้ร้องขอหรือประเทศที่สามให้ผู้ประสานงานกลางมีอำนาจส่งให้บุคคลนั้นเดินทางกลับไปยังประเทศที่บุคคลนั้นออกเดินทางมาในครั้งแรก

ให้ประเทศผู้ร้องขอรับผิดชอบการควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่งในระหว่างเดินทางผ่านประเทศไทย ทั้งนี้ เว้นแต่ประเทศผู้ร้องขอและผู้ประสานงานกลางตกลงกันเป็นอย่างอื่น

^{๑๓} มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๔} มาตรา ๒๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ส่วนที่ ๗

การสืบหาบุคคล

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบหาตัวบุคคลซึ่งประเทศผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นทางอาญา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่า บุคคลดังกล่าวอยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการสืบหาตัว บุคคลนั้น และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ ๘

การเริ่มกระบวนการคดีทางอาญา

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศซึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีใดคดีหนึ่ง แต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีนั้นในประเทศไทย และคดี ดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควร จะเริ่มดำเนินกระบวนการคดีทางอาญาตามคำร้องขอหรือไม่ ถ้าเห็นสมควร ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งผลการดำเนินการให้ ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ ๙

การอายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน และการบังคับชำระเงิน

แผนการริบทรัพย์สิน^{๑๕}

มาตรา ๓๒^{๑๖} ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินใดตามคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินซึ่งออกโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ เพื่อประโยชน์ในการริบทรัพย์สิน หรือในการบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน และเป็นกรณีที่ศาลต่างประเทศยังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้น ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำขอต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลผู้มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลซึ่งอาจต้องชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่พบตัวบุคคลนั้นอยู่ในเขตศาล แล้วแต่กรณี เพื่อมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก่อน ในกรณีดังกล่าวหากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอาจยื่นคำขอต่อศาลได้สองศาลหรือกว่านั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะยื่นคำขอต่อศาลใดศาลหนึ่งก็ได้

ให้ศาลพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นการด่วน ถ้าเป็นที่พอใจจากคำแถลงของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือพยานหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้นำมาสืบหรือที่ศาลได้เรียกมาสืบเองดังต่อไปนี้ ให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก่อนได้

(๑) ทรัพย์สินนั้นอาจถูกอายัด ยึด หรือริบ หรือบุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้ตามกฎหมายไทย

^{๑๕} ส่วนที่ ๙ การอายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน และการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน มาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๖} มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) ทรัพย์สินนั้นอาจถูกริบหรือบังคับคดีในการบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ และ

(๓) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการจำหน่าย จ่าย โอน ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินนั้นให้พ้นจากการริบทรัพย์สินหรือการบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน หรืออาจมีการทำให้ทรัพย์สินไร้ประโยชน์หรือเสื่อมมูลค่าลงจนอาจทำให้การริบทรัพย์สินหรือการบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินนั้นไม่เป็นผล

ถ้าศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอ คำสั่งเช่นนี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินไว้ก่อน ให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงของทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดตามวรรคสอง อาจยื่นคำขอโดยพลันเพื่อให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้น หากความปรากฏแก่ศาลว่าผู้นั้นมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำอันเป็นเหตุให้ต่างประเทศมีคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง หรือมิได้กระทำการอันเป็นเหตุตามวรรคสอง ให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้นเสีย คำสั่งของศาลเช่นนี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้ยกคำขอของผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

การที่ศาลมีคำสั่งยกคำขอหรือยกเลิกคำสั่งอายัดหรือยึดที่ได้ออกตามคำขอ ย่อมไม่ตัดสิทธิเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะเสนอคำขอให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นอีก หากมีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นได้

มาตรา ๓๓^{๓๗} ในกรณีที่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินตามคำสั่งก่อนมีคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ หรือให้ริบทรัพย์สินหรือบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ยังไม่ถึงที่สุดของศาลต่างประเทศ ให้

^{๓๗} มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำขอต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลผู้มีการมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในทรัพย์สินนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล หรือต่อศาลที่บุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล หรือต่อศาลที่พบตัวบุคคลนั้นอยู่ในเขตศาล แล้วแต่กรณี เพื่อมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นไว้ก่อน ในกรณีดังกล่าว หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอาจยื่นคำขอต่อศาลได้สองศาล หรือกว่านั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะยื่นคำขอต่อศาลใดศาลหนึ่งก็ได้

ให้ศาลพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นการด่วน ถ้าเป็นที่พอใจจากค่าแถลงของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือพยานหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้นำมาสืบหรือที่ศาลได้เรียกมาสืบเองดังต่อไปนี้ ให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นไว้ก่อนได้

(๑) ทรัพย์สินนั้นอาจถูกอายัด ยึด หรือริบ หรือบุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้ตามกฎหมายไทย

(๒) ศาลต่างประเทศมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้น และ

(๓) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการจำหน่าย จ่าย โอน ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินนั้นให้พ้นจากการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศ หรืออาจมีการทำให้ทรัพย์สินไร้ประโยชน์หรือเสื่อมมูลค่าลงจนอาจทำให้การบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศไม่เป็นผล

ถ้าศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอ คำสั่งเช่นนี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินไว้ก่อน ให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงของทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดหรือบุคคลซึ่งถูกอายัดหรือยึดทรัพย์สินตามวรรคสอง อาจยื่นคำขอโดยพลันเพื่อให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้น หากความปรากฏแก่ศาลว่าผู้นั้นมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำอันเป็นเหตุให้ต่างประเทศมีคำร้องขอตามวรรคหนึ่งหรือมิได้กระทำการอันเป็นเหตุตามวรรคสอง ให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้นเสีย คำสั่งของศาลเช่นนี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้ยกคำขอของผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริง

หรือบุคคลซึ่งถูกอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้น ให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

การที่ศาลมีคำสั่งยกคำขอหรือยกเลิกคำสั่งอายัดหรือยึดที่ได้ออกตามคำขอ ย่อมไม่ตัดสิทธิเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะเสนอคำขอให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นอีก หากมีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งจะทำให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นได้

มาตรา ๓๔^{๑๘} ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ริบทรัพย์สินหรือบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดของศาลต่างประเทศ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำขอต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในทรัพย์สินนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล หรือต่อศาลที่บุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่พบตัวบุคคลนั้นอยู่ในเขตศาล แล้วแต่กรณี เพื่อมีคำพิพากษาริบทรัพย์สินหรือให้บุคคลนั้นชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดของศาลต่างประเทศนั้น ในกรณีดังกล่าว หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอาจยื่นคำขอต่อศาลได้สองศาลหรือกว่านั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะยื่นคำขอต่อศาลใดศาลหนึ่งก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากจำเป็น ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการสอบสวนหรือจะมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดทำการสอบสวนแทนก็ได้

เมื่อได้รับคำขอ ให้ศาลหมายเรียกเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมายังศาลและเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ถ้าเป็นที่พอใจดังต่อไปนี้ ให้ศาลพิพากษาริบทรัพย์สินหรือให้บุคคลนั้นชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดของศาลต่างประเทศนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

^{๑๘} มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๑) ทรัพย์สินนั้นอาจถูกริบหรือบุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้ตามกฎหมายไทย และ

(๒) ศาลต่างประเทศมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่า ในการดำเนินการพิจารณาคดีนั้น ศาลต่างประเทศไม่ได้ให้โอกาสแก่จำเลย ผู้ต้องหา หรือผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงของทรัพย์สินในการต่อสู้คดีหรือการพิสูจน์สิทธิของตน หรือการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีนั้นขัดต่อหลักทั่วไปของกฎหมายวิธีพิจารณาความ ให้ศาลยกคำขอดังกล่าว

มาตรา ๓๕^{๑๙} การอายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน และการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามความในส่วนนี้ ให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งได้แม้ว่าการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้มีการอายัด ยึดหรือริบทรัพย์สินหรือการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินนั้นจะมีได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร และให้ศาลพิพากษาริบทรัพย์สินหรือบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้แม้ว่าผู้กระทำความผิดถึงแก่ความตายไปแล้ว หากความปรากฏแก่ศาลว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศนั้นถึงที่สุดก่อนที่จะผู้นั้นจะถึงแก่ความตาย

มาตรา ๓๕/๑^{๒๐} การสอบสวน การยื่นคำขอ การพิจารณา การพิพากษา การอุทธรณ์ และการมีคำสั่งเกี่ยวกับการอายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน และการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามที่กำหนดไว้ในคำพิพากษานั้น ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยการริบทรัพย์สินมาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๑๙} มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๒๐} มาตรา ๓๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๓๕/๒^{๒๑} ทรัพย์สินที่ศาลมีคำพิพากษาให้รับและเงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ชำระแทนการริบทรัพย์สินตามความในส่วนนี้ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สินนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายทรัพย์สินนั้นเสียก็ได้ เว้นแต่กรณีที่มีสนธิสัญญาทวิภาคีระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น แต่การจัดการกับทรัพย์สินหรือเงินดังกล่าวจะกระทำมิได้หากจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

เมื่อมีกรณีที่ต้องคืนทรัพย์สินที่รับหรือเงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ชำระแทนการริบทรัพย์สินให้แก่ประเทศผู้ร้องขอตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประสานงานกลางยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ส่งทรัพย์สินหรือเงินนั้นแก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อคืนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

ทรัพย์สินที่รับหรือเงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ชำระแทนการริบทรัพย์สินอันจะต้องคืนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอนั้น เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายที่ประเทศไทยได้ใช้ไปในการดำเนินการเกี่ยวกับการรับหรือการบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเพื่อคืนทรัพย์สินหรือเงินดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางคืนทรัพย์สินหรือเงินส่วนที่เหลือให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสนธิสัญญาตามวรรคหนึ่งกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ดอกผลของทรัพย์สินหรือเงินตามวรรคสองที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ยังมิได้คืนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน

^{๒๑} มาตรา ๓๕/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ส่วนที่ ๑๐

วิธีขอความช่วยเหลือ

มาตรา ๓๖ หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้เสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๓๖/๑^{๒๒} ในกรณีที่ประเทศไทยร้องขอความช่วยเหลือในความผิดอันเป็นมูลเหตุแห่งการร้องขอความช่วยเหลือนั้นต้องระวางโทษถึงประหารชีวิตตามกฎหมายไทยแต่ไม่ถึงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของประเทศผู้รับคำร้องขอ และรัฐบาลจำเป็นต้องให้คำรับรองว่าจะไม่มีการประหารชีวิตก็ให้มีการเจรจาตกลงเพื่อให้มีการรับรองดังกล่าวได้ ในกรณีนี้หากศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิตให้รัฐบาลดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้มีการบังคับตามคำพิพากษาโดยวิธีจำคุกตลอดชีวิตแทนการประหารชีวิต ทั้งนี้ ห้ามมิให้บุคคลนั้นได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ เว้นแต่เป็นการพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๓๗ คำขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและเอกสารทั้งปวงที่จะส่งไป ให้ทำตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๓๘ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือไม่ โดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ รายละเอียดข้อเท็จจริง และเอกสารประกอบ แล้วแจ้งให้หน่วยงานผู้ขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

^{๒๒} มาตรา ๓๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๓๙ หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการใช้ข่าวสารหรือพยานหลักฐานตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในคำขอ

หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการรักษาความลับของข่าวสารหรือพยานหลักฐานที่ขอรับความช่วยเหลือ เว้นแต่ข่าวสารหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็นต่อการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยอันเป็นผลจากการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาที่ระบุไว้ในคำขอ

มาตรา ๔๐ บุคคลที่เข้ามาเบิกความเป็นพยานหรือให้ปากคำในประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ จะไม่ถูกส่งหมายเพื่อดำเนินคดีใด ๆ หรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพ โดยเหตุจากการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนบุคคลนั้นออกจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

สิทธิในวรรคหนึ่งสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากประเทศไทยภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานผู้ร้องขอแล้วว่าไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศไทยต่อไปอีก แต่ยังคงอยู่ในประเทศไทยต่อไป หรือบุคคลนั้นได้กลับเข้ามาโดยสมัครใจหลังจากที่ได้ออกจากประเทศไทยแล้ว

มาตรา ๔๑^{๒๓} การรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๒๓} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

หมวด ๓ ค่าใช้จ่าย

มาตรา ๔๒ บรรดาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ และการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการประกอบอาชญากรรมมีการกระทำร่วมกันเป็นเครือข่ายในดินแดนของหลายประเทศ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของแต่ละประเทศโดยลำพังไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ สมควรกำหนดมาตรการให้ความช่วยเหลือและรับความช่วยเหลือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙^{๒๔}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่อัยการสูงสุดในฐานะผู้ประสานงานกลางตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาเป็นผู้มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ที่สำคัญตามกฎหมายดังกล่าว สมควรกำหนดเพิ่มให้อัยการสูงสุดเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน และบทบัญญัติบางประการในกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญายังไม่สอดคล้องกับการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาในปัจจุบัน กล่าวคือ ผู้ประสานงานกลางไม่สามารถส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศไปให้เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอได้และผู้ประสานงานกลางไม่มีอำนาจส่งข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินใดไปให้ต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือการพิจารณาคดีในศาล หากประเทศนั้นยังมิได้ร้องขอ อันทำให้การให้ความร่วมมือเป็นไปอย่างจำกัด กระบวนการค้นหรือยึดทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานและเพื่อประโยชน์ขั้นสุดท้ายในการริบทรัพย์สินที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถป้องกันการรั่วไหลของทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดได้ นอกจากนี้การบัญญัติให้มีการเจรจาตกลงเพื่อให้มีการรับรองว่าจะไม่มีการประหารชีวิตถือเป็นกลไกในการร้องขอความช่วยเหลือในความผิดอันเป็นมูลเหตุแห่งการร้องขอความช่วยเหลือนั้นต้องระวางโทษถึงประหารชีวิตตามกฎหมายไทย แต่ไม่ถึงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของประเทศผู้รับคำร้องขอ อีกทั้งการโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังไม่ครอบคลุมถึงการโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขัง เพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีในชั้นเจ้าพนักงาน การริบหรือยึดทรัพย์สินยังไม่ครอบคลุมถึงการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้การให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^{๒๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนที่ ๓๓ ก/หน้า ๑/๒๑ เมษายน ๒๕๕๙

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๓๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ ในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕
นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

การส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทย ไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ

ข้อ ๑ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจาก
ต่างประเทศให้ส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานใน
ประเทศผู้ร้องขอ

(๑) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี
พิจารณาเป็นที่ยุติแล้วเห็นว่าการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นเป็นการจำเป็น
และคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ กับทั้งได้ดำเนินการ
ตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องและครบถ้วนตาม
ระเบียบว่าด้วยการนั้น ตลอดจนไม่มีเหตุที่จะเลื่อนหรือระงับการดำเนินการตาม
คำร้องขอนั้นแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งส่งคำร้องขอ
และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้บุคคลดังต่อไปนี้ เพื่อให้ดำเนินการสอบถาม
ความสมัครใจของบุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้น

(ก) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังอยู่ภายใต้การคุมขัง
ของกรมราชทัณฑ์ ให้ส่งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการ

(ข) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังอยู่ภายใต้การคุมขังของส่วนราชการอื่น ให้ส่งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นเพื่อดำเนินการ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ทราบ

ทั้งนี้ โดยให้ทำตามแบบ ผก. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ในการส่งคำร้องขอและเอกสารหลักฐานตาม (๑) ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วนและชัดเจน รวมทั้งให้แจ้งถึงสิทธิและหน้าที่ที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้นพึงมีตามกฎหมาย ตามสนธิสัญญาหรือตามที่ประเทศผู้ร้องขอได้ให้คำรับรองไว้กับประเทศไทยด้วย

(๒) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณีพิจารณาเป็นที่ยุติแล้วเห็นว่าการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นไม่เป็นการจำเป็นหรือคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด หรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือมีเหตุที่จะเลื่อนหรือระงับการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็น หรือแจ้งเหตุขัดข้องให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ข้อ ๒ ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังได้แสดงความสมัครใจที่จะไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ หากต่อมาประสงค์จะถอนความสมัครใจ บุคคลนั้นอาจแสดงเจตนาถอนความสมัครใจเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นซึ่งคุมขังบุคคลดังกล่าว แล้วแต่กรณี ก่อนการเดินทางออกจากประเทศไทยเพื่อไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ในกรณีที่บุคคลนั้นได้แสดงเจตนาถอนความสมัครใจต่อหัวหน้าส่วนราชการอื่น ให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นแจ้งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ทราบทันที

ในการถอนความสมัครใจตามวรรคหนึ่ง หากมีค่าใช้จ่ายใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอเกิดขึ้นก่อนที่บุคคลดังกล่าวจะถอนความสมัครใจ และประเทศไทยหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายส่วนนั้น ให้บุคคลนั้นเป็นผู้รับผิดชอบในบรรดาค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในส่วนนั้น

ข้อ ๓ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งผลการสอบถามความสมัครใจตามข้อ ๑ (๑) พร้อมทั้งส่งคำร้องขอ แบบสอบถามความสมัครใจ และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังดังกล่าวสมัครใจไปเบิกความ แต่ภายหลังได้ถอนความสมัครใจตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบทันที

ข้อ ๔ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งตามข้อ ๓ แล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังไม่สมัครใจหรือถอนความสมัครใจที่จะไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งเหตุผลให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

(๒) ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกคุมขังสมัครใจไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งการรับดำเนินการตามคำร้องขอให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ และแจ้งอธิบดีกรมราชทัณฑ์พร้อมทั้งส่งคำร้องขอ แบบสอบถามความสมัครใจ และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ เพื่อดำเนินการส่งบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอต่อไป

ข้อ ๕ เมื่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้รับแจ้งจากผู้ประสานงานกลางให้ส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การคุมขังของกรมราชทัณฑ์ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอ

(๒) ในกรณีที่บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การคุมขังของส่วนราชการอื่น ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นเพื่อส่งตัวบุคคลดังกล่าวให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๖ ในระหว่างที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์ หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่น ซึ่งคุมขังบุคคลที่สมัครใจจะไปเปิดความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ แล้วแต่กรณี กำลังดำเนินการตามข้อ ๕ อยู่ แต่บุคคลดังกล่าวได้แสดงเจตนาถอนความสมัครใจ ตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ก่อนที่จะเดินทางออกจากประเทศไทย ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบทันที และให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งเหตุผลให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ข้อ ๗ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากประเทศผู้ร้องขอว่า จะส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยที่ได้ส่งไปเปิดความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอตามข้อ ๕ กลับมายังประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้ง อธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการรับตัวบุคคลดังกล่าวกลับประเทศไทยต่อไป

ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ซึ่งอยู่ภายใต้การคุมขังของ ส่วนราชการอื่นตามข้อ ๕ (๒) เมื่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้รับตัวบุคคลดังกล่าว กลับประเทศไทยแล้ว ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ส่งตัวบุคคลดังกล่าวให้หัวหน้า ส่วนราชการนั้นต่อไป

ข้อ ๘ ในการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังตามข้อ ๕ หรือข้อ ๗ ให้ผู้ประสานงานกลางประสานงานกับประเทศผู้ร้องขอ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่องกำหนดการเดินทาง สถานที่ เอกสารการเดินทางของบุคคลซึ่งถูกคุมขัง ระยะเวลา พนักงาณเจ้าหน้าที่ หรือ ข้อเท็จจริงอื่นที่จำเป็นในการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลนั้นตามข้อ ๕ หรือข้อ ๗

เมื่อได้ดำเนินการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังตามข้อ ๕ หรือข้อ ๗ แล้ว ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบโดยเร็ว

หมวด ๒
การรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอ
มาเปิดความเป็นพยานในประเทศไทย

ข้อ ๙ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศขอส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเปิดความเป็นพยานในประเทศไทย

(๑) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณีพิจารณาเป็นที่ยุติแล้วเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวเป็นการจำเป็นและอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ กับทั้งได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนด และมีเอกสารหลักฐานถูกต้องและครบถ้วนตามระเบียบว่าด้วยการนั้นแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(ก) แจ้งการรับดำเนินการตามคำร้องขอให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

(ข) แจ้งอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการรับตัวบุคคลดังกล่าว และ

(ค) แจ้งอัยการพิเศษฝ่ายคดีเพื่อให้แจ้งพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบดำเนินการสืบพยานต่อไป

(๒) ถ้าผู้ประสานงานกลางหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณีพิจารณาเป็นที่ยุติแล้วเห็นว่าคำร้องขอนั้นไม่เป็นการจำเป็น หรือคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด หรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็น หรือแจ้งเหตุขัดข้อง ให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ข้อ ๑๐ ในการรับตัวบุคคลตามข้อ ๙ มาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีอำนาจส่งตัวบุคคลนั้นไปคุมขังไว้ที่เรือนจำหรือสถานคุมขังของกรมราชทัณฑ์ แต่ถ้าผู้นั้นเป็นเด็กหรือเยาวชน ให้ส่งตัวไปควบคุมไว้ ณ สถานพินิจ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่เหมาะสมที่จะดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือมีสนธิสัญญากำหนดเรื่องนี้ไว้โดยเฉพาะ หรือประเทศผู้ร้องขอได้ขอทำความตกลงให้กำหนดเป็นอย่างอื่น ผู้ประสานงานกลางจะแจ้งให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ทราบเพื่อส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังดังกล่าวไปยังสถานที่อื่นที่เหมาะสมกว่าก็ได้

ข้อ ๑๑ เมื่อบุคคลซึ่งถูกคุมขังเบิกความเป็นพยานเสร็จแล้ว ให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบแจ้งอัยการพิเศษฝ่ายคดี อธิบดีกรมราชทัณฑ์ และผู้ประสานงานกลางทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอต่อไป

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องส่งตัวบุคคลนั้นกลับประเทศผู้ร้องขอก่อนที่จะเบิกความเป็นพยานแล้วเสร็จ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอทันที

ข้อ ๑๒ ให้นำความในข้อ ๘ มาใช้บังคับกับการรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทยและการส่งตัวบุคคลดังกล่าวกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอโดยอนุโลม

หมวด ๓ เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๓ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องมีอำนาจวางระเบียบปฏิบัติในการดำเนินการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายนี้

เมื่อได้มีการวางระเบียบตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ข้อ ๑๔ ให้ส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังตามมาตรา ๒๖ ให้ความช่วยเหลือแก่อธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ต้องดำเนินการส่งตัวหรือรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังให้เป็นไปโดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามกฎหมายนี้ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องแจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบเพื่อพิจารณาแก้ไข แล้วให้ผู้ประสานงานกลางรายงานผลการดำเนินการให้นายกรัฐมนตรีทราบ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

(ลงชื่อ) นายชวน หลีกภัย
(นายชวน หลีกภัย)
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ และรับตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวงฉบับนี้ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๗ ก. เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๗

ผก. ๑

แบบสอบถามความสมัครใจของบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทย
เพื่อไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้อ ๑ ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง
อายุ ปี ขณะนี้ถูกคุมขังอยู่ที่ ในข้อหา
ระยะเวลาคุมขังที่เหลืออยู่ ปี เดือน วัน

ข้าพเจ้าได้รับการสอบถามจาก (ระบุชื่อ)
ตำแหน่ง ว่า ประเทศ
ได้ร้องขอให้ประเทศไทยส่งตัวข้าพเจ้าไปเบิกความเป็นพยานที่ประเทศ
ในคดีเรื่อง

และเมื่อข้าพเจ้าเบิกความเป็นพยานเสร็จแล้ว ประเทศผู้ร้องขอจะต้องส่งตัวข้าพเจ้า
กลับประเทศไทยดังเดิม ทั้งนี้ โดยข้าพเจ้าได้รับทราบถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องโดย
ครบถ้วนและชัดเจน รวมทั้งสิทธิและหน้าที่ของข้าพเจ้าที่พึงมีตามกฎหมาย ตาม
สนธิสัญญา หรือตามที่ประเทศผู้ร้องขอได้ให้คำรับรองไว้กับประเทศไทย จากเจ้าพนักงาน
ผู้สอบถามแล้ว

ข้าพเจ้า (ให้ระบุว่าสมัครใจหรือไม่สมัครใจ) ไปเบิกความ
เป็นพยานในประเทศ จึงลงลายมือชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือ ไว้เป็นสำคัญ
ต่อหน้าพยาน

(ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ) บุคคลซึ่งถูกคุมขัง

(ลายมือชื่อ) พยาน

(ลายมือชื่อ) พยาน

ข้อ ๒ ข้าพเจ้า/นาย/นาง/นางสาว
อายุ ปี อยู่เลขที่ ตรอก/ซอย
ถนน หมู่ที่ ตำบล/แขวง
อำเภอ/เขต จังหวัด โทรศัพท์
เกี่ยวข้องเป็น และเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของบุคคล
ซึ่งแสดงเจตนาให้มีความสมัครใจไปเบิกความเป็นพยานในประเทศ
ตามข้อ ๑ ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าพเจ้า (ให้ระบุว่ายินยอมหรือไม่ยินยอม)
ให้บุคคลดังกล่าวไปเบิกความเป็นพยานในประเทศ
จึงลงลายมือชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือ ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

(ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ) ผู้แทนโดยชอบธรรม
(ลายมือชื่อ) พยาน
(ลายมือชื่อ) พยาน

ข้อ ๓ ข้าพเจ้า/นาย/นาง/นางสาว
ตำแหน่ง สังกัด ได้สอบถาม
ความสมัครใจของ (ระบุชื่อ) ดังกล่าวแล้ว
ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าว (ให้ระบุว่าสมัครใจหรือไม่สมัครใจ) รวมทั้งได้
สอบถามความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมของบุคคลดังกล่าวด้วยแล้ว ปรากฏว่า
ผู้แทนโดยชอบธรรมของบุคคลดังกล่าว (ให้ระบุว่ายินยอมหรือไม่ยินยอม)
ให้บุคคลดังกล่าวไปเบิกความเป็นพยานในประเทศ จึงให้บุคคล
ดังกล่าวลงลายมือชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือไว้ท้ายข้อ ๑ และข้อ ๒ ต่อหน้าพยาน

(ลายมือชื่อ) เจ้าพนักงานผู้สอบถาม และผู้ทำบันทึก

หมายเหตุ (๑) ข้อ ๒ ให้กรอกเฉพาะกรณีที่บุคคลซึ่งแสดงเจตนาให้มีความสมัครใจตาม
ข้อ ๑ เป็นเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกคุมขังในสถานพินิจ
(๒) ให้ขีดฆ่าคำหรือข้อความที่ไม่ต้องการออก

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗)
ออกตามความในพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ
ในเส้นทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเส้นทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บรรดาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่มีสนธิสัญญาระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอ และในสนธิสัญญาดังกล่าวได้กำหนดเรื่องค่าใช้จ่ายไว้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในสนธิสัญญานั้น

(๒) ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอแสดงความจำนงหรือมีความตกลงที่จะรับภาระเรื่องค่าใช้จ่าย ให้เป็นไปตามที่แสดงความจำนงหรือตกลงกันนั้น

(๓) ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายซึ่งประเทศผู้ร้องขอจะต้องรับผิดชอบตามสนธิสัญญาหรือตามที่แสดงความจำนงหรือตามความตกลงดังกล่าวใน (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ไม่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมด ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่จากงบประมาณของส่วนราชการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๑๒

ข้อ ๒ บรรดาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยจะต้องรับผิดชอบ ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณของหน่วยงานของรัฐที่จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามมาตรา ๓๖ ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินที่ผู้ประสานงานกลางได้แจ้งให้หน่วยงานดังกล่าวทราบ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

(ลงชื่อ) นายชวน หลีกภัย
(นายชวน หลีกภัย)
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเส้นทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในเรื่องค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศและการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวงฉบับนี้ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๗ ก. เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๗

**ระเบียบของผู้ประสานงานกลาง
ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือ
ตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา
พ.ศ. ๒๕๓๗**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๕) มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ วรรคสาม มาตรา ๒๕ วรรคสอง และ มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ประสานงานกลางออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบของผู้ประสานงานกลางว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา ให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้หน่วยงานของรัฐที่ให้ความช่วยเหลือหรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ แจ้งให้ผู้ประสานงานกลางทราบเพื่อพิจารณาแก้ไข แล้วให้ผู้ประสานงานกลางรายงานผลการดำเนินการให้นายกรัฐมนตรีทราบ

หมวด ๑ การให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ

ส่วนที่ ๑ คำร้องขอ

ข้อ ๕ คำร้องขอจากต่างประเทศเพื่อให้ประเทศไทยให้ความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา อย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อหน่วยงานของประเทศผู้ร้องขอที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือ

(๒) เรื่องที่ขอความช่วยเหลือ รวมทั้งรายละเอียดและข้อสนเทศอื่นที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามคำร้องขอ

(๓) วัตถุประสงค์และความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือ

(๔) รายละเอียดอื่นที่จำเป็นสำหรับคำร้องขอในแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๓ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอไม่ได้ทำสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทย ประเทศผู้ร้องขอจะต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยเป็นผู้ร้องขอ

คำร้องขอและเอกสารประกอบคำร้องขอดังกล่าว ถ้าทำเป็นภาษาอื่นที่มีใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ จะต้องทำคำแปลเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

ข้อ ๖ คำร้องขอความช่วยเหลือให้สอบสวนหรือสืบพยานหลักฐาน จะต้องระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลซึ่งเป็นพยาน หรือบุคคลซึ่งครอบครองสิ่งของหรือเอกสารอันเป็นพยานหลักฐานที่ประสงค์ให้รวบรวม รวมทั้งรายการข้อซักถามที่ประสงค์จะให้ดำเนินการ ในกรณีที่เป็นการร้องขอให้สืบพยานหลักฐานในศาลไทย ให้ส่งสำเนาคำฟ้องมาด้วย

ข้อ ๗ คำร้องขอความช่วยเหลือให้จัดหาหรือให้เอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารหรือข่าวสารและชื่อของหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารนั้น รวมทั้งความประสงค์ที่จะให้ดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารหรือข่าวสารนั้น

ข้อ ๘ คำร้องขอความช่วยเหลือให้จัดส่งเอกสารทางกฎหมาย จะต้องแนบเอกสารที่จะส่งและระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลซึ่งจะให้ส่งเอกสารให้ชัดเจน

ข้อ ๙ คำร้องขอความช่วยเหลือในการค้นและการยึดสิ่งของ จะต้องระบุข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานอันเป็นเหตุที่จะออกหมายค้น หรือค้นหรือยึดสิ่งของ รูปพรรณและสถานที่ที่สิ่งของนั้นอยู่ หรือที่อยู่ของบุคคลซึ่งครอบครองสิ่งของนั้น โดยให้มีรายละเอียดเพียงพอที่จะสืบหาได้ รวมทั้งความประสงค์ที่จะให้ดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งของดังกล่าว

ข้อ ๑๐ คำร้องขอความช่วยเหลือให้อินบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อสืบพยานให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การขอให้ส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ จะต้องระบุชื่อและสถานที่คุมขังตัวบุคคลดังกล่าว รวมทั้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดีที่กำลังพิจารณาอยู่ในประเทศผู้ร้องขอ และประเด็นที่จะขอให้บุคคลผู้นั้นเบิกความ ตลอดจนสิทธิและหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวที่พึงมีตามกฎหมาย ตามสนธิสัญญาหรือตามที่ประเทศผู้ร้องขอจะได้อำนาจไว้กับประเทศไทย

(๒) การขอให้ส่งตัวบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอ มาเปิดเผยความเป็นพยานในประเทศไทย จะต้องระบุชื่อบุคคลดังกล่าวพร้อมกับส่ง เอกสารหลักฐานซึ่งแสดงว่าบุคคลดังกล่าวสมัครใจมาเปิดเผยความเป็นพยานใน ประเทศไทย รวมทั้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับระยะเวลาคุมขังที่เหลือนอยู่ คดีที่กำลัง พิจารณาอยู่ในประเทศไทย และรายการข้อซักถามที่ประสงค์จะให้พนักงานอัยการ ผู้รับผิดชอบดำเนินการสืบพยาน

ข้อ ๑๑ คำร้องขอความช่วยเหลือในการสืบหาบุคคล จะต้องระบุ ชื่อ รูปพรรณ และที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว หรือสถานที่ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า บุคคลนั้นอาศัยอยู่ รวมทั้งความเกี่ยวพันของบุคคลดังกล่าวกับการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นทางอาญาในประเทศผู้ร้องขอ

ข้อ ๑๒ คำร้องขอความช่วยเหลือในการเริ่มกระบวนการคดีทาง อาญาจะต้องแสดงหลักฐานว่าประเทศผู้ร้องขอมีอำนาจที่จะเริ่มกระบวนการคดี ทางอาญาคดีนั้นในประเทศผู้ร้องขอได้ แต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการ ดังกล่าวในประเทศไทย และคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ตลอดจน รายละเอียดของพยานหลักฐานซึ่งมีมูลเพียงพอที่จะให้ดำเนินการได้ รวมทั้งระบุชื่อ หรือรูปพรรณ และที่อยู่ของผู้ต้องหาที่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญา ในประเทศไทยเท่าที่จะบอกได้

ข้อ ๑๓ คำร้องขอความช่วยเหลือในการรับหรือยึดทรัพย์สิน จะต้องระบุรูปพรรณของทรัพย์สินนั้นและสถานที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ หรือที่อยู่ ของบุคคลซึ่งครอบครองทรัพย์สินนั้น โดยให้มีรายละเอียดเพียงพอที่จะสืบหาได้

ในกรณีที่ขอให้รับทรัพย์สิน จะต้องแนบต้นฉบับหรือสำเนาที่ รับรองความถูกต้องของคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลของประเทศผู้ร้องขอให้รับ ทรัพย์สินนั้น ส่วนในกรณีที่ขอให้ยึดทรัพย์สิน จะต้องแนบต้นฉบับหรือสำเนาที่ รับรองความถูกต้องของคำสั่งศาลของประเทศผู้ร้องขอที่สั่งให้ยึดทรัพย์สินก่อน ศาลมีคำพิพากษา หรือก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้รับทรัพย์สินนั้นแล้ว

ส่วนที่ ๒

การดำเนินการตามคำร้องขอ

ข้อ ๑๔ การรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสารที่ได้มาในทางการสอบสวนหรือการสืบพยานหลักฐานตามมาตรา ๑๖ และการรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารที่จัดทำให้ตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามมาตรา ๒๐ ให้จัดทำเป็นหนังสือรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารตามแบบ รอ.๑ ท้ายระเบียบนี้ โดยให้มีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย แต่ถ้าเอกสารที่จะส่งไปให้ประเทศผู้ร้องขอเป็นสำเนาเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรองตัวสำเนาเอกสารนั้นเป็นรายหน้า และลงชื่อ ลายมือชื่อ และตำแหน่งของผู้รับรองเอกสารด้วย โดยคำรับรองนั้นจะต้องทำเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ ๑๕ การแจ้งผลการดำเนินการส่งเอกสารทางกฎหมายตามมาตรา ๒๑ ให้จัดทำเป็นหนังสือแจ้งผลการดำเนินการส่งเอกสารตามแบบ สอ.๑ ท้ายระเบียบนี้ โดยให้มีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

ข้อ ๑๖ การจัดทำหนังสือรับรองการเก็บรักษา รูปพรรณสัณฐาน และความบริสุทธิ์แห่งสภาพของสิ่งของตามมาตรา ๒๕ ให้จัดทำเป็นหนังสือรับรองการเก็บรักษารูปพรรณ สัณฐาน และความบริสุทธิ์แห่งสภาพของสิ่งของตามแบบ รส.๑ ท้ายระเบียบนี้ โดยให้มีคำแปลหนังสือรับรองดังกล่าวและเอกสารประกอบเป็นภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

หมวด ๒ การขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

ข้อ ๑๓ คำขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ อย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อหน่วยงานที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

(๒) เรื่องที่ขอความช่วยเหลือ รวมทั้งรายละเอียดและข้อสนเทศอื่นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามคำร้องขอ

(๓) วัตถุประสงค์และความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือ

(๔) รายละเอียดอื่นที่จำเป็นสำหรับคำขอในแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๓ แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม

ในกรณีที่ประเทศไทยไม่ได้ทำสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศผู้รับคำขอ ประเทศไทยจะต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศผู้รับคำขอเป็นผู้ร้องขอ

คำขอและเอกสารประกอบคำขอดังกล่าว จะต้องทำคำแปลเป็นภาษาของประเทศผู้รับคำขอหรือภาษาอังกฤษที่รับรองความถูกต้องด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๗

(ลงชื่อ) นายโสภาส อรุณินท์
(นายโสภาส อรุณินท์)
อัยการสูงสุด
ผู้ประสานงานกลาง

หมายเหตุ : ระเบียบฉบับนี้ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๑๔ ง. เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๗

รอ. ๑

CD. 1

(ครุฑ)

(Garuda)

หนังสือรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสาร

Certificate of Authentication of Document

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงลายมือชื่อไว้ท้ายหนังสือนี้ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษา

I, the undersigned, in my capacity as the keeper of (specify the
เอกสาร (ระบุเอกสารหรือจัดทำบัญชีเอกสารแนบท้าย)
documents or list the documents in the schedule hereto attached)
.....
.....

ขอรับรองว่า เอกสารดังกล่าวข้างต้นที่แนบมาพร้อมกับหนังสือนี้เป็นต้นฉบับ หรือสำเนาที่ถูกต้องแท้จริง
do hereby certify that the above mentioned documents hereto attached are originals
ตรงกับต้นฉบับหรือฉบับซึ่งเก็บรักษาไว้ที่
or true and correct copies of the originals or duplicates kept at
ประเทศ
Country

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.
Given on B.E.

(ลายมือชื่อ)
(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)
(Full name)
(ตำแหน่ง)
(Position)

หมายเหตุ ให้ขีดฆ่าคำหรือข้อความที่ไม่ต้องการออก

Remarks Delete where inapplicable

บัญชีเอกสารท้ายแบบ รอ. ๑
Schedule attached to form CD. 1

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.
๗.
๘.
๙.
๑๐.

(ลายมือชื่อ)
(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)
(Full name)
(ตำแหน่ง)
(Position)

(ครุฑ)

(Garuda)

หนังสือแจ้งผลการดำเนินการส่งเอกสารทางกฎหมาย

Report on Service of Legal Documents

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงลายมือชื่อไว้ท้ายหนังสือนี้ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ได้จัดส่ง
เอกสาร (ระบุเอกสารหรือจัดทำบัญชีเอกสารแนบท้าย)
already served (specify the documents or list the documents in the schedule
hereto attached)

ตามคำร้องขอของ (ระบุชื่อหน่วยงาน)
at the request of (name of agency)

ประเทศ ให้แก่ (ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับ)
Country on (specify the name of the person served and his address)

หมายเลขโทรศัพท์ (ของผู้รับ) หมายเลขโทรสาร (ของผู้รับ)
Telephone (of the person served) Facsimile (of the person served)

เมื่อวันที่ เดือน ปี แล้ว
on date month year

ผลปรากฏว่า (ให้ระบุว่าส่งได้หรือส่งไม่ได้ ในกรณีที่ส่งไม่ได้ให้ระบุเหตุผล)
The result is that the service was (accomplished or not accomplished; If not
accomplished, please specify the reason or cause thereof).

(ลายมือชื่อ)
(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)

(Full name)

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

Competent Authority

(วัน เดือน ปี)

(date, month, year)

บัญชีเอกสารท้ายแบบ สอ. ๑
Schedule attached to form SD. 1

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๖.

๗.

๘.

๙.

๑๐.

(ลายมือชื่อ)
(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)
(Full name)
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
Competent Authority

รศ. ๑

IA. 1

(ครุฑ)

(Garuda)

หนังสือรับรองการเก็บรักษา รูปพรรณ ลักษณะ และความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของ
Certificate of Custody, Identity, Description and
Integrity of the Condition of the Articles

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงลายมือชื่อไว้ท้ายหนังสือนี้ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ขอรับรองว่า

I, the undersigned, in my capacity as the competent authority, do

ข้าพเจ้าได้ดำเนินการให้มีการค้นและยึดสิ่งของตามคำร้องขอของ

herely certify that I had exercised the power to conduct the search and seizure of
articles at the request of

(ระบุชื่อหน่วยงาน) ประเทศ

(name of agency) Country

และได้เก็บรักษาสิ่งของนั้นไว้ ซึ่งมีรูปพรรณ ลักษณะ และความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของ ตาม
บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้นได้ที่แนบมาพร้อมกับหนังสือนี้

and have custody of the articles which have the identity, description and integrity of
the condition in accordance with the note of the particulars of the search and the
detailed inventory of the articles found in the course of the search hereto
attached.

ข้าพเจ้าขอส่งมอบสิ่งของดังกล่าวข้างต้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางพร้อมกับ
หนังสือนี้ ตามมาตรา ๒๕ ในสภาพเช่นเดียวกันกับที่ข้าพเจ้าได้รับมาจากการค้นและยึด หรือใน
สภาพที่เปลี่ยนไปในระหว่างที่สิ่งของอยู่ในความครอบครองของข้าพเจ้า โดยมีรายละเอียดการ
เปลี่ยนสภาพตามบันทึกคำชี้แจงแนบท้าย

I do hereby relinquish the above mentioned articles together with
this certificate to the Central Authority in accordance with section 25 in the same
condition as when I received them or in the different condition which was changed
while in my custody as described in details in the Note hereto attached.

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.

Given on B.E.

(ลายมือชื่อ)

(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)

(Full name)

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

Competent Authority

บันทึกคำชี้แจงเกี่ยวกับการเปลี่ยนสภาพ
ของสิ่งของที่ยึดได้ท้ายแบบ รส. ๑

Note on the change in condition of the articles seized
as attached to form IA. 1

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลายมือชื่อ)
(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)
(Full name)
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
Competent Authority

การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

พระราชบัญญัติ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อความตามสนธิสัญญาเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประเทศผู้ร้องขอ” หมายความว่า ประเทศ ดินแดน หรือ องค์การระหว่างประเทศที่ร้องขอให้ประเทศไทยส่งผู้ร้ายข้ามแดน

“ประเทศผู้รับคำร้องขอ” หมายความว่า ประเทศ ดินแดน หรือ องค์การระหว่างประเทศที่ประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

“ผู้ประสานงานกลาง” หมายความว่า อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่ง อัยการสูงสุดมอบหมายซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ประเทศผู้ร้องขอและการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนแก่ประเทศไทย รวมทั้ง การอื่นที่เกี่ยวข้อง

“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในส่วนของตนตามที่ได้รับแจ้งจากผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

หลักทั่วไปในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๗ ความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ต้องเป็นความผิดอาญาซึ่งกฎหมายของประเทศผู้ร้องขอและกฎหมายไทยกำหนดให้เป็นความผิดอาญาซึ่งมีโทษประหารชีวิตหรือมีโทษจำคุกหรือโทษจำกัดเสรีภาพในรูปแบบอื่นตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นความผิดที่ได้กำหนดไว้ในหมวดเดียวกันหรือเรียกชื่อความผิดเป็นอย่างเดียวกันของทั้งสองประเทศหรือไม่ก็ตาม

การกระทำความผิดอาญาอื่นซึ่งมีโทษจำคุกหรือโทษจำกัดเสรีภาพในรูปแบบอื่นน้อยกว่าหนึ่งปีอาจร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ หากเป็นความผิดเกี่ยวพันกับความผิดที่ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามคำร้องขอแล้วไม่ว่าจะร้องขอพร้อมคำร้องขอในครั้งแรกหรือภายหลัง

มาตรา ๘ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เริ่มต้นด้วยการมีคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้ร้องขอ

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทยให้จัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้จัดส่งคำร้องขอดังกล่าวโดยผ่านวิธีการทูต

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารหลักฐาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารหลักฐานตามวรรคสาม ซึ่งจะส่งศาลต้องจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยและรับรองความถูกต้องด้วย

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือเอกสารหลักฐานตามมาตรานี้ ศาลจะรับฟังโดยไม่จำเป็นต้องมีพยานบุคคลมาเบิกความประกอบก็ได้

มาตรา ๙ รัฐบาลไทยอาจพิจารณาส่งบุคคลข้ามแดน เพื่อการฟ้องร้องหรือรับโทษตามคำพิพากษาของศาลในความผิดทางอาญา ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจดำเนินคดีของประเทศผู้ร้องขอให้แก่ประเทศนั้น ๆ ตามคำร้องขอได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ และไม่เข้าลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายไทยหรือมิใช่ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือเป็นความผิดทางทหาร

(๒) กรณีที่มีได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน เมื่อประเทศผู้ร้องขอได้แสดงโดยชัดแจ้งว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทยในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองตามวรรคหนึ่ง (๑) ไม่หมายความว่ารวมถึงความผิด ดังต่อไปนี้

(๑) การปลงพระชนม์ ประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระมหากษัตริย์ พระราชินีหรือรัชทายาท

(๒) การฆ่า ประทุษร้ายต่อร่างกายหรือเสรีภาพของประมุขแห่งรัฐ ผู้นำรัฐบาล หรือสมาชิกโดยตรงในครอบครัวของบุคคลนั้น

(๓) การกระทำความผิดที่ไม่ถือว่าเป็นความผิดทางการเมืองเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามสนธิสัญญาซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีความผิดทางทหาร หมายความว่า ความผิดอาญาทางทหารโดยเฉพาะและมีใช้ความผิดตามกฎหมายอาญาทั่วไป

มาตรา ๑๐ ถ้าบุคคลใดซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนนั้นเคยได้รับการพิจารณาคดีจากศาลไทยหรือศาลของประเทศผู้ร้องขอในการกระทำอย่างเดียวกันกับที่มีการร้องขอให้ส่งข้ามแดนและศาลไทยหรือศาลของประเทศผู้ร้องขอได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ปล่อยตัวหรือพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว หรือได้รับการอภัยโทษหรือนิรโทษกรรมหรือคดียาอายุความหรือมีเหตุอื่นใดซึ่งไม่สามารถดำเนินคดีแก่บุคคลนั้นตามกฎหมายของประเทศผู้ร้องขอ ห้ามมิให้ส่งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเนื่องจากการกระทำนั้นอีก

มาตรา ๑๑ การควบคุมเพื่อดำเนินคดีหรือลงโทษบุคคลซึ่งถูกส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยในความผิดอื่นที่ได้กระทำลงก่อนมีการส่งข้ามแดน และการส่งบุคคลซึ่งถูกส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยไปยังประเทศที่สามจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลนั้นเดินทางออกจากราชอาณาจักรไทยภายหลังเสร็จสิ้นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและได้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรไทยใหม่โดยสมัครใจ

(๒) บุคคลนั้นมิได้เดินทางออกจากราชอาณาจักรไทยภายในสี่สัปดาห์ภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรือ

(๓) ประเทศผู้รับคำร้องขอยินยอม

หมวด ๒

กระบวนการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๑๒ การดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งบุคคลสัญชาติไทยเป็นผู้ร้ายข้ามแดนอาจกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้

(๒) บุคคลนั้นยินยอมให้ส่งข้ามแดน หรือ

(๓) เป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายใต้เงื่อนไขต่างตอบแทนที่ประเทศไทยทำกับประเทศผู้ร้องขอ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนยื่นผ่านวิธีการทางทูตให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) หากเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและไม่มีเหตุผลอื่นใดที่จะไม่ดำเนินการให้ ก็ให้ส่งคำร้องนั้นให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการต่อไป

(๒) หากเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวอาจกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือมีเหตุผลอื่นที่ไม่อาจดำเนินการให้ได้ ก็ให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอความเห็นนั้นพร้อมด้วยคำร้องขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยเร็ว ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบต่อความเห็นดังกล่าวของกระทรวงการต่างประเทศ ให้พิจารณาสั่งการตามความเห็นสมควร หากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามคำร้องขอ ก็ให้กระทรวงการต่างประเทศส่งเรื่องให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากกระทรวงการต่างประเทศหรือจากประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการให้ได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ออกหมายจับแล้วจัดส่งหมายจับให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

(๒) ในกรณีที่คำร้องขอนั้นมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องหรืออาจดำเนินการให้ได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขที่จำเป็นให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ แต่ถ้าการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะกระทบกระเทือนการฟ้องคดีอื่นใด หรือการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับคดีอาญาซึ่งบุคคลนั้นกำลังถูกดำเนินการอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น หรือจะดำเนินการโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบโดยไม่ชักช้า

(๓) ในกรณีที่คำร้องขอนั้นมิได้ส่งผ่านวิถีทางการทูตให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งคำร้องขอดังกล่าวให้กระทรวงการต่างประเทศทราบเพื่อให้ความเห็นก่อนดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๑๓ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) ในกรณีที่ผู้ประสานงานกลางเห็นว่าคำร้องขออาจกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือมีเหตุผลอื่นใดซึ่งไม่ควรดำเนินการ หรือเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการให้ได้ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งประเทศผู้ร้องขอหรือกระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นเร่งด่วน ประเทศผู้ร้องขออาจมีคำร้องขอให้จับกุมและคุมขังบุคคลที่ต้องการตัวไว้ชั่วคราวก่อนก็ได้ คำร้องขอเช่นว่านี้ของประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้จัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทยให้ส่งผ่านวิถีทางการทูต

คำร้องขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

การพิจารณาเพื่อดำเนินการให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ เมื่อจับกุมตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนตามความในมาตรา ๑๕ ได้ให้นำส่งพนักงานอัยการโดยมิชักช้า ทั้งนี้ เพื่อยื่นคำร้องให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอไว้ในระหว่างรอคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ และเอกสารหลักฐานจากประเทศผู้ร้องขอ

หากศาลมิได้รับคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บุคคลซึ่งถูกร้องขอถูกจับ หรือภายในเวลาที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นถูกจับให้ปล่อยตัวบุคคลนั้นไป

ในกรณีที่มีการปล่อยตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอตามความในวรรคสอง เนื่องจากประเทศผู้ร้องขอมิได้จัดส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ และเอกสารหลักฐานอันจำเป็นตามมาตรา ๘ หรือด้วยเหตุอื่นใด ให้การร้องขอให้จับตามมาตรา ๑๕ เป็นอันยกเลิก และประเทศผู้ร้องขอจะร้องขอให้จับบุคคลซึ่งถูกร้องขอดังกล่าวด้วยเหตุเดียวกันนั้นอีกมิได้ แต่การปฏิเสธหรือยกเลิกคำร้องขอให้จับดังกล่าวไม่มีผลเป็นการห้ามประเทศผู้ร้องขอที่จะร้องขอให้ส่งบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นข้ามแดนตามปกติ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เห็นสมควร กระทรวงการต่างประเทศอาจเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศหรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้ผู้ประสานงานกลางก่อนเสนอต่อศาลเพื่อประกอบการพิจารณาและให้ศาลมีอำนาจเรียกกระทรวงการต่างประเทศมาชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ให้รวมถึงการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ด้วย

ส่วนที่ ๒

กระบวนการพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ เมื่อจับบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนได้แล้ว ให้พนักงานอัยการนำคดีขึ้นสู่ศาลโดยมิชักช้า

ให้ศาลดำเนินการพิจารณาคดีอย่างต่อเนื่อง เว้นแต่ศาลจะเห็นสมควรให้เลื่อนคดีตามที่พนักงานอัยการหรือบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนร้องขอ ทั้งนี้ ให้ศาลสั่งขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นไว้ระหว่างการพิจารณา

การควบคุมและการดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวให้ศาลถามพนักงานอัยการว่าจะคัดค้านประการใดหรือไม่ หากมีคำคัดค้านของพนักงานอัยการศาลพึงรับฟังประกอบการวินิจฉัย

ก่อนเริ่มพิจารณาให้ศาลถามบุคคลซึ่งถูกร้องขอว่ามีทนายความหรือไม่ หากไม่มีและต้องการทนายความ ให้ศาลตั้งทนายความให้และให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ เมื่อศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานแล้ว เห็นว่ามีเหตุดังต่อไปนี้ให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนต่อไป

(๑) บุคคลซึ่งถูกจับนั้นเป็นบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนและมีเชื้อผู้มีสัญชาติไทย หรือเป็นผู้มีสัญชาติไทยแต่อยู่ในหลักเกณฑ์ให้ส่งข้ามแดนได้ตามมาตรา ๑๒

(๒) คดีมีมูลที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา หากความผิดนั้นได้กระทำลง ในราชอาณาจักรหรือมีกฎหมายบัญญัติให้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร และ

(๓) ความผิดซึ่งเป็นเหตุให้ร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น เป็นความผิดซึ่งอาจส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามพระราชบัญญัตินี้และมีเชื้อเป็นความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือเป็นความผิดทางทหารโดยเฉพาะ

ถ้าศาลพิเคราะห์เห็นว่าพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งไม่เพียงพอ ก็ให้ศาลมีคำสั่งปล่อยและดำเนินการปล่อยบุคคลนั้นไปเมื่อสิ้นระยะเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่ได้อ่านคำสั่งปล่อยนั้น เว้นแต่ภายในระยะเวลาดังกล่าว พนักงานอัยการจะได้แจ้งความจำนงค์ว่าจะอุทธรณ์ ก็ให้ขังไว้ในระหว่างอุทธรณ์ และจะต้องยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลอ่านคำสั่งปล่อย ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ส่งบุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งขังตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ข้ามแดนก่อนครบระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งขังเพื่อส่งข้ามแดน

เมื่อมีเหตุอันสมควรที่จะเลื่อนกำหนดการส่งบุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งขังเพื่อส่งข้ามแดนให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อพิจารณามีคำสั่งขังบุคคลนั้นต่อไปตามกำหนดเวลาเท่าที่จำเป็น คำร้องเช่นนั้นจะต้องยื่นก่อนครบกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังเพื่อส่งข้ามแดน

ถ้ามิได้ส่งบุคคลนั้นข้ามแดนภายในเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดหรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลได้อนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการตามวรรคสอง ให้ปล่อยบุคคลนั้นไป

ส่วนที่ ๓ การอุทธรณ์

มาตรา ๒๑ เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ปล่อยหรือขังบุคคลเพื่อส่งข้ามแดนแล้วพนักงานอัยการหรือบุคคลนั้นอาจยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปยังศาลอุทธรณ์ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลได้อ่านคำสั่งนั้น

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยคำคัดค้านเฉพาะเหตุที่ให้ศาลมีคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ โดยพิจารณาว่าศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งไปโดยมีพยานหลักฐานเพียงพอหรือไม่

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

หมวด ๓ การดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๒๒ ภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนและรัฐบาลไทยพิจารณาให้ส่งบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว การส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุด หรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลได้อนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการ ทั้งนี้ รายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา สถานที่และวิธีการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้ดำเนินการรับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๒ โดยไม่มีเหตุอันควร หากต่อมาภายหลังได้ร้องขอให้ส่งบุคคลนั้นข้ามแดนในความผิดเดียวกันอีก ให้ปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามวรรคหนึ่ง มิให้นำความในมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่บุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังเพื่อส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนกำลังถูกดำเนินคดีหรืออยู่ระหว่างรับโทษตามคำพิพากษาอยู่ในประเทศไทยในความผิดอื่นนอกเหนือจากความผิดซึ่งขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐบาลไทยอาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งบุคคลดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

(๒) เลื่อนการส่งบุคคลนั้นจนกว่าการดำเนินคดีเสร็จสิ้นลงหรือจนกว่าบุคคลนั้นจะได้รับโทษตามคำพิพากษาทั้งหมดหรือบางส่วนแล้ว

(๓) ส่งบุคคลดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอชั่วคราวเพื่อการฟ้องคดีตามเงื่อนไขที่ตกลงกับประเทศผู้ร้องขอ และหลังจากที่บุคคลนั้นถูกส่งกลับมามประเทศไทยแล้ว อาจถูกส่งกลับไปยังประเทศผู้ร้องขออีกครั้งหนึ่งเพื่อรับโทษตามคำพิพากษา

มาตรา ๒๕ หากไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนนั้นตามกฎหมายไทยต่อไป

มาตรา ๒๖ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้ร้องขอตั้งแต่สองประเทศขึ้นไป ให้ส่งบุคคลเดียวกันข้ามแดนไม่ว่าจะในความผิดเดียวกันหรือความผิดต่างกัน ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าควรจะส่งบุคคลนั้นข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอรายใดและภายใต้เงื่อนไขอย่างไร หรือจะส่งให้แก่ประเทศผู้ร้องขอนั้นก่อนหลังกันอย่างไร ทั้งนี้ ให้นำเหตุดังต่อไปนี้มาพิจารณาเปรียบเทียบประกอบการใช้ดุลพินิจด้วย

(๑) ประเทศผู้ร้องขอมีหรือไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย

(๒) สถานที่กระทำความผิด

(๓) ความร้ายแรงของความผิดซึ่งมีผลกระทบต่อประเทศผู้ร้องขอและอัตราโทษ

(๔) ลำดับคำร้องขอที่ได้รับจากประเทศผู้ร้องขอ

(๕) สัญชาติของผู้กระทำความผิด

(๖) ส่วนได้เสียและความพร้อมในการดำเนินคดี

(๗) เหตุผลอื่นด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศตามความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ

เมื่อผู้ประสานงานกลางใช้ดุลพินิจประการใดแล้วให้แจ้งประเทศผู้ร้องขอเหล่านั้นทราบ และดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติต่อไป

มาตรา ๒๗ เมื่อจับบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนได้แล้วไม่ว่าจะได้มีคำร้องขอตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งจับกุมบุคคลดังกล่าวสอบถามบุคคลนั้นว่าจะยินยอมให้ส่งข้ามแดนหรือไม่

หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอตามความในวรรคหนึ่งแสดงความยินยอมให้ส่งข้ามแดนให้จัดทำการแสดงความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนดแล้วให้พนักงานอัยการจัดให้มีการนำบุคคลนั้นไปยังศาลโดยยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลตรวจสอบความยินยอมดังกล่าวโดยพลัน หากศาลเห็นว่าบุคคลนั้นได้ให้ความยินยอมโดยสมัครใจ ให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนตามมาตรา ๒๒ ต่อไป

ความยินยอมที่ได้กระทำต่อหน้าศาลแล้วไม่อาจเพิกถอนได้

ในการตรวจสอบของศาล หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นกลับคำให้ความยินยอมซึ่งได้แสดงต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแล้วนั้น ให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลนั้นไว้เพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ ต่อไป

มาตรา ๒๘ กรณีที่คดีส่งข้ามแดนอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลไม่ว่าในศาลใด หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนแสดงต่อศาลว่ายินยอมให้ส่งข้ามแดน ให้ศาลลงการพิจารณาและมีคำสั่งให้ส่งบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนตามมาตรา ๒๒ ต่อไป

ความยินยอมที่ได้กระทำต่อหน้าศาลแล้วไม่อาจเพิกถอนได้

หมวด ๔

กรณีประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งความผิดอันเป็นมูลเหตุที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องระวางโทษถึงประหารชีวิตตามกฎหมายไทยแต่ไม่ถึงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของประเทศผู้รับคำร้องขอ และรัฐบาลจำเป็นต้องให้การรับรองว่าจะไม่มีการประหารชีวิตก็ให้มีการเจรจาตกลงเพื่อให้มีการรับรองดังกล่าวได้ ในกรณีนี้หากศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิตให้รัฐบาลดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้มีการบังคับตามคำพิพากษาโดยวิธีจำคุกตลอดชีวิตแทนการประหารชีวิต ทั้งนี้ ห้ามมิให้บุคคลนั้นได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ เว้นแต่เป็นการพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๓๐ การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยให้พนักงานอัยการหรือหน่วยงานที่ประสงค์จะให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่ผู้ประสานงานกลางมีคำวินิจฉัยว่าสมควรที่จะจัดทำคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องให้พนักงานอัยการจัดทำคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารประกอบต่อไป

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามวรรคหนึ่งและเอกสารประกอบคำร้องให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีมีมติเป็นอย่างอื่น

การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอที่มีมติสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการโดยผ่านวิธีทางการทูต

การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการตามสนธิสัญญา

มาตรา ๓๑ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน สอบปากคำพยานบุคคล ออกคำสั่งเรียกบุคคลใดมาให้การต่อพนักงานอัยการ และดำเนินการอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร รวมทั้งอาจแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใดเพื่อประโยชน์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นคำสั่งบังคับของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๓๒ บรรดาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ประเทศผู้ร้องขอ หรือการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๓ บรรดาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒ จนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่กฎกระทรวง ระเบียบ หรือข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ได้ประกาศใช้ หรือยังไม่มีผลใช้บังคับ หากมีความจำเป็นต้องดำเนินการใดเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ดำเนินการได้ตามวิธีการและบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒ และสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนไม่สามารถแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติหลายประการเป็นเหตุให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนไม่อาจดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพประกอบกับในปัจจุบันหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติของนานาอารยประเทศได้พัฒนาไปเป็นอันมาก สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๒ ก หน้า ๓๖ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

กฎกระทรวง
กำหนดคำร้องขอ การส่งมอบตัวบุคคล และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ
การส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๘ วรรคสาม มาตรา ๒๒ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๑ คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้จัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลางหรือโดยผ่านวิถีทางการทูตตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญา ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้จัดส่งคำร้องขอโดยผ่านวิถีทางการทูต

ข้อ ๒ คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีรายละเอียดและเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดน โดยระบุชื่อ รูปพรรณ สัญชาติและที่อยู่ของบุคคลดังกล่าวหรือสถานที่ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดีและรายละเอียดเกี่ยวกับวัน เวลา และ สถานที่กระทำความผิด

(๓) กฎหมายที่บัญญัติให้การกระทำนั้นเป็นความผิด ฐานความผิด อัตราโทษและอายุความ

ข้อ ๓ คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อไปดำเนินคดีอาญา ในประเทศผู้ร้องขอ นอกจากเอกสารหลักฐานตามข้อ ๒ แล้ว คำร้องขอนั้น ต้องประกอบด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) หมายจับที่ออกโดยศาล หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศ ผู้ร้องขอหรือสำเนาหมายจับซึ่งรับรองความถูกต้อง

(๒) พยานหลักฐานที่แสดงว่าคดีมีมูลที่ศาลจะรับฟ้องไว้พิจารณา หากความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร หรือมีกฎหมายบัญญัติให้ถือว่า ได้กระทำในราชอาณาจักร

ข้อ ๔ คำร้องขอให้ส่งบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิด เป็นผู้ร้ายข้ามแดนนอกจากเอกสารหลักฐานตามข้อ ๒ แล้ว คำร้องขอนั้น ต้องประกอบด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สำเนาคำพิพากษาของศาลของประเทศผู้ร้องขอซึ่งรับรอง ความถูกต้อง

(๒) คำแถลงที่แสดงว่าบุคคลซึ่งผู้ร้องขอให้ส่งข้ามแดนต้องรับโทษ ตามคำพิพากษาอีกเพียงใด

ข้อ ๕ คำร้องขอและเอกสารหลักฐานทั้งหมดที่นำส่งโดยประเทศ ผู้ร้องขอต้องได้รับการรับรองโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ พร้อมคำแปลเป็นภาษาไทยและรับรองความถูกต้องด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน กับประเทศไทย ประเทศผู้ร้องขอจะต้องแสดงโดยชัดแจ้งว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดน ให้แก่ประเทศไทยในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

หมวด ๒

การส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๗ เมื่อศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว

(๑) ในกรณีที่คำร้องขอจัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง ให้ผู้ประสานงานกลางประสานงานกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอเพื่อรับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุด หรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลอนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการ และแจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบเพื่อดำเนินการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

(๒) ในกรณีที่คำร้องขอจัดส่งผ่านวิธีการทางทูต ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งกระทรวงการต่างประเทศเพื่อแจ้งไปยังประเทศผู้ร้องขอเพื่อรับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุด หรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลอนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการ และแจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบเพื่อดำเนินการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

ในกรณีที่กระทรวงการต่างประเทศเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวอาจกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือมีเหตุผลอื่นที่ไม่อาจดำเนินการให้ได้ ให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอความเห็นนั้นพร้อมด้วยคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๘ เมื่อได้รับแจ้งจากผู้ประสานงานกลาง ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบกับกรมราชทัณฑ์ว่าบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน อยู่ระหว่างการต้องอาัยตัวในความผิดอื่นด้วยหรือไม่ และขอรับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน ทั้งนี้ การรับมอบตัวบุคคลดังกล่าว จะต้องกระทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

(๒) ตรวจสอบเอกลักษณ์ของบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน

(๓) จัดยานพาหนะในการนำส่งบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนจากทัณฑสถานไปยังที่คุมขังชั่วคราวเพื่อรอการส่งมอบตัวให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ และจากที่คุมขังชั่วคราวไปยังท่าอากาศยานท่าเรือ หรือเขตชายแดนติดต่อกับประเทศไทย พร้อมทั้งควบคุมและคุ้มกันบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนในระหว่างการเดินทางดังกล่าว

(๔) จัดห้องควบคุมบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนชั่วคราวในระหว่างรอการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

(๕) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองในการส่งตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

(๖) จัดทำหนังสือส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนโดยให้มีการลงนามร่วมกันระหว่างผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ

(๗) ส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ

(๘) ดำเนินการอื่นตามที่ผู้ประสานงานกลางเห็นสมควรและจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ

ข้อ ๙ การส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเป็นอันเสร็จสิ้นเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอได้รับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน

เมื่อการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเสร็จสิ้นให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

หมวด ๓

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๑๐ บรรดาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ประเทศผู้ร้องขอ และการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทย ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอหรือระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้รับคำร้องขอ และสนธิสัญญาดังกล่าวกำหนดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายไว้ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

(๒) ในกรณีที่ได้มีความตกลงเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

กษิต ภิรมย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

พระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคสาม มาตรา ๒๒ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้การจัดทำคำร้องขอการส่งมอบตัวบุคคล และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

สนธิสัญญาอาเซียน
ว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

สนธิสัญญาอาเซียน ว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

รัฐบาลบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ... (ต่อไปนี้จะหากเป็นประเทศเดียวจะเรียกว่า “ภาคี” หากเป็นหลายประเทศจะเรียกว่า “บรรดาภาคี”)

ปรารถนาที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของผู้บังคับใช้กฎหมายของบรรดาภาคีในการป้องกันการสืบสวนสอบสวนและการฟ้องคดีการกระทำความผิดโดยการให้ความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ขอบเขตความช่วยเหลือ

๑. ภายใต้บังคับของสนธิสัญญานี้และกฎหมายภายในของบรรดาภาคี บรรดาภาคีจะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาด้วยมาตรการที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อาทิ การสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และการดำเนินการที่เป็นผลจากการนั้น

๒. การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามสนธิสัญญานี้อาจรวมถึง

ก. การสืบพยานหลักฐานหรือการได้มาซึ่งการให้ปากคำจากบุคคลโดยสมัครใจ

ข. การให้บุคคลเบิกความเป็นพยานหรือช่วยเหลือในเรื่องทางอาญา

ค. การส่งเอกสาร

ง. การค้นและยึด

จ. การตรวจวัตถุและสถานที่

ฉ. การจัดหาให้ซึ่งต้นฉบับเอกสารหรือสำเนา บันทึก และ
สิ่งของอันเป็นพยานหลักฐาน

ช. การชี้ระบุหรือติดตามร่องรอยของทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดหรือที่ใช้ในการกระทำความผิด

ซ. การห้ามการจัดการกับทรัพย์สินชั่วคราวหรือการอายัดทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิดที่อาจได้คืนหรือรับได้ตามกฎหมาย

ณ. การได้คืนหรือการรับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

ฐ. การค้นหาและการระบุตัวพยานและผู้ต้องสงสัย และ

ฎ. การให้ความช่วยเหลืออื่นใดตามที่ได้ตกลงกันและซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้ และกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอ

๓. สนธิสัญญานี้จะใช้กับการให้ความช่วยเหลือระหว่างกันในบรรดาภาคีเท่านั้น ข้อบทของสนธิสัญญานี้จะไม่ก่อให้เกิดสิทธิใด ๆ แก่บุคคลใดที่จะได้รับ ปิดบัง หรือไม่ยอมให้ซึ่งพยานหลักฐานใด ๆ หรือห้ามการปฏิบัติการตามคำร้องขอความช่วยเหลือใด ๆ

๔. เพื่อวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้ ถ้อยคำ “เครื่องมือที่ใช้ในการกระทำความผิด” หมายถึง ทรัพย์สินที่ใช้เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือราคาที่เหมาะสมกับค่าของทรัพย์สินนั้น

ข้อ ๒

การไม่ใช้บังคับ

๑. สนธิสัญญานี้ไม่ใช้บังคับกับ

ก. การจับกุมหรือคุมขังบุคคลใดเพื่อส่งบุคคลนั้นข้ามแดน

ข. การบังคับคดีในภาคีผู้รับคำร้องขอตามคำพิพากษาคดีอาญาของศาลในภาคีผู้ร้องขอ เว้นแต่ในขอบเขตที่กระทำได้ตามกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอ

ค. การโอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังไปรับโทษ และ

ง. การโอนกระบวนการพิจารณาในเรื่องทางอาญา

๒. ไม่มีกรณีใดตามสนธิสัญญานี้ให้สิทธิภาคีหนึ่งที่จะเข้าไปในดินแดนของอีกภาคีหนึ่ง ในการใช้อำนาจและการปฏิบัติการตามหน้าที่ที่สงวนไว้โดยเฉพาะสำหรับเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายในของอีกภาคีหนึ่งนั้น

ข้อ ๓

ข้อจำกัดความช่วยเหลือ

๑. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ถ้าภาคีนั้นเห็นว่า

ก. คำร้องขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือการลงโทษบุคคลในคดีที่มีลักษณะในทางการเมือง หรือคดีที่มีพฤติการณ์ของการกระทำเกี่ยวเนื่องกับทางการเมือง

ข. คำร้องขอความช่วยเหลือเกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือการลงโทษบุคคลที่เกี่ยวกับการกระทำหรือดเว้นการกระทำ ที่หากเกิดขึ้นในภาคีผู้รับคำร้องขอจะเป็นความผิดทางทหารตามกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอ ซึ่งไม่เป็นความผิดตามกฎหมายอาญาธรรมดาของภาคีผู้รับคำร้องขอ

ค. มีเหตุผลสำคัญที่ทำให้เชื่อได้ว่าภาคีผู้ร้องขอได้ทำคำร้องขอเพื่อวัตถุประสงค์ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี การลงโทษ หรือมิฉะนั้นภาคีผู้ร้องขอได้ทำคำร้องขอเพื่อก่อให้เกิดผลร้ายแก่บุคคลอื่นเนื่องจากเชื้อชาติ ศาสนา เพศ ขาดิกำเนิด สัญชาติ หรือความเห็นในทางการเมืองของบุคคลนั้น

ง. คำร้องขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือการลงโทษบุคคลสำหรับความผิดในคดีที่บุคคล

๑. ถูกตัดสินว่ามีความผิด ถูกตัดสินปล่อย หรือได้รับการอภัยโทษ โดยศาลที่มีเขตอำนาจ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่นในภาคีผู้ร้องขอ หรือภาคีผู้รับคำร้องขอ หรือ

๒. ได้รับโทษตามกฎหมายของภาคีผู้ร้องขอ หรือภาคีผู้รับคำร้องขอที่เกี่ยวกับความผิดนั้น หรือความผิดอื่นที่เกิดจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำอันเป็นความผิดที่ได้กล่าวในตอนแรก

จ. คำร้องขอความช่วยเหลือเกี่ยวข้องกับการสืบสวน สอบสวน การฟ้องคดี หรือการลงโทษบุคคลอื่นเกี่ยวกับการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำ ซึ่งถ้าได้เกิดขึ้นในภาคีผู้รับคำร้องขอจะไม่ใช่ความผิดตามกฎหมายของภาคีดังกล่าว เว้นแต่ภาคีผู้รับคำร้องขออาจให้ความช่วยเหลือได้ ถ้ากฎหมายภายในของภาคีผู้รับคำร้องขออนุญาตให้กระทำได้แม้การกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำดังกล่าวจะไม่ใช่ความผิดตามกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอ

ฉ. การให้ความช่วยเหลือจะกระทบกระเทือนต่ออธิปไตย ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ผลประโยชน์สาธารณะ หรือผลประโยชน์สำคัญของภาคีผู้รับคำร้องขอ

ช. ภาคีผู้ร้องขอไม่ได้ให้คำรับรองว่าจะปฏิบัติต่างตอบแทน เมื่อได้รับการร้องขอลักษณะเดียวกันจากภาคีผู้รับคำร้องขอเกี่ยวกับความช่วยเหลือในเรื่องทางอาญา

ซ. ภาคีผู้ร้องขอไม่ได้ให้คำรับรองว่าจะไม่นำรายการความช่วยเหลือที่ได้รับไปใช้ในกรณีอื่นนอกจากกรณีที่ได้ร้องขอ และภาคีผู้รับคำร้องขอไม่ยินยอมที่จะไม่ต้องให้คำรับรองนั้น

ณ. ภาคีผู้ร้องขอไม่ได้ให้คำรับรองว่า เมื่อได้รับการร้องขอ ภาคีผู้ร้องขอจะคืนรายการความช่วยเหลือให้แก่ภาคีผู้รับคำร้องขอ เมื่อเสร็จสิ้นการให้ความช่วยเหลือทางอาญาที่ได้ร้องขอนั้นแล้ว

ญ. การให้ความช่วยเหลืออาจส่งผลกระทบต่อคดีอาญาที่กำลังดำเนินการอยู่ในภาคีผู้รับคำร้องขอ หรือ

ด. การให้ความช่วยเหลือจะต้องดำเนินการตามมาตรการที่ฝ่าฝืนกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอ

๒. ภาคีผู้รับคำร้องขออาจปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ถ้าภาคีนั้นเห็นว่า

ก. ภาคิผู้ร้องขอมิได้ปฏิบัติตามสนธิสัญญาในข้อสาระสำคัญ หรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อันเกี่ยวกับคำร้องขอนั้น

ข. การให้ความช่วยเหลือจะหรืออาจจะกระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลใด ไม่ว่าบุคคลนั้นจะอยู่ในหรือนอกอาณาเขตของ ภาคิผู้รับคำร้องขอ หรือ

ค. การให้ความช่วยเหลือจะก่อให้เกิดภาวะแก่ทรัพยากร ของภาคิผู้รับคำร้องขอมากเกินไป

๓. เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคย่อย ๑ ก. ความผิดดังต่อไปนี้ ไม่ให้ถือว่าเป็นความผิดอันมีลักษณะในทางการเมือง

ก. ความผิดต่อชีวิต ร่างกายของประมุขแห่งรัฐหรือบุคคล ในครอบครัวของประมุขแห่งรัฐ

ข. ความผิดต่อชีวิต หรือร่างกายของผู้นำ หรือรัฐมนตรีของรัฐ

ค. ความผิดที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญาระหว่างประเทศใด ๆ ที่ทั้งภาคิผู้ร้องขอและภาคิผู้รับคำร้องขอเป็นภาคิซึ่งกำหนดให้บรรดาภาคิมิหน้่าที่ ต้องส่งบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดข้ามแดน หรือต้องฟ้องร้องบุคคล ดังกล่าวและ

ง. การพยายาม การสนับสนุน หรือการสมคบใด ๆ เพื่อ กระทำผิดตามวรรคย่อย ก. ถึง ค.

๔. ภาคิผู้รับคำร้องขออาจจำกัดการให้ความช่วยเหลือใด ๆ ที่ร้องขอ ตามวรรค ๓ ตามที่ภาคิผู้ร้องขอได้กำหนดการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวไว้ในกฎหมายของตนหรือไม่ก็ได้

๕. การให้ความช่วยเหลือจะไม่ถูกปฏิเสธเพียงเหตุผลของ ความลับของธนาคาร และสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกันแต่อย่างเดียว หรือ เพียงเหตุผลว่าความผิดนั้นถือว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องการเงินด้วย

๖. ภาคิผู้รับคำร้องขออาจเลื่อนการปฏิบัติตามคำร้องขอ ถ้า การปฏิบัติตามคำร้องขอในทันทีจะแทรกแซงการดำเนินการในทางอาญาที่กำลัง ดำเนินการอยู่ในภาคิผู้รับคำร้องขอ

๗. ก่อนการปฏิเสธ หรือเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือ ภาคิผู้รับคำร้องขอจะต้องพิจารณาว่าอาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขบางประการหรือไม่

๘. ถ้าภาคิผู้ร้องขอยอมรับความช่วยเหลือภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขตามวรรค ๗ ภาคิผู้ร้องขอจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขนั้น

๙. ถ้าภาคิผู้รับคำร้องขอปฏิเสธหรือเลื่อนการให้ความช่วยเหลือ ภาคิผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธหรือเลื่อนการให้ความช่วยเหลือนั้นแก่ภาคิผู้ร้องขอในทันที

๑๐. บรรดาภาคิจะต้องปฏิบัติต่างตอบแทนซึ่งกันและกัน ภายใต้บังคับกฎหมายภายในของแต่ละภาคิ ในการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับความผิดที่เหมือนกัน โดยไม่ต้องคำนึงถึงโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ข้อ ๔

การแต่งตั้งผู้ประสานงานกลาง

๑. ภาคิแต่ละภาคิจะต้องแต่งตั้งผู้ประสานงานกลางเพื่อจัดทำและรับคำร้องขอความช่วยเหลือตามสนธิสัญญานี้

๒. การแต่งตั้งผู้ประสานงานกลางจะต้องกระทำในเวลาที่ยื่นสัตยาบันสาร สारยอมรับ สารให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารตามสนธิสัญญานี้

๓. ภาคิแต่ละภาคิจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในการแต่งตั้งผู้ประสานงานกลางต่อภาคิอื่นโดยเร็ว

๔. ผู้ประสานงานกลางจะต้องติดต่อซึ่งกันและกันโดยตรง แต่ถ้าประสงค์อาจเลือกติดต่อโดยทางช่องทางการทูตได้

ข้อ ๕ แบบคำร้องขอ

๑. คำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร หรือถ้าเป็นไปได้ทำโดยวิธีการใด ๆ ซึ่งสามารถทำบันทึกเป็นหนังสือภายใต้เงื่อนไขที่ภาคีผู้รับคำร้องขอจะพิสูจน์ความถูกต้องแท้จริงได้ ในสถานการณ์เร่งด่วนและซึ่งกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขออนุญาต คำร้องขอความช่วยเหลืออาจทำได้ด้วยวาจาก็ได้ แต่ต้องยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๕ วัน

๒. ผู้ประสานงานกลางจะต้องดำเนินการส่งคำร้องขอความช่วยเหลือทั้งหมด และการติดต่อใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น ในสถานการณ์เร่งด่วนและซึ่งกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขออนุญาต คำร้องขอความช่วยเหลือและการติดต่อใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น อาจส่งไปโดยทางองค์การตำรวจสากล (INTERPOL) หรือองค์การตำรวจอาเซียน (ASEANAPOL)

ข้อ ๖ เนื้อหาคำร้องขอ

๑. คำร้องขอความช่วยเหลือในทางอาญาจะต้องมีข้อสันนิษฐานตามที่ภาคีผู้รับคำร้องขอกำหนดเพื่อดำเนินการตามคำร้องขอ ซึ่งรวมถึง

ก. ชื่อหน่วยงานที่ร้องขอและเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวนหรือกระบวนการทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอ

ข. วัตถุประสงค์ของคำร้องขอและลักษณะของความช่วยเหลือที่ประสงค์

ค. รายละเอียดของลักษณะของเรื่องทางอาญาและสถานะของเรื่องในปัจจุบัน และคำแถลงสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ง. รายละเอียดของความผิดที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอรวมทั้งอัตราโทษสูงสุด

จ. รายละเอียดข้อเท็จจริงที่กล่าวหาว่าเป็นการกระทำผิด และคำแถลงหรือตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ฉ. รายละเอียดของการกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำ หรือเรื่องที่ถูกล่าหาลหรือที่แสวงหาความกระจ่าง

ช. รายละเอียดของพยานหลักฐาน ข้อสนเทศหรือความช่วยเหลืออื่นที่แสวงหา

ซ. เหตุผลและรายละเอียดของวิธีการเฉพาะหรือข้อกำหนดใด ๆ ที่ภาคีผู้ร้องขอประสงค์ให้ดำเนินการ

ณ. รายละเอียดของข้อจำกัดเรื่องเวลาซึ่งประสงค์จะให้ดำเนินการกับคำร้องขอ

ญ. ข้อกำหนดพิเศษอื่น ๆ สำหรับการรักษาความลับและเหตุผลเกี่ยวกับการนั้น และ

ด. ข้อสนเทศ หรือการดำเนินการอื่นซึ่งกฎหมายภายในของ ภาคีผู้รับคำร้องขอประสงค์ หรือจำเป็นเพื่อการดำเนินการตามคำร้องขออย่างถูกต้อง เหมาะสม

๒. ในขอบเขตที่จำเป็นคำร้องขอความช่วยเหลืออาจมีข้อสนเทศต่อไปด้วย

ก. รูปพรรณ สัญชาติ และที่อยู่ของบุคคลผู้ถูกสืบสวนสอบสวน หรือดำเนินการทางอาญา

ข. รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลซึ่งภาคีผู้ร้องขอประสงค์ จะแสวงหาพยานหลักฐาน

ค. รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลที่ประสงค์จะส่งหมายให้ ความเกี่ยวพันของบุคคลนั้นกับกระบวนการทางอาญาและวิธีการซึ่งประสงค์ จะให้ดำเนินการในการส่งหมาย

ง. ข้อสนเทศเกี่ยวกับรูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลซึ่งภาคี ผู้ร้องขอประสงค์จะหาที่อยู่

จ. รายละเอียดของวิธีการในการซักถามและบันทึกคำเบิกความ และการให้ถ้อยคำ

ฉ. รายการคำถามที่จะให้ถามพยาน

ช. รายละเอียดของเอกสาร บันทึก หรือรายการพยานหลักฐานที่ต้องจัดทำให้ ตลอดจนรายละเอียดของบุคคลที่สมควรให้สอบถามเพื่อการดำเนินการดังกล่าว และในขอบเขตที่มีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น แบบที่ใช้ในการคัดลอกและยืนยันความถูกต้องแท้จริง

ซ. คำแถลงว่าการเบิกความเป็นพยานหรือการให้ถ้อยคำดังกล่าวประสงค์จะให้มีการสาบานหรือปฏิญาณหรือไม่

ณ. รายละเอียดของทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอ รวมถึงลักษณะและที่อยู่ และ

ญ. คำสั่งศาลที่เกี่ยวกับความช่วยเหลือที่ร้องขอ และคำแถลงว่าคำสั่งนั้นถึงที่สุดแล้ว

๓. คำร้องขอ เอกสารสนับสนุนและการติดต่อใด ๆ ที่ดำเนินการตามสนธิสัญญานี้จะต้องกระทำเป็นภาษาอังกฤษ และในกรณีจำเป็น ให้แนบคำแปลเป็นภาษาของภาคีผู้รับคำร้องขอ หรือภาษาอื่นที่ภาคีผู้รับคำร้องขอยอมรับไปด้วย

๔. ในกรณีที่ภาคีผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่า ข้อเสนอเทศที่มีในคำร้องขอไม่พอที่จะให้ดำเนินการตามคำร้องขอได้ ภาคีผู้รับคำร้องขออาจขอข้อเสนอเทศเพิ่มเติมได้ ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องให้ข้อเสนอเทศเช่นนั้นเพิ่มเติมตามที่ภาคีผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่าจำเป็นในการดำเนินการตามคำร้องขอ

ข้อ ๗

การดำเนินการตามคำร้องขอ

๑. คำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องดำเนินการโดยทันทีตามวิธีการที่กำหนดโดยกฎหมายและวิธปฏิบัติของภาคีผู้รับคำร้องขอภายใต้บังคับกฎหมายและวิธปฏิบัติภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินการตามคำร้องขอตามวิธีการที่ภาคีผู้ร้องขอกำหนด

๒. ในกรณีที่ได้รับการร้องขอ และภายใต้บังคับกฎหมายและวิธปฏิบัติภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินการตามที่จำเป็นแทนภาคี

ผู้ร้องขอในภาคีผู้รับการร้องขอ ในกระบวนการใด ๆ ทางอาญาตามคำร้องขอ ความช่วยเหลือ และจะต้องเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของภาคีผู้ร้องขอ อีกประการหนึ่งด้วย

๓. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องตอบสนองโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในกรณีที่ภาคีผู้ร้องขอประสงค์จะทราบเกี่ยวกับความคืบหน้าของการปฏิบัติ ตามคำร้องขอ

๔. ภาคีผู้รับคำร้องขออาจขอให้ภาคีผู้ร้องขอจัดส่งข้อสนเทศ ในแบบที่จำเป็นเพื่อให้สามารถดำเนินการตามคำร้องขอได้หรือให้ดำเนินการ ที่จำเป็นภายใต้กฎหมายและวิธีปฏิบัติของภาคีผู้รับการร้องขอเพื่อให้บังเกิดผล ในการดำเนินการตามคำร้องขอ

ข้อ ๘

ข้อจำกัดการใช้พยานหลักฐานที่ได้มาจากการช่วยเหลือ

๑. ในกรณีที่ไม่ได้ได้รับความยินยอมจากภาคีผู้รับคำร้องขอ และ ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ภาคีผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่าจำเป็น ภาคีผู้ร้องขอจะต้องไม่ใช่หรือเปิดเผยหรือโอนไป ซึ่งข้อสนเทศหรือพยานหลักฐาน ที่ภาคีผู้รับคำร้องขอจัดหาให้ เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในคำร้องขอ

๒. โดยไม่คำนึงถึงวรรค ๑ ในกรณีที่ได้มีการแก้ไขข้อกล่าวหา เมื่อได้รับความยินยอมจากภาคีผู้รับคำร้องขอ ภาคีผู้ร้องขออาจใช้ข้อสนเทศ หรือพยานหลักฐานที่ภาคีผู้รับคำร้องขอจัดหาให้ทราบเท่าที่ความผิดที่ถูกกล่าวหา เป็นความผิดที่สามารถให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามสนธิสัญญานี้ได้ และ เป็นความผิดที่เป็นมูลของการทำคำร้องขอ

ข้อ ๙ การรักษาความลับ

๑. ภายใต้บังคับของกฎหมายภายใน ภาคิผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินการตามสมควรที่จะรักษาความลับของคำร้องขอความช่วยเหลือ เนื้อหา และเอกสารสนับสนุนคำร้องขอความช่วยเหลือ ข้อเท็จจริงในการอนุญาตให้ความช่วยเหลือ และการดำเนินการที่ได้ทำไปตามคำร้องขอ ถ้าการปฏิบัติตามคำร้องขอไม่สามารถดำเนินการได้โดยไม่ฝ่าฝืนข้อกำหนดเรื่องความลับ ภาคิผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งภาคิผู้ร้องขอในกรณีดังกล่าว ซึ่งภาคิผู้ร้องขอจะต้องตัดสินใจว่าจะให้ปฏิบัติตามคำร้องขอหรือไม่

๒. ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคิผู้รับคำร้องขอจะต้องใช้มาตรการตามสมควรที่จะ

ก. รักษาข้อสนเทศและพยานหลักฐานที่ภาคิผู้รับคำร้องขอจัดหาให้ไว้เป็นความลับ เว้นแต่ภายในขอบเขตที่จำเป็นต้องใช้พยานหลักฐาน และข้อสนเทศนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในคำร้องขอ และ

ข. ทำให้มั่นใจว่าข้อสนเทศและพยานหลักฐานจะได้รับการป้องกันการสูญหายและการเข้าถึง การใช้ การดัดแปลง การเปิดเผย หรือการใช้ในทางที่ผิดโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๐ การได้มาซึ่งการให้ถ้อยคำโดยสมัครใจ

ในกรณีที่คำร้องขอได้ทำขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งการให้ถ้อยคำของบุคคล เพื่อความมุ่งหมายในทางอาญาในภาคิผู้ร้องขอ ภาคิผู้รับคำร้องขอจะพยายามให้ได้มาซึ่งถ้อยคำดังกล่าวด้วยความยินยอมของบุคคลผู้ให้ถ้อยคำ

ข้อ ๑๑

การได้มาซึ่งพยานหลักฐาน

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินการให้ได้พยานหลักฐานรวมถึงคำเบิกความภายใต้การสาบาน หรือปฏิญาณ เอกสารหรือบันทึกที่ได้จัดทำขึ้นหรือที่ได้มาจากบรรดาพยานตามวัตถุประสงค์ในเรื่องทางอาญาเพื่อส่งให้ภาคีผู้ร้องขอ

๒. ภายใต้บังคับกฎหมายภายในของภาคีผู้รับคำร้องขอในกรณีที่จะต้องได้คำเบิกความภายใต้การสาบานหรือปฏิญาณมาตามข้อนี้ บรรดาคู่ความในกระบวนการทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอ หรือบรรดาผู้แทนของคู่ความดังกล่าว อาจมาศาล และถามบุคคลที่เบิกความนั้นได้

๓. ความในข้อนี้จะไม่มีการใดที่ขัดขวางการเชื่อมต่อสัญญาณสดทางวีดิทัศน์ หรือโทรศัพท์ หรือการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ ตามสมควร อันสอดคล้องกับกฎหมายและวิธีปฏิบัติของภาคีผู้รับคำร้องขอ เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการตามข้อนี้ หากเป็นการสะดวกเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมที่จะทำเช่นนั้น

ข้อ ๑๒

สิทธิที่จะปฏิเสธการให้พยานหลักฐาน

๑. บุคคลซึ่งภาคีผู้ร้องขอประสงค์ให้เบิกความภายใต้การสาบาน หรือการปฏิญาณหรือให้ส่งเอกสาร บันทึก หรือพยานหลักฐานอื่นตามข้อ ๑๑ ของสนธิสัญญานี้ในภาคีผู้รับคำร้องขอตามคำร้องขอความช่วยเหลือ อาจปฏิเสธไม่กระทำการดังกล่าวถ้า

ก. กฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขออนุญาตหรือกำหนดให้บุคคลดังกล่าวปฏิเสธการกระทำการนั้นในพฤติการณ์ทำนองเดียวกันในกระบวนการพิจารณาคดีที่ริเริ่มในภาคีผู้รับคำร้องขอ หรือ

ข. กฎหมายของภาคีผู้ร้องขออนุญาตหรือกำหนดให้บุคคลดังกล่าวปฏิเสธการกระทำการนั้นในพฤติกรรมทำนองเดียวกันในกระบวนการพิจารณาคดีที่ริเริ่มในภาคีผู้ร้องขอ

๒. ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวอ้างว่ามีสิทธิที่จะปฏิเสธการเบิกความภายใต้การสาบาน หรือปฏิญาณ หรือส่งเอกสาร บันทึก หรือพยานหลักฐานอื่นตามข้อ ๑๑ ของสนธิสัญญานี้ตามกฎหมายของภาคีผู้ร้องขอถ้าได้รับการร้องขอภาคีผู้ร้องขอจะต้องจัดหาให้ซึ่งใบรับรองว่าสิทธินั้นมีอยู่จริงหรือไม่

ข้อ ๑๓

การจัดหาให้ซึ่งเอกสารและบันทึกอื่น ๆ ที่ประชาชนใช้ประโยชน์ได้

๑. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องจัดหาให้ซึ่งสำเนาของเอกสารหรือบันทึกที่ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ที่อยู่ในความครอบครองของส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐแก่ภาคีผู้ร้องขอ

๒. ภายใต้บังคับกฎหมายและวิธีปฏิบัติภายในภาคีผู้รับคำร้องขออาจจัดหาให้ซึ่งสำเนาของเอกสารหรือบันทึกใด ๆ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีใช่เอกสารหรือบันทึกที่ประชาชนใช้ประโยชน์ ได้แก่ ภาคีผู้ร้องขอ ภาคีผู้รับคำร้องขออาจใช้ดุลพินิจปฏิเสธคำร้องขอตามวรรคนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ ๑๔

การปรากฏตัวของบุคคลในภาคีผู้ร้องขอ

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายและวิธีปฏิบัติภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขออาจช่วยดำเนินการให้บุคคลเข้าไปในภาคีผู้ร้องขอโดยความยินยอมของบุคคลดังกล่าว

ก. เพื่อช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอ หรือ

ข. เพื่อปรากฏตัวในกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมิได้เป็นผู้ที่ถูกกล่าวหา

๒. ในกรณีเป็นที่พอใจว่าการจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยของบุคคลดังกล่าวในภาคีผู้ร้องขอจะเป็นที่น่าพอใจ ภาคีผู้รับคำร้องขอจะเชื้อเชิญบุคคลไปให้การหรือส่งพยานหลักฐานหรือให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับเรื่องทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอโดยแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบเรื่องค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนใด ๆ ด้วย

๓. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งการตอบรับของบุคคลดังกล่าวให้ภาคีผู้ร้องขอทราบทันทีและในกรณีที่บุคคลดังกล่าวยินยอม จะต้องดำเนินการที่จำเป็นเพื่อให้ความสะดวกในการที่บุคคลดังกล่าวไปปรากฏตัวในภาคีผู้ร้องขอ

๔. ความในข้อนี้จะไม่มีการใดที่ขัดขวางการเชื่อมต่อสัญญาณสดทางวิทยุทัศน์ หรือโทรทัศน์ หรือการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ ตามสมควร อันสอดคล้องกับกฎหมายและวิสัยปฏิบัติของภาคีผู้รับคำร้องขอหากเป็นการสะดวกที่จะดำเนินการเช่นนั้นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๑๕

การปรากฏตัวของบุคคลที่ถูกคุมขังในภาคีผู้ร้องขอ

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายและวิสัยปฏิบัติภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขออาจอนุญาตให้โอนตัวบุคคลผู้ถูกคุมขังตามกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอไปยังภาคีผู้ร้องขอชั่วคราว โดยความยินยอมของบุคคลนั้นเพื่อให้ถ้อยคำเป็นพยานหลักฐาน หรือช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวน

๒. โดยที่บุคคลผู้ถูกโอนตัวดังกล่าวจะต้องถูกคุมขังตามกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอภาคีผู้ร้องขอจะต้องคุมขังบุคคลนั้นและจะส่งตัวบุคคลที่ถูกคุมขังนั้นคืนภาคีผู้รับคำร้องขอเมื่อดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ขอโอนตัวไปเสร็จสิ้นแล้ว หรือในเวลาก่อนนั้นเมื่อไม่ประสงค์ให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในภาคีผู้ร้องขออีกต่อไป

๓. ในกรณีที่ภาคีผู้รับคำร้องขอแจ้งภาคีผู้ร้องขอว่าไม่ประสงค์ให้บุคคลผู้ถูกโอนตัวถูกคุมขังต่อไป ภาคีผู้ร้องขอจะต้องปล่อยตัวบุคคลดังกล่าวและบุคคลดังกล่าวจะต้องได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับบุคคลตามข้อ ๑๔ ของสนธิสัญญานี้

๔. ภาคิผู้ร้องขอจะต้องไม่ขอให้ภาคิผู้รับคำร้องขอริเริ่มกระบวนการพิจารณาส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อส่งบุคคลผู้ถูกเอนตัวกลับคืน

๕. ระยะเวลาระหว่างที่บุคคลดังกล่าวถูกคุมขังในภาคิผู้ร้องขอจะต้องนับให้เป็นระยะเวลาของการจำคุกหรือคุมขังในภาคิผู้รับคำร้องขอด้วย

๖. การเอนตัวบุคคลผู้ถูกคุมขังตามข้อนี้จะไม่เกิดขึ้น ถ้าภาคิผู้ร้องขอไม่ให้คำยืนยันว่า

ก. จะรับภาระและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งสินอันเกิดจากการเอนตัวผู้ถูกคุมขัง

ข. จะคุมขังบุคคลดังกล่าวตามกฎหมายตลอดระยะเวลาการเอนตัว และ

ค. จะส่งตัวบุคคลดังกล่าวคืนภาคิผู้รับคำร้องขอทันที เมื่อบุคคลดังกล่าวได้ไปปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือศาลในภาคิผู้ร้องขอ และได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ให้มีการเอนตัวเสร็จสิ้นแล้ว

๗. ความในข้อนี้จะไม่มีการใดที่ขัดขวางการเชื่อมต่อสัญญาณสดทางวิดีโอทัศน์ หรือโทรทัศน์ หรือการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ ตามสมควรอันสอดคล้องกับกฎหมายและวิธปฏิบัติของภาคิผู้รับคำร้องขอหากเป็นการสะดวกที่จะดำเนินการเช่นนั้นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๑๖ **หลักประกัน**

๑. ภายใต้บังคับวรรค ๒ ในกรณีทีบุคคลปรากฏตัวในภาคิผู้ร้องขอตามคำร้องขอในข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ ของสนธิสัญญานี้

ก. บุคคลดังกล่าวจะต้องไม่ถูกคุมขัง ฟ้องร้อง ลงโทษหรือจำกัดเสรีภาพด้วยวิธีอื่นใดในภาคิผู้ร้องขออันเกี่ยวกับการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำหรือการลงโทษในความผิดใด ๆ ต่อกฎหมายของภาคิผู้ร้องขอซึ่งมีการกล่าวหาว่าบุคคลดังกล่าวได้กระทำผิดก่อนออกจากภาคิผู้รับคำร้องขอ

ข. บุคคลดังกล่าวจะต้องไม่ถูกบังคับให้เบิกความเป็นพยานในเรื่องทางอาญาใด ๆ โดยไม่ได้รับความยินยอม นอกจากในเรื่องทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอ หรือ

ค. บุคคลดังกล่าวจะต้องไม่อยู่ภายใต้บังคับของคดีแพ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำใด ที่มีการกล่าวหาว่าได้เกิดขึ้นก่อนที่บุคคลนั้นได้ออกจากภาคีผู้รับคำร้องขอ

๒. ความในวรรค ๑ จะหยุดการใช้บังคับถ้าบุคคลดังกล่าวซึ่งมีอิสระและสามารถที่จะเดินทางออกจากภาคีผู้ร้องขอได้ ไม่ออกไปจากภาคีผู้ร้องขอภายในระยะเวลา ๑๕ วันติดต่อกัน ภายหลังที่ได้รับแจ้งเป็นทางการ หรือได้รับแจ้งว่าบุคคลดังกล่าวไม่จำเป็นต้องอยู่ในภาคีผู้ร้องขอต่อไป หรือเมื่อบุคคลดังกล่าวซึ่งออกไปจากภาคีผู้ร้องขอแล้วได้กลับเข้ามาในภาคีผู้ร้องขออีกโดยสมัครใจ

๓. บุคคลซึ่งปรากฏตัวต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือศาลในภาคีผู้ร้องขอตามคำร้องขอในข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ ของสนธิสัญญานี้ จะต้องไม่อยู่ภายใต้บังคับของการฟ้องคดีอาญาอันเนื่องมาจากการให้การเป็นพยานดังกล่าว เว้นแต่บุคคลนั้นอยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายของภาคีผู้ร้องขอเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาล และการเบิกความเท็จ

๔. บุคคลซึ่งไม่ยินยอมไปปรากฏตัวในภาคีผู้ร้องขอตามคำร้องขอในข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ ของสนธิสัญญานี้ จะต้องไม่ถูกลงโทษหรือมีความรับผิดชอบใด ๆ หรือได้รับผลร้ายตามกฎหมายในประการอื่น โดยเหตุเพียงการปฏิเสธหรือไม่ยินยอมดังกล่าว โดยไม่คำนึงถึงว่าคำร้องขอจะกำหนดให้ต้องถูกลงโทษหรือมีความรับผิดชอบหรือได้รับผลร้ายดังกล่าว

ข้อ ๑๗

การเดินทางผ่านของบุคคลซึ่งถูกคุมขัง

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายและวิธีปฏิบัติภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขออาจอนุญาตให้บุคคล ซึ่งถูกคุมขังโดยภาคีผู้ร้องขอหรือรัฐที่สาม และซึ่งภาคีผู้ร้องขอได้ร้องขอให้ไปปรากฏตัวในภาคีผู้ร้องขอในเรื่องทางอาญา เดินทางผ่านดินแดนของภาคีผู้รับคำร้องขอได้

๒. ในกรณีที่เครื่องบิน เรือ หรือรถไฟ ซึ่งบุคคลดังกล่าวโดยสารมา ได้ลงจอด แวะรับ หรือหยุดในภาคีผู้รับคำร้องขอ ผู้อารักขาหรือเจ้าหน้าที่ผู้คุ้มกันของภาคีผู้ร้องขอ หรือถ้าได้รับความยินยอมรัฐที่สามซึ่งช่วยเหลือภาคีผู้ร้องขอให้ได้รับความสะดวกในการโอนตัวบุคคลดังกล่าว จะต้องรับผิดชอบในการคุมขังบุคคลซึ่งเดินทางมาดังกล่าวต่อไปขณะเดินทางผ่านภาคีผู้รับคำร้องขอ ถ้าไม่มีการตกลงเป็นอย่างอื่นโดยภาคีผู้รับคำร้องขอ

๓. ในกรณีที่ภาคีผู้รับคำร้องขอยินยอมและไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อวรรค ๒ บุคคลซึ่งเดินทางมาดังกล่าวอาจถูกคุมขังไว้โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีผู้รับคำร้องขอชั่วคราว จนกว่าจะเดินทางต่อไป

๔. ในกรณีที่บุคคลถูกคุมขังในภาคีผู้รับคำร้องขอระหว่างเดินทางผ่าน และบุคคลดังกล่าวไม่ได้เดินทางต่อไปภายในเวลาอันสมควร ภาคีผู้รับคำร้องขออาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวเดินทางภายใต้การคุมขังต่อไปยังรัฐที่บุคคลดังกล่าวเดินทางมาในตอนแรก

๕. ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นที่ภาคีผู้รับคำร้องขอรับผิดชอบใช้จ่ายไปเกี่ยวกับวรรค ๓ และวรรค ๔ ภาคีผู้ร้องขอจะต้องใช้คืน

ข้อ ๑๘

การค้นและยึด

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องปฏิบัติตามคำร้องขอให้ค้น ยึด และส่งเอกสาร บันทึก หรือรายการใดไปยังภาคีผู้ร้องขอ ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เอกสาร บันทึก หรือรายการดังกล่าวเกี่ยวกับเรื่องในทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอ

๒. ภาคีผู้ร้องขอจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ภาคีผู้รับคำร้องขอกำหนดเกี่ยวกับเอกสาร บันทึก หรือรายการใดที่ยึดได้ที่ภาคีผู้รับคำร้องขอส่งไปให้ในกรณีที่ภาคีผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันเอกสาร บันทึก หรือรายการที่ส่งไปให้นั้น

๓. ภาคิผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งภาคิผู้ร้องขอให้ทราบโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ถึงผลของการคั่นสถานที่และพฤติการณ์ของการยึดและการเก็บรักษา ต่อมาซึ่งเอกสาร บันทึก หรือรายการใด ๆ ที่ยึดไว้นั้น

ข้อ ๑๙

การส่งพยานหลักฐานคั่น

๑. ภาคิผู้ร้องขอจะต้องคั่นเอกสาร บันทึก หรือรายการใด ๆ ที่ภาคิผู้รับคำร้องขอได้จัดทำให้ตามสนธิสัญญานี้แก่ภาคิผู้รับคำร้องขอ เมื่อเสร็จการดำเนินการในเรื่องทางอาญาอันเกี่ยวกับคำร้องขอความช่วยเหลือแล้ว

๒. แม้จะมีกำหนดไว้ในวรรค ๑ แล้วก็ตาม ภาคิผู้ร้องขอจะต้องส่งคั่นเอกสาร บันทึก หรือรายการใด ๆ ที่ภาคิผู้รับคำร้องขอจัดทำให้แก่ภาคิผู้ร้องขอตามคำร้องขอตามสนธิสัญญานี้ให้แก่ภาคิผู้รับคำร้องขอไปชั่วคราวไม่ว่าในเวลาใดก็ตาม เมื่อได้รับการร้องขอในกรณีที่เป็นความจำเป็นเกี่ยวกับเรื่องทางอาญาในภาคิผู้รับคำร้องขอ

ข้อ ๒๐

การคั่นหาที่อยู่หรือการระบุตัวบุคคล

ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคิผู้รับคำร้องขอจะต้องใช้ความพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อสืบให้รู้แน่ชัดถึงที่อยู่หรือรูปพรรณของบุคคลที่ระบุไว้ในคำร้องขอ และซึ่งมีเหตุผลเชื่อได้ว่าบุคคลดังกล่าวอยู่ในดินแดนของภาคิผู้รับคำร้องขอ

ข้อ ๒๑

การส่งเอกสาร

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องใช้ความพยายามอย่างดีที่สุด เพื่อส่งเอกสารที่เกี่ยวกับเรื่องทางอาญา ซึ่งศาลในภาคีผู้ร้องขอออกคำสั่งให้ส่ง

๒. ภาคีผู้ร้องขอจะต้องส่งคำร้องขอเพื่อให้จัดส่งเอกสาร ซึ่งกำหนดให้มีการตอบรับหรือปรากฏตัวในภาคีผู้ร้องขอ ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ก่อนกำหนดการตอบรับหรือการปรากฏตัวดังกล่าว

๓. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องส่งคืนใบแจ้งผลการส่งเอกสารตามแบบที่บรรดาภาคีที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนด

๔. เพื่อวัตถุประสงค์ในวรรค ๓ ถ้อยคำ “แจ้งผลการส่งเอกสาร” รวมถึงข้อสนเทศในรูปของคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรว่าได้ส่งเอกสารเมื่อไร อย่างไร ถ้าเป็นไปได้ ใบรับที่บุคคลผู้รับเอกสารลงชื่อและถ้าเจ้าพนักงานผู้ส่งเอกสารไม่สามารถส่งเอกสารให้ผู้รับได้ก็ให้ระบุข้อเท็จจริงและเหตุผลที่ส่งเอกสารให้ไม่ได้ไว้ด้วย

ข้อ ๒๒

ความช่วยเหลือในการดำเนินการริบทรัพย์สิน

๑. ภายใต้บังคับกฎหมายภายใน ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องพยายามหาแหล่งที่อยู่ ติดตาม ยึด อาศัย ริบทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด และที่เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดซึ่งภาคีผู้รับคำร้องขอสามารถให้ความช่วยเหลือได้ หากภาคีผู้ร้องขอจัดหาข้อสนเทศทั้งหมดที่ภาคีผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่าจำเป็นให้

๒. ในกรณีที่ภาคีผู้ร้องขอทำคำร้องขอตามวรรค ๑ คำร้องขอนั้นจะต้องประกอบด้วยต้นฉบับหรือสำเนาที่ถูกต้องแท้จริงของคำสั่งหรือคำพิพากษา

๓. คำร้องขอความช่วยเหลือตามข้อนี้จะทำขึ้นได้ต่อเมื่อได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาที่ออกภายหลังที่สนธิสัญญานี้มีผลใช้บังคับแล้ว

๔. ภายใต้บังคับกฎหมายภายในของภาคีผู้รับคำร้องขอ ทรัพย์สินที่ริบตามข้อนี้อาจตกเป็นของภาคีผู้ร้องขอ ถ้าไม่มีข้อตกลงเป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะราย

๕. ภายใต้บังคับกฎหมายภายในและตามข้อตกลงที่อาจมี ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องโอนส่วนแบ่งของทรัพย์สินที่ได้คืนมาให้แก่ภาคีผู้ร้องขอหลังจากภาคีผู้รับคำร้องขอได้หักค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ในการบังคับตามคำสั่งริบทรัพย์สินนั้น

ข้อ ๒๓

ความสอดคล้องกับข้อตกลงอื่น

ในสนธิสัญญานี้ จะไม่มีกรณีใดที่จะขัดขวางบรรดาภาคีจากการให้ความช่วยเหลือแก่กันและกันตามสนธิสัญญา ข้อตกลงอื่นหรือบทบัญญัติของกฎหมายของภาคีเหล่านั้น

ข้อ ๒๔

การรับรองและการยืนยันความถูกต้องแท้จริง

๑. เมื่อได้รับคำร้องขอ ภาคีแต่ละภาคีจะต้องรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารหรือวัตถุอื่นที่ส่งไปให้ภาคีผู้ร้องขอตามสนธิสัญญานี้

๒. จะถือว่าเอกสารได้รับการรับรองความถูกต้องแท้จริงตามที่กำหนดไว้เพื่อวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้ถ้า

ก. เอกสารนั้นถูกลงนามหรือรับรองความถูกต้องโดยผู้พิพากษาหรือเจ้าหน้าที่ในภาคีหรือของภาคีที่ส่งเอกสารตามที่กฎหมายของภาคีนั้นได้ให้อำนาจไว้โดยชอบ และ

ข. กรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๑. เอกสารนั้นได้รับการยืนยันความถูกต้องแท้จริงด้วยคำสาบานหรือปฏิญาณโดยพยานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลของภาคีดังกล่าว หรือ

๒. เอกสารนั้นได้มีการประทับตราของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของภาคีนั้น หรือรัฐมนตรี หรือกรม หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลของภาคีนั้น

๓. ไม่มีกรณีใดในข้อนี้ที่จะขัดขวางการพิสูจน์ในเรื่องใดหรือการรับเอกสารใดไว้เป็นพยานหลักฐานตามกฎหมายของภาคีผู้ร้องขอ

๔. ภายใต้บังคับกฎหมายในของภาคีแต่ละภาคี

ก. เอกสารที่ลงนามด้วยลายมือชื่อดิจิทัล หรืออิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายของภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องมีผลผูกพันตามกฎหมายเช่นเดียวกับเอกสารที่ลงลายมือชื่อ หรือลายพิมพ์นิ้วมือ หรือเครื่องหมายอื่นใด และ

ข. ลายมือชื่อดิจิทัล หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่ลงไว้ตามกฎหมายของภาคีที่เกี่ยวข้อง จะต้องถือว่าเป็นลายมือชื่อที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย

ข้อ ๒๕

ค่าใช้จ่าย

๑. ภาคีผู้รับคำร้องขอจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายปกติทั้งสิ้นในการปฏิบัติตามคำร้องขอความช่วยเหลือ เว้นแต่ภาคีผู้ร้องขอจะรับผิดชอบดังต่อไปนี้

ก. ค่าจ้างทนายความที่ภาคีผู้ร้องขอ ร้องขอให้จ้าง

ข. ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายของพยานผู้เชี่ยวชาญ

ค. ค่าใช้จ่ายในการแปลและการถอดความคำแปล

ง. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการนำบุคคลใดไปยัง หรือไปจากดินแดนของภาคีผู้รับคำร้องขอ และค่าธรรมเนียม ค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องขณะที่บุคคลนั้นอยู่ในภาคีผู้ร้องขอตามคำร้องขอในข้อ ๑๔ หรือ ข้อ ๑๕ ของสนธิสัญญานี้ และ

จ. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการนำผู้อารักขาหรือเจ้าหน้าที่ผู้คุ้มกันไปด้วย

๒. ถ้าบรรดาภาคีมิได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น ภาคีผู้ร้องขอจะต้องจ่ายคืนค่าใช้จ่ายให้แก่ภาคีผู้รับคำร้องขอ ดังนี้ ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการเชื่อมต่อสัญญาณสดทางวิทยุทัศน์ หรือโทรทัศน์ หรือเครื่องมือการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ ตามสมควร ค่าตอบแทนล่ามที่ภาคีผู้รับคำร้องขอจัดหาให้ และค่าป่วยการพยาน ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการเดินทางของพยานในภาคีผู้รับคำร้องขอ

๓. ถ้าในระหว่างการปฏิบัติตามคำร้องขอเป็นที่ปรากฏชัดว่ามีค่าใช้จ่ายในลักษณะพิเศษหรือสำคัญในการปฏิบัติตามคำร้องขอให้เสร็จไป บรรดาภาคีจะต้องปรึกษาเพื่อตัดสินใจเรื่องข้อกำหนด และเงื่อนไข ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติตามคำร้องขอมีประสิทธิภาพหรือดำเนินการต่อไปได้

ข้อ ๒๖

การปรึกษาหารือ

๑. ผู้ประสานงานกลางของบรรดาภาคีจะต้องหารือกันเพื่อส่งเสริมการใช้สนธิสัญญานี้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดตามที่ตกลงร่วมกันเป็นครั้งคราว

๒. บรรดาภาคีอาจพัฒนามาตรการในทางปฏิบัติที่อาจมีความจำเป็นเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติตามสนธิสัญญานี้ให้บรรลุผล

ข้อ ๒๗ การแก้ไข

๑. สนธิสัญญานี้อาจได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมในเวลาใด ๆ โดยความยินยอมร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรของบรรดาภาคี การแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวจะมีผลบังคับในวันที่บรรดาภาคีได้ตกลงร่วมกัน และให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสนธิสัญญานี้

๒. การแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ จะไม่กระทบต่อสิทธิและพันธกรณีที่เกิดขึ้นหรือมีพื้นฐานมาจากสนธิสัญญานี้ก่อนหรือในวันที่การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นมีผลบังคับ

ข้อ ๒๘ การระงับข้อพิพาท

ความแตกต่างหรือความขัดแย้งใด ๆ ระหว่างบรรดาภาคีที่เกิดขึ้นจากการตีความ หรือการอนุวัติการตามข้อบทของสนธิสัญญานี้จะต้องได้รับการจัดการอย่างฉันท์มิตรโดยการปรึกษาหารือ หรือเจรจาระหว่างบรรดาภาคีโดยวิถีทางการทูต หรือทางสันติวิธีอื่นใดเพื่อระงับข้อพิพาทตามที่ตกลงกันระหว่างบรรดาภาคี

ข้อ ๒๙ ข้อสงวน

สนธิสัญญานี้จะไม่อยู่ภายใต้บังคับข้อสงวนใด ๆ

ข้อ ๓๐

การลงนาม การให้สัตยาบัน การภาคยานุวัติ การเก็บรักษาและการลงทะเบียน

๑. สนธิสัญญานี้จะต้องมีการให้สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบหรือการภาคยานุวัติตามวิธีการตามรัฐธรรมนูญของภาคีผู้ลงนาม
๒. รัฐใดอาจภาคยานุวัติสนธิสัญญานี้เมื่อบรรดาภาคีเดิมเห็นชอบด้วย
๓. สัตยาบันสาร สารยอมรับ สารให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารจะต้องมอบให้กับรัฐบาลมาเลเซียซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นภาคีผู้เก็บรักษาสنธิสัญญา
๔. ภาคีผู้เก็บรักษาสนธิสัญญาจะต้องแจ้งรัฐอื่นซึ่งเป็นภาคีของสนธิสัญญานี้เกี่ยวกับการมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ สารให้ความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสาร
๕. ภาคีผู้เก็บรักษาสนธิสัญญานี้จะต้องลงทะเบียนสนธิสัญญานี้ตามข้อ ๑๐๒ ของกฎบัตรสหประชาชาติ

ข้อ ๓๑

การมีผลใช้บังคับ การใช้บังคับและการบอกเลิก

๑. สนธิสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับกับแต่ละภาคีผู้ให้สัตยาบัน การยอมรับ ความเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติสนธิสัญญาในวันมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ สารให้ความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสาร
๒. สนธิสัญญานี้จะใช้บังคับกับบรรดาคำร้องขอที่เสนอภายหลังวันมีผลใช้บังคับสำหรับภาคีทั้งสองที่เกี่ยวข้องไม่ว่าการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำที่เป็นความผิดจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันนั้น

รัฐบาลสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว

ดร. Hamid Awaludin
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกฎหมาย
และสิทธิมนุษยชน

Kham Ouane Boupha
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

รัฐบาลมาเลเซีย

รัฐบาลสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

Tan Sri Abdul Gani Patail
อัยการสูงสุด

Macabangkit Lanto
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม

รัฐบาลสาธารณรัฐสิงคโปร์

รัฐบาลสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

Chan Sek Keong
อัยการสูงสุด

Le The Tiem
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ความปลอดภัยสาธารณะ

และสืบเนื่องจากฉันทามติของประเทศผู้ลงนามสนธิสัญญาฯ ว่า สหภาพพม่า
และราชอาณาจักรไทยควรลงนามและให้สัตยาบันสนธิสัญญาฯ ในฐานะภาคี
ผู้ร่วมในการจัดทำสนธิสัญญาฯ มาตั้งแต่แรก ผู้ลงนามทำขึ้นนี้โดยได้รับมอบอำนาจ
จากรัฐบาลของตนอย่างถูกต้อง จึงได้ลงนามสนธิสัญญาฯ นี้ไว้

ลงนาม ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ วันที่ ๑๗ เดือนมกราคม ค.ศ. ๒๐๐๖

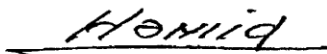
รัฐบาลสหภาพพม่า

รัฐบาลราชอาณาจักรไทย

U Myint Aung
เอกอัครราชทูตสหภาพพม่า
ประจำประเทศมาเลเซีย

พชร ยุติธรรมดำรง
อัยการสูงสุด

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF INDONESIA

Dr. Hamid Awaludin
Minister of Law and Human Rights

FOR THE GOVERNMENT OF THE
LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC
REPUBLIC

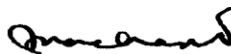
Kham Ouane Bouppha
Minister of Justice

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

Tan Sri Abdul Gani Patail
Attorney General

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF THE PHILIPPINES

Macabangkit Lanto
Undersecretary, Department of Justice

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF SINGAPORE

Chan Sek Keong
Attorney General

FOR THE GOVERNMENT OF THE
SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM

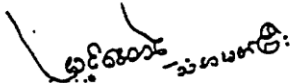

Le The Tien
Vice Minister of Public Security

AND FURTHER TO the consensus of the existing signatory States that the Union of Myanmar and the Kingdom of Thailand Should also sign and ratify the Treaty as original Parties, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Treaty.

Signed at Kuala Lumpur on this 17th day of January 2006

FOR THE GOVERNMENT OF THE
UNION OF MYANMAR

U Myint Aung
*Ambassador of the Union of
Myanmar to Malaysia*

FOR THE GOVERNMENT OF THE
KINGDOM OF THAILAND

Pachara Yutidhamdamrong
Attorney General

ARTICLE 32
DEPOSITARY OF TREATY

The original of this Treaty shall be deposited with the Depositary State which shall send certified copies of it to all the Parties.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Treaty.

Done at Kuala Lumpur on this 29th day of November 2004 in one original copy in the English language.

FOR THE GOVERNMENT OF
BRUNEI DARUSSALAM

Dato' Seri Paduka Haji Kifrawi
Dato' Paduka Haji Kifli
Attorney General

FOR THE GOVERNMENT OF THE
KINGDOM OF CAMBODIA

Ang Vong Vathana
Minister of Justice

ARTICLE 31

ENTRY INTO FORCE, APPLICATION AND TERMINATION

1. This Treaty shall enter into force for each Party ratifying, accepting, approving or acceding to it on the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. This Treaty shall apply to requests presented after the date of its entry into force for both the Parties concerned whether the relevant acts or omissions constituting the offence occurred before or after that date.

3. Any Party may denounce this Treaty by written notification to the Depositary State. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Depositary State.

4. Denunciation of this Treaty shall be without prejudice to the rights and obligations arising from or based on this Treaty and to the completion of any requests made pursuant to this Treaty before or up to the date of denunciation.

5. The denunciation of this Treaty shall have effect only as regards the Party that has notified it. The Treaty shall remain in force for the other Parties.

ARTICLE 29
RESERVATIONS

This Treaty shall not be subject to reservations.

ARTICLE 30
SIGNATURE, RATIFICATION, ACCESSION,
DEPOSIT AND REGISTRATION

1. This Treaty shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession in accordance with the constitutional procedure of the signatory States.

2. Any State may accede to this Treaty upon consensus by the original Parties.

3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Government of Malaysia which is designated as the Depositary State.

4. The Depositary State shall inform the other States that are Parties to this Treaty on the deposit of instruments of ratification, acceptance, approval or accession.

5. The Depositary State shall register this Treaty pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations.

2. The Parties may develop such practical measures as may be necessary to facilitate the implementation of this Treaty.

ARTICLE 27

AMENDMENT

1. This Treaty may be modified or amended at any time by mutual written consent of the Parties. Such modification or amendment will enter into force on such date as may be mutually agreed upon by the Parties and will form part of this Treaty.

2. Any modification or amendment will be without prejudice to the rights and obligations arising from or based on this Treaty before or up to the date such modification or amendment enters into force.

ARTICLE 28

SETTLEMENT OF DISPUTES

Any difference or dispute between the Parties arising from the interpretation or implementation of the provisions of this Treaty shall be settled amicably through consultation or negotiation between the Parties through diplomatic channels or any other peaceful means for the settlement of disputes as agreed between the Parties.

person is in the Requesting Party pursuant to a request made under Article 14 or 15 of this Treaty; and

(e) the expenses associated with conveying custodial or escorting officers.

2. The cost of establishing live video or television links or other appropriate communications facilities, the costs related to the servicing of live video or television links or other appropriate communications facilities, the remuneration of interpreters provided by the Requested Party and allowances to witnesses and their traveling expenses in the Requested Party shall be refunded by the Requesting Party to the Requested Party, unless the Parties mutually agree otherwise.

3. If during the execution of the request it becomes apparent that expenses of an extraordinary or substantial nature are required to fulfill the request, the Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the execution of the request is to be effected or continued.

ARTICLE 26

CONSULTATION

1. The Central Authorities of the Parties shall consult, at times mutually agreed upon by them, to promote the most effective use of this Treaty.

3. Nothing in this Article shall prevent the proof of any matter or the admission in evidence of any document in accordance with the law of the Requesting Party.

4. Subject to the domestic laws of each Party -

(a) a document signed with a digital or electronic signature in accordance with the laws of the Party concerned shall be as legally binding as a document signed with a handwritten signature, an affixed thumb-print or any other mark; and

(b) a digital or electronic signature created in accordance with the laws of the Party concerned shall be deemed to be a legally binding signature.

ARTICLE 25

COSTS

1. The Requested Party shall assume all ordinary expenses of fulfilling the request for assistance except that the Requesting Party shall bear -

(a) the fees of counsel retained at the request of the Requesting Party;

(b) the fees and expenses of expert witnesses;

(c) the costs of translation, interpretation and transcription;

(d) the expenses associated with conveying any person to or from the territory of the Requested Party and the fees, allowances and expenses payable to the person concerned while that

ARTICLE 23

COMPATIBILITY WITH OTHER ARRANGEMENTS

Nothing in this Treaty shall prevent the Parties from providing assistance to each other pursuant to other treaties, arrangements or the provisions of their national laws.

ARTICLE 24

CERTIFICATION AND AUTHENTICATION

1. Each Party shall, upon request, authenticate any documents or other material to be transmitted to the other Party under this Treaty.

2. A document is duly authenticated for the purposes of this Treaty if -

(a) it purports to be signed or certified by a judge, magistrate, or officer in or of the Party transmitting the document duly authorized by the law of that Party; and

(b) either -

(i) it is verified by the oath or affirmation of a witness, or of an officer of the government of that Party; or

(ii) it purports to be sealed with an official or public seal of that Party or of a Minister of State, or of a department or officer of the government, of that Party.

ARTICLE 22

ASSISTANCE IN FORFEITURE PROCEEDINGS

1. The Requested Party shall, subject to its domestic laws, endeavor to locate, trace, restrain, freeze, seize, forfeit or confiscate property derived from the commission of an offence and instrumentalities of crime for which such assistance can be given provided that the Requesting Party provides all information which the Requested Party considers necessary.

2. Where a request is made under paragraph 1, the request shall be accompanied by the original signed order, or a duly authenticated copy of it.

3. A request for assistance under this Article shall be made only in respect of orders and judgements that are made after the coming into force of this Treaty.

4. Subject to the domestic laws of the Requested Party, property forfeited or confiscated pursuant to this Article may accrue to the Requesting Party unless otherwise agreed in each particular case.

5. The Requested Party shall, subject to its domestic laws, pursuant to any agreement with the Requesting Party transfer to the Requesting Party the agreed share of the property recovered under this Article subject to the payment of costs and expenses incurred by the Requested Party in enforcing the forfeiture order.

ARTICLE 20

LOCATION OR IDENTIFICATION OF PERSONS

The Requested Party shall, subject to its domestic laws, use its best endeavors to ascertain the location or identity of a person specified in the request and who is reasonably believed to be within its territory.

ARTICLE 21

SERVICE OF DOCUMENTS

1. The Requested Party shall, subject to its domestic laws, use its best endeavors to effect service of any document in respect of a criminal matter issued by any court in the Requesting Party.

2. The Requesting Party shall transmit any request for the service of a document which requires a response or appearance in the Requesting Party not later than thirty days before the scheduled response or appearance.

3. The Requested Party shall return a proof of service in the manner mutually agreed by the Parties concerned.

4. For the purposes of paragraph 3, the expression "proof of service" includes information in the form of an affidavit on when and how the document was served and, where possible, a receipt signed by the person on whom it was served and if the serving officer has not been able to cause the document to be served, that fact and the reason for the failure.

documents, records or items to the Requesting Party if there are reasonable grounds for believing that the documents, records or items are relevant to a criminal matter in the Requesting Party.

2. The Requesting Party shall observe any conditions imposed by the Requested Party in relation to any seized documents, records or items which may be delivered to the Requesting Party that are considered necessary by the Requested Party to protect the documents, records or items to be transferred.

3. The Requested Party shall as soon as practicable inform the Requesting Party of the result of any search, the place and circumstances of seizure, and the subsequent custody of the documents, records or items seized.

ARTICLE 19

RETURN OF EVIDENCE

1. The Requesting Party shall at the conclusion of the criminal matter in respect of which the request for assistance was made return to the Requested Party any documents, records or items provided to the Requesting Party pursuant to a request under this Treaty.

2. Notwithstanding paragraph 1, the Requesting Party shall at any time, upon request, temporarily return to the Requested Party any documents, records or items provided to the Requesting Party pursuant to a request under this Treaty if these are needed for a criminal matter in the Requested Party.

2. Where the aircraft, vessel or train by which the person is being transported lands or calls or stops in the Requested Party, the custodial or escorting officers of the Requesting Party or, if applicable, the third State that is assisting the Requesting Party to facilitate the transfer shall continue to be responsible for the custody of the person being transported while he is on transit in the Requested Party, unless otherwise agreed by the Requested Party.

3. Without prejudice to paragraph 2 and where the Requested Party agrees, the person being transported may be kept temporarily in the custody of a competent authority of the Requested Party until his transportation is continued.

4. Where a person is being held in custody in the Requested Party on transit and the person's transportation is not continued within a reasonable time, the Requested Party may direct that the person be transported in custody to the State from which the person was first transported.

5. All costs and expenses incurred by the Requested Party in respect of paragraphs 3 and 4 shall be reimbursed by the Requesting Party.

ARTICLE 18

SEARCH AND SEIZURE

1. The Requested Party shall, subject to its domestic laws, execute a request for the search, seizure and delivery of any

2. Paragraph 1 shall cease to apply if that person, being free and able to leave, has not left the Requesting Party within a period of 15 consecutive days after that person has been officially told or notified that his presence is no longer required or, having left, has voluntarily returned.

3. A person who attends before a competent authority or court in the Requesting Party pursuant to a request made under Article 14 or 15 of this Treaty shall not be subject to prosecution based on such testimony except that that person shall be subject to the laws of the Requesting Party in relation to contempt of court and perjury.

4. A person who does not consent to attend in the Requesting Party pursuant to a request made under Article 14 or 15 of this Treaty shall not by reason only of such refusal or failure to consent be subjected to any penalty or liability or otherwise prejudiced in law notwithstanding anything to the contrary in the request.

ARTICLE 17

TRANSIT OF PERSONS IN CUSTODY

1. The Requested Party may, subject to its domestic laws and practices, authorize the transit through its territory of a person held in custody, by the Requesting Party or a third State, whose personal appearance has been requested by the Requesting Party in a criminal matter.

7. Nothing in this Article shall prevent the use of live video or live television links or other appropriate communications facilities in accordance with the laws and practices of the Requested Party if it is expedient in the interests of justice to do so.

ARTICLE 16

SAFE CONDUCT

1. Subject to paragraph 2, where a person is present in the Requesting Party pursuant to a request made under Article 14 or 15 of this Treaty -

(a) that person shall not be detained, prosecuted, punished or subjected to any other restriction of personal liberty in the Requesting Party in respect of any acts or omissions or convictions for any offence against the law of the Requesting Party that is alleged to have been committed, or that was committed, before the person's departure from the Requested Party;

(b) that person shall not, without that person's consent, be required to give evidence in any criminal matter in the Requesting Party other than the criminal matter to which the request relates; or

(c) that person shall not be subjected to any civil suit in respect of any act or omission of the person that is alleged to have occurred, or that had occurred, before the person's departure from the Requested Party.

2. While the person transferred is required to be held in custody under the law of the Requested Party, the Requesting Party shall hold the person in custody and shall return that person in custody to the Requested Party at the conclusion of the matter in relation to which transfer was sought or at such earlier time as the person's presence is no longer required.

3. Where the Requested Party advises the Requesting Party that the transferred person is no longer required to be held in custody, that person shall be released from custody and be treated as a person referred to in Article 14 of this Treaty.

4. The Requesting Party shall not require the Requested Party to initiate extradition proceedings for the return of the person transferred.

5. The period during which such person was under the custody of the Requesting Party shall count towards the period of his imprisonment or detention in the Requested Party.

6. No transfer under this Article shall be effected unless the Requesting Party gives an undertaking -

(a) to bear and be responsible for all the expenses of the transfer of custody;

(b) to keep the person under lawful custody throughout the transfer of his custody; and

(c) to return him into the custody of the Requested Party immediately upon his attendance before the competent authority or court in the Requesting Party is dispensed with.

(a) to assist in the investigations in relation to a criminal matter in the Requesting Party; or

(b) to appear in proceedings in relation to a criminal matter in the Requesting Party unless that person is the person charged.

2. The Requested Party shall, if satisfied that satisfactory arrangements for that person's safety will be made by the Requesting Party, invite the person to give or provide evidence or assistance in relation to a criminal matter in the Requesting Party. The person shall be informed of any expenses or allowances payable.

3. The Requested Party shall promptly inform the Requesting Party of the person's response and, if the person consents, take any steps necessary to facilitate the person's attendance in the Requesting Party.

4. Nothing in this Article shall prevent the use of live video or live television links or other appropriate communications facilities in accordance with the laws and practices of the Requested Party if it is expedient in the interests of justice to do so.

ARTICLE 15

ATTENDANCE OF PERSON IN CUSTODY IN THE REQUESTING PARTY

1. The Requested Party may, subject to its domestic laws and practices, agree to allow a person in custody in the Requested Party, subject to his consent, to be temporarily transferred to the Requesting Party to give evidence or to assist in the investigations.

2. If the person claims that there is a right to decline to give sworn or affirmed testimony or produce documents, records or other evidence under Article 11 of this Treaty under the law of the Requesting Party, the Requesting Party shall, if so requested, provide a certificate to the Requested Party as to the existence or otherwise of that right.

ARTICLE 13

PROVISION OF PUBLICLY AVAILABLE DOCUMENTS AND OTHER RECORDS

1. The Requested Party shall provide to the Requesting Party copies of publicly available documents or records in the possession of government departments and agencies.

2. The Requested Party may, subject to its domestic laws and practices, provide the Requesting Party with copies of any documents or records in the possession of government departments and agencies that are not publicly available. The Requested Party may in its discretion deny, entirely or in part, a request pursuant to this paragraph.

ARTICLE 14

ATTENDANCE OF PERSON IN THE REQUESTING PARTY

1. The Requested Party may, subject to its domestic laws and practices, assist in arranging the attendance of a person in the Requested Party, subject to his consent, in the Requesting Party -

2. Where sworn or affirmed testimony is to be taken under this Article, the parties to the relevant criminal proceedings in the Requesting Party or their legal representatives may, subject to the domestic laws of the Requested Party, appear and question the person giving that evidence.

3. Nothing in this Article shall prevent the use of live video or live television links or other appropriate communications facilities in accordance with the laws and practices of the Requested Party for the purpose of executing this Article if it is expedient in the interests of justice to do so.

ARTICLE 12

RIGHT TO DECLINE TO GIVE EVIDENCE

1. A person who is required to give sworn or affirmed testimony or produce documents, records or other evidence under Article 11 of this Treaty in the Requested Party pursuant to a request for assistance may decline to do so where -

(a) the law of the Requested Party permits or requires that person to decline to do so in similar circumstances in proceedings originating in the Requested Party; or

(b) the law of the Requesting Party permits or requires that person to decline to do so in similar circumstances in proceedings originating in the Requesting Party.

2. The Requesting Party shall, subject to its domestic laws, take all appropriate measures to -

(a) keep confidential information and evidence provided by the Requested Party, except to the extent that the evidence and information is needed for the purposes described in the request; and

(b) ensure that the information and evidence is protected against loss and unauthorized access, use, modification, disclosure or other misuse.

ARTICLE 10

OBTAINING VOLUNTARY STATEMENTS

Where a request is made to obtain a statement from a person for the purpose of a criminal matter in the Requesting Party, the Requested Party shall endeavor, with the consent of that person, to obtain that statement.

ARTICLE 11

OBTAINING OF EVIDENCE

1. The Requested Party shall, subject to its domestic laws, arrange to have evidence, including sworn or affirmed testimony, documents or records taken or obtained from witnesses for the purpose of a criminal matter for transmission to the Requesting Party.

ARTICLE 8

LIMITATIONS ON USE OF EVIDENCE OBTAINED

1. The Requesting Party shall not, without the consent of the Requested Party and subject to such terms and conditions as the Requested Party considers necessary, use or disclose or transfer information or evidence provided by the Requested Party for purposes other than those stated in the request.

2. Notwithstanding paragraph 1, in cases where the charge is amended, the information or evidence provided may be used, with the prior consent of the Requested Party, in so far as the offence, as charged, is an offence in respect of which mutual legal assistance could be provided under this Treaty, and which is made out by the facts on which the request was made.

ARTICLE 9

PROTECTION OF CONFIDENTIALITY

1. The Requested Party shall, subject to its domestic laws, take all appropriate measures to keep confidential the request for assistance, its contents and its supporting documents, the fact of granting of such assistance and any action taken pursuant to the request. If the request cannot be executed without breaching confidentiality requirements, the Requested Party shall so inform the Requesting Party, which shall then determine whether the request should nevertheless be executed.

ARTICLE 7

EXECUTION OF REQUESTS

1. Requests for assistance shall be carried out promptly, in the manner provided for by the laws and practices of the Requested Party. Subject to its domestic laws and practices, the Requested Party shall carry out the request in the manner specified by the Requesting Party.

2. The Requested Party shall, if requested to do so and subject to its domestic laws and practices, make all necessary arrangements for the representation of the Requesting Party in the Requested Party in any criminal proceedings arising out of a request for assistance and shall otherwise represent the interests of the Requesting Party.

3. The Requested Party shall respond as soon as possible to reasonable inquiries by the Requesting Party concerning progress toward execution of the request.

4. The Requested Party may ask the Requesting Party to provide information in such form as may be necessary to enable it to execute the request or to undertake any steps which may be necessary under the laws and practices of the Requested Party in order to give effect to the request received from the Requesting Party.

(e) a description of the manner in which any testimony or statement is to be taken and recorded;

(f) a list of questions to be asked of a witness;

(g) a description of the documents, records or items of evidence to be produced as well as a description of the appropriate person to be asked to produce them and, to the extent not otherwise provided for, the form in which they should be reproduced and authenticated;

(h) a statement as to whether sworn or affirmed evidence or statements are required;

(i) a description of the property, asset or article to which the request relates, including its identity and location; and

(j) any court order relating to the assistance requested and a statement relating to the finality of that order.

3. Requests, supporting documents and other communications made pursuant to this Treaty shall be in the English language and, if necessary, accompanied by a translation into the language of the Requested Party or another language acceptable to the Requested Party.

4. If the Requested Party considers that the information contained in the request is not sufficient to enable the request to be dealt with, the Requested Party may request additional information. The Requesting Party shall supply such additional information as the Requested Party considers necessary to enable the request to be fulfilled.

(f) a description of the essential acts or omissions or matters alleged or sought to be ascertained;

(g) a description of the evidence, information or other assistance sought;

(h) the reasons for and details of any particular procedure or requirement that the Requesting Party wishes to be followed;

(i) specification of any time limit within which compliance with the request is desired;

(j) any special requirements for confidentiality and the reasons for it; and

(k) such other information or undertakings as may be required under the domestic laws of the Requested Party or which is otherwise necessary for the proper execution of the request.

2. Requests for assistance may also, to the extent necessary, contain the following information:

(a) the identity, nationality and location of the person or persons who are the subject of the investigation or criminal proceedings;

(b) the identity and location of any person from whom evidence is sought;

(c) the identity and location of a person to be served, that person's relationship to the criminal proceedings, and the manner in which service is to be made;

(d) information on the identity and whereabouts of a person to be located;

2. Central Authorities shall deal with the transmission of all requests and any communication related thereto. In urgent situations and where permitted by the law of the Requested Party, requests and any communication related thereto may be transmitted through the International Criminal Police Organization (INTERPOL) or the Southeast Asian Police Organization (ASEANAPOL).

ARTICLE 6

CONTENTS OF REQUESTS

1. A request for assistance in criminal matters shall contain such information as the Requested Party requires to execute the request, including -

(a) the name of the requesting office and the competent authority conducting the investigation or criminal proceedings to which the request relates;

(b) the purpose of the request and the nature of the assistance sought;

(c) a description of the nature of the criminal matter and its current status, and a statement setting out a summary of the relevant facts and laws;

(d) a description of the offence to which the request relates, including its maximum penalty;

(e) a description of the facts alleged to constitute the offence and a statement or text of the relevant laws;

ARTICLE 4

DESIGNATION OF CENTRAL AUTHORITIES

1. Each Party shall designate a Central Authority to make and receive requests pursuant to this Treaty.

2. The designation of the Central Authority shall be made at the time of the deposit of the instrument of ratification, acceptance, approval or accession to this Treaty.

3. Each Party shall expeditiously notify the others of any change in the designation of its Central Authority.

4. The Central Authorities shall communicate directly with one another but may, if they choose, communicate through the diplomatic channel.

ARTICLE 5

FORM OF REQUESTS

1. Requests for assistance shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record under conditions allowing the Requested Party to establish authenticity. In urgent situations and where permitted by the law of the Requested Party, requests may be made orally, but in such cases the requests shall be confirmed in writing within five days.

4. The Requested Party may restrict the application of any of the provisions made under paragraph 3 according to whether the Requesting Party has made similar provision in its laws.

5. Assistance shall not be refused solely on the ground of secrecy of banks and similar financial institutions or that the offence is also considered to involve fiscal matters.

6. The Requested Party may postpone the execution of the request if its immediate execution would interfere with any ongoing criminal matters in the Requested Party.

7. Before refusing a request or postponing its execution pursuant to this Article, the Requested Party shall consider whether assistance may be granted subject to certain conditions.

8. If the Requesting Party accepts assistance subject to the terms and conditions imposed under paragraph 7, it shall comply with such terms and conditions.

9. If the Requested Party refuses or postpones assistance, it shall promptly inform the Requesting Party of the grounds of refusal or postponement.

10. The Parties shall, subject to their respective domestic laws, reciprocate any assistance granted in respect of an equivalent offence irrespective of the applicable penalty.

2. The Requested Party may refuse assistance if, in its opinion -

(a) the Requesting Party has, in respect of that request, failed to comply with any material terms of this Treaty or other relevant arrangements;

(b) the provision of the assistance would, or would be likely to prejudice the safety of any person, whether that person is within or outside the territory of the Requested Party; or

(c) the provision of the assistance would impose an excessive burden on the resources of the Requested Party.

3. For the purposes of subparagraph 1 (a), the following offences shall not be held to be offences of a political nature:

(a) an offence against the life or person of a Head of State or a member of the immediate family of a Head of State;

(b) an offence against the life or person of a Head of a central Government, or of a Minister of a central Government;

(c) an offence within the scope of any international convention to which both the Requesting and Requested Parties are parties to and which imposes on the Parties thereto an obligation either to extradite or prosecute a person accused of the commission of that offence; and

(d) any attempt, abetment or conspiracy to commit any of the offences referred to in subparagraphs (a) to (c).

(e) the request relates to the investigation, prosecution or punishment of a person in respect of an act or omission that, if it had occurred in the Requested Party, would not have constituted an offence against the laws of the Requested Party except that the Requested Party may provide assistance in the absence of dual criminality if permitted by its domestic laws;

(f) the provision of the assistance would affect the sovereignty, security, public order, public interest or essential interests of the Requested Party;

(g) the Requesting Party fails to undertake that it will be able to comply with a future request of a similar nature by the Requested Party for assistance in a criminal matter;

(h) the Requesting Party fails to undertake that the item requested for will not be used for a matter other than the criminal matter in respect of which the request was made and the Requested Party has not consented to waive such undertaking;

(i) the Requesting Party fails to undertake to return to the Requested Party, upon its request, any item obtained pursuant to the request upon completion of the criminal matter in respect of which the request was made;

(j) the provision of the assistance could prejudice a criminal matter in the Requested Party; or

(k) the provision of the assistance would require steps to be taken that would be contrary to the laws of the Requested Party.

(a) the request relates to the investigation, prosecution or punishment of a person for an offence that is, or is by reason of the circumstances in which it is alleged to have been committed or was committed, an offence of a political nature;

(b) the request relates to the investigation, prosecution or punishment of a person in respect of an act or omission that, if it had occurred in the Requested Party, would have constituted a military offence under the laws of the Requested Party which is not also an offence under the ordinary criminal law of the Requested Party;

(c) there are substantial grounds for believing that the request was made for the purpose of investigating, prosecuting, punishing or otherwise causing prejudice to a person on account of the person's race, religion, sex, ethnic origin, nationality or political opinions;

(d) the request relates to the investigation, prosecution or punishment of a person for an offence in a case where the person -

(i) has been convicted, acquitted or pardoned by a competent court or other authority in the Requesting or Requested Party; or

(ii) has undergone the punishment provided by the law of that Requesting or Requested Party, in respect of that offence or of another offence constituted by the same act or omission as the first-mentioned offence;

4. For the purposes of this Treaty, the expression "instrumentalities of crime" means property used in connection with the commission of an offence or the equivalent value of such property.

ARTICLE 2

NON-APPLICATION

1. This Treaty does not apply to -

(a) the arrest or detention of any person with a view to the extradition of that person;

(b) the enforcement in the Requested Party of criminal judgements imposed in the Requesting Party except to the extent permitted by the law of the Requested Party;

(c) the transfer of persons in custody to serve sentences; and

(d) the transfer of proceedings in criminal matters.

2. Nothing in this Treaty entitles a Party to undertake in the territory of another Party the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other Party by its domestic laws.

ARTICLES 3

LIMITATIONS ON ASSISTANCE

1. The Requested Party shall refuse assistance if, in its opinion -

(a) taking of evidence or obtaining voluntary statements from persons;

(b) making arrangements for persons to give evidence or to assist in criminal matters;

(c) effecting service of judicial documents;

(d) executing searches and seizures;

(e) examining objects and sites;

(f) providing original or certified copies of relevant documents, records and items of evidence;

(g) identifying or tracing property derived from the commission of an offence and instrumentalities of crime;

(h) the restraining of dealings in property or the freezing of property derived from the commission of an offence that may be recovered, forfeited or confiscated;

(i) the recovery, forfeiture or confiscation of property derived from the commission of an offence;

(j) locating and identifying witnesses and suspects; and

(k) the provision of such other assistance as may be agreed and which is consistent with the objects of this Treaty and the laws of the Requested Party.

3. This Treaty applies solely to the provision of mutual assistance among the Parties. The provisions of this Treaty shall not create any right on the part of any private person to obtain, suppress or exclude any evidence or to impede the execution of any request for assistance.

ASEAN TREATY
ON
MUTUAL LEGAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

The Governments of Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore and the Socialist Republic of Vietnam (hereinafter referred to singularly as "the Party" and collectively as "the Parties"):

DESIRING to improve the effectiveness of the law enforcement authorities of the Parties in the prevention, investigation and prosecution of offences through cooperation and mutual legal assistance in criminal matters,

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1
SCOPE OF ASSISTANCE

1. The Parties shall, in accordance with this Treaty and subject to their respective domestic laws, render to one another the widest possible measure of mutual legal assistance in criminal matters, namely investigations, prosecutions and resulting proceedings.

2. Mutual assistance to be rendered in accordance with this Treaty may include:

**ASEAN TREATY
ON
MUTUAL LEGAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS**

CHAPTER 3

EXPENSES OF EXTRADITION PROCEEDINGS

Article 10 All expenses related to the extradition granted to the Requesting State or the request for extradition to Thailand shall be managed as follows:

(1) In case where there is an extradition treaty between Thailand and the Requesting State, or between Thailand and the Requested State, and the treaty stipulates a provision on costs, such provision shall prevail as stipulated in the treaty.

(2) In cases where there is no agreement on costs, the budget shall be disbursed from the government agencies concerning the extradition.

Issued on the 11th day of June, B.E. 2553 (2010)

- signature -

(Mr. Kasit Piromya)
Minister of Foreign Affairs

- signature -

(Mr. Peerapan Saleerattawipak)
Minister of Justice

Remarks: The reason for enforcing this Ministerial Regulation is due to Section 8 paragraph 3, Section 22, and Section 32 of Extradition Act B.E. 2551 (2008) provide that requirements of the requests, surrendering process, and expenses of extradition proceedings shall be in accordance with the rules, means, and conditions as stipulated in the Ministerial Regulation. It is thus essential to enact this Ministerial Regulation.

prior to a surrender of such person to a competent authority of the Requesting State, and from temporary place of custody to airport, port or border close to Thailand, as well as provide control and protection escort to such person during the transportation;

(4) Arrange temporary place of custody for the person sought for extradition while awaiting transportation of such person out of the Kingdom;

(5) Comply with relevant immigration laws regarding the removal of the person sought for extradition out of the Kingdom;

(6) Arrange the extradition document to be made in writing and signed by representatives from the Royal Thai Police and the competent authority of the Requesting State;

(7) Surrender the person sought for extradition to the competent authority of the Requesting State; and

(8) Undertake other matters as deemed appropriate and necessary for the benefit of the surrender of the person sought for extradition to the competent authority of the Requesting State.

Article 9 The surrender of the person sought for extradition is completed when the competent authority of the Requesting State undertakes to remove such person.

Upon the completion of the surrender of the person sought for extradition, the Royal Thai Police shall notify the Central Authority as to the result.

(2) In case where the request is submitted through the diplomatic channel, the Central Authority shall issue a notification to the Ministry of Foreign Affairs in order to notify the Requesting State to complete the removal of the person sought for extradition within ninety days from the date the Court issues final order or within the time period the Court grants an extension according to the petition of the Public Prosecutor, and shall notify the Royal Thai Police to surrender the person sought for extradition to the Requesting State.

In case where the Ministry of Foreign Affairs has the opinion that the request may affect the international relations or there is another reason that the request may not be executed, the Ministry of Foreign Affairs shall expeditiously propose such opinion together with the extradition request for the Cabinet to consider the matter.

Article 8 Upon the receipt of a notification from the Central Authority, the Royal Thai Police shall proceed as follows:

(1) Check with the Department of Corrections as to whether the person sought for extradition is under custody in any other criminal case due to other charges and undertake to remove the person sought for extradition, provided that such undertaking to remove the person sought shall be executed during the period of sunrise and sunset;

(2) Verify identity of the person sought for extradition;

(3) Arrange vehicle to transport the person sought for extradition from correctional institution to temporary place of custody

- (1) A certified copy of judgment in the Requesting State;
- (2) A statement showing how long the person sought for extradition must continue to serve a sentence.

Article 5 The request and all documents submitted by the Requesting State must be authenticated by the competent authority of the Requesting State, with its certified Thai translation of such.

Article 6 In case where the Requesting State does not have an extradition treaty with Thailand, the Requesting State must explicitly show that extradition will be granted to Thailand in the same manner when requested by Thailand.

CHAPTER 2

THE SURRENDER OF THE PERSON SOUGHT FOR EXTRADITION

Article 7 Upon the Court making final order to detain the person sought for extradition;

(1) In case where the request is submitted to the Central Authority, the Central Authority shall coordinate with a competent authority of the Requesting State in order to complete the removal of the person sought for extradition within ninety days from the date the Court issues final order or within the time period the Court grants an extension according to the petition of the Public Prosecutor, and shall notify the Royal Thai Police to surrender the person sought for extradition to the Requesting State.

Article 2 The extradition request shall be made in writing with the following details, documents, and evidence:

(1) Details as to the person sought for extradition including name, physical identity, nationality, and address of such person or the place in which it is reasonably believed that such person resides in the Kingdom;

(2) Facts relating to the case, and details as to the date, time, and place that the crime is committed;

(3) The law which criminalizes such conduct, the offence, the rate of penalty, and the periods of prescription.

Article 3 As for the extradition request made for the requested person to stand trial in the Requesting State, apart from the documents and evidence required in Article 2, such request shall also contain the following documents and evidence:

(1) Arrest warrant issued by the court or the competent authority of the Requesting State, or a verified copy of such arrest warrant;

(2) Evidence showing that there is a *prima facie* case to a sufficient degree that the court would accept the charge if such offence were committed in the Kingdom, or it is deemed by law that such offence were committed in the Kingdom.

Article 4 As for the extradition request made for the convicted person, apart from the documents and evidence required in Article 2, such request shall also contain the following documents and evidence:

MINISTERIAL REGULATION
on Requirements of the Request, Surrendering Process,
and Expenses of Extradition Proceedings B.E. 2553 (2010)

By virtue of the provisions of Section 6, Section 8 paragraph 3, Section 22, and Section 32 of Extradition Act B.E. 2551 (2008), of which comprise provisions concerning restrictions of rights and liberties of person, which shall be exercised by the provision of law in accordance with Section 29 in conjunction with Section 32, Section 33, and Section 34 of the Constitution of the Kingdom of Thailand, the Minister of Foreign Affairs and Minister of Justice have issued Ministerial Regulation as follows:

CHAPTER 1
THE EXTRADITION REQUEST

Article 1 The extradition request of the Requesting State which has an extradition treaty with Thailand shall be submitted to the Central Authority or through diplomatic channel as stipulated in the treaty. In case where the Requesting State does not have an extradition treaty with Thailand, such request shall be submitted through diplomatic channel.

B.E. 2472 (1929) and the extradition treaty between Thailand and the Requesting State shall be applied.

Counter-signature

General Surayud Chulanont

Prime Minister

Remarks : The reason for enforcing this Act is due to the long enforcement of Extradition Act, B.E. 2472 (1929) which is unsuitable to the present situation and unable to solving several practical problems resulting in the extradition cannot be carried out effectively coupled with at present the rules and means of operation have developed greatly making it reasonable for improving the said Act properly and effectively, it is thus essential to enact this Act.

competent authorities or other State official to carry out any matters for the benefit of extradition.

The order according to paragraph 1 shall be deemed a lawful requisition of the Public Prosecutor under the Penal Code.

Chapter 5

Expenses of Extradition Proceedings

Section 32 All expenses concerning the extradition to the Requesting State or the request for extradition to Thailand shall be in accordance with the rules, means and conditions as stipulated in the Ministerial Regulation.

Transitory Provisions

Section 33 All cases of extradition the Public Prosecutor has filed with the Court before or after the entering into force of this Act shall be proceeded according to the Extradition Act, B.E. 2472 (1929) until completion of the process.

Section 34 Where the Ministerial Regulation, rule or regulation under this Act has not yet been published or entered into force and in case it is necessary to carry out any matters of extradition, the procedure and provision of the Extradition Act,

Section 30 The Public Prosecutor or the agency requiring extradition shall submit to the Central Authority the request for extradition from the Requested State to Thailand.

Where the Central Authority determines that it is appropriate for the extradition request be made to the Requested State, the matter shall be transmitted to the Public Prosecutor for further making the extradition request and accompanying documents.

The extradition request according to paragraph 1 and accompanying documents shall be in accordance with the regulation as stipulated by the Central Authority.

The determination of the Central Authority in relation to the extradition request shall be held final except the Cabinet passes resolution otherwise.

The Central Authority shall request the extradition from the Requested State having no extradition treaty with Thailand through the diplomatic channels.

The Central Authority shall request the extradition from the Requested State having extradition treaty with Thailand in accordance with the treaty.

Section 31 The Public Prosecutor, in carrying out the duty according to Section 30, shall have power to search for facts and collect evidence, take statement of persons, make an order summoning any person to give statement to them and carry out other matters as deemed appropriate. Notification may also be made to

In the examination of the Court, if the person sought revokes his word expressed before the competent authority, it shall make an order detaining such person for carrying out the extradition proceedings further as provided in Chapter 2, Section 2.

Section 28 Where the extradition proceedings is pending hearing in any Court whatever if the person sought for extradition expresses to the Court the consent to surrender, it shall suspend the hearing and make the order detaining such person for surrender according to Section 22.

Consent given before the Court may not be revoked.

Chapter 4

Case of Thailand Request for Extradition

Section 29 Where Thailand requests extradition on the offence punishable with death according to the Thai law but not up to the punishment of death according to the law of the Requested State and it is of necessity for the Government to give assurances of non-execution, negotiation for the settlement on giving such assurances shall consequently be carried out. In this respect, the Government, if the Court gives a death sentence, shall proceed in accordance with the provision of law for the requirement of execution according to the judgment by means of life imprisonment in lieu of death. The reduction of such person's punishment shall not be granted in whatever grounds except for the pardon.

(3) The gravity of offence having impact on the Requesting State and scale of punishment;

(4) Sequence of request receiving from the Requesting State;

(5) Nationality of the offender;

(6) Interests and readiness of the proceedings;

(7) Other reasons on international relations according to the opinion of the Ministry of Foreign Affairs.

The Requesting State, after the Central Authority has exercised the discretion in whatever manners, shall be notified and steps as stipulated in this Act shall be proceeded.

Section 27 After the person sought for extradition has been arrested, whether there be a request under this Act, the arresting competent authority shall inquire such person whether to consent to the extradition.

Where the person sought according to paragraph 1 expresses such consent, it shall be prepared in writing according to the form stipulated by the Central Authority. The Public Prosecutor shall then arrange for such person to be brought to the Court by filing a petition for examining such consent promptly. Where the Court is of the opinion that such person has given consent voluntarily, it shall make an order detaining such person for extradition according to Section 22.

Consent given before the Court may not be revoked.

- (1) Surrendering such person to the Requesting State;
- (2) Deferring to surrender such person until completing the proceedings or until such person has served the punishment according to the judgment in whole or in part;
- (3) Surrendering provisionally such person to the Requesting State for prosecution according to conditions agreed with the Requesting State and after such person has been surrendered to Thailand, they may be surrendered to the Requesting State once again for serving punishment according to the judgment.

Section 25 Where there is no extradition to the Requesting State, the Central Authority shall consider notifying the competent authority for further taking criminal action against the person sought for extradition according to the Thai law.

Section 26 Except the Cabinet otherwise determines, the Central Authority, in case of receiving the extradition request of the same person regardless of the same or different offence, shall consider that extradition of such person should be granted to which Requesting State and under what condition or to such Requesting States before one or after another. The following matters accordingly shall be brought for comparing consideration to supplement exercising discretion:

- (1) The Requesting State has or does not have extradition treaty with Thailand;
- (2) The place of incident;

Chapter 3

Surrendering Process

Section 22 After the Court has made the final order detaining the person sought for extradition and the Thai government has considered extraditing such person, the surrender of such person to the Requesting State shall be completed within 90 days as from the day the Court making the final order or within the time period the Court permitting the extension according to the Public Prosecutor's petition. In this respect, details as to the day, time, place and means of surrendering such person shall be as stipulated in the Ministerial Regulation.

Section 23 Where the Requesting State does not undertake to remove the person sought for extradition within the time period under Section 22 without reasonable cause, if it afterwards seeks the extradition of such person for the same offence, the extradition shall be refused.

The provision of Section 25 shall not be applicable to the refusal of extradition under paragraph 1.

Section 24 Where the person against whom the Court has made the final order of detention for extradition is being prosecuted or serving punishment according to the judgment in Thailand for other offence aside from the offence sought for extradition, the Thai government may take one of the following actions:

The Public Prosecutor, when there is a reasonable cause to defer surrendering the person against whom the court orders detention for surrender, shall submit a petition to the Court for considering making an order for further detaining such person according to the time period as necessary. Such petition shall be submitted before the completion of the 90-day period as from the day the Court making the final order of detention for surrender.

Where such person is not surrendered within 90 days as from the day the Court making the final order or within the time period the Court permitting extension according to the petition of the Public Prosecutor under paragraph 2, they shall be released.

Part 3

Appeal

Section 21 After the First Instance Court has made an order releasing or detaining a person for surrender, the Public Prosecutor or the said person may lodge an appeal against the order to the Appeal Court within the time period of 30 days as from the day the Court reading such order.

The Appeal Court, in considering the appeal, shall determine the objection particularly on the cause requiring the Court to make the order as stipulated in Section 19 by considering whether the First Instance Court has made the order based on sufficient evidence.

The Appeal Court's decision shall be final.

(1) The arrested person is the one whose extradition is sought and not a Thai national or a Thai national but extraditable under the rule in Section 12;

(2) The case is *prima facie* for accepting the accusation for consideration if such offense is committed inside the Kingdom or regarded by the law to be committed inside the Kingdom; and

(3) The offence sought for extradition is extraditable under this Act and not the one of political character or specifically military offence.

Where the Court considers that the evidence in paragraph 1 is not sufficient, it shall make an order of release and proceed with the release of such person at the end of 72 – hour time period from the reading of such order except that within such time period the Public Prosecutor notifies the intention to appeal, such person shall be detained pending the appeal, which shall be lodged within 30-day period from the day the Court reading the order of release. If the provisional release petition is lodged at the stage of appeal, the provision of Section 18 paragraph 3 shall be applied *mutatis mutandis*.

Section 20 The person against whom the Court makes an order of detention under Section 19 paragraph 1 shall be prohibited from surrender before completion of 30-day period as from the day the Court making the final order of detention for surrender.

Part 2

Extradition Proceedings

Section 18 Subject to Section 27, the Public Prosecutor, upon arresting the person sought for extradition, shall bring an action to the Court without delay.

The Court shall conduct the hearing continuously except it deems appropriate to defer the same as requested by the Public Prosecutor or the person sought for extradition. The Court shall accordingly order detaining such person pending the hearing.

The Criminal Procedure Code shall, *mutatis mutandis*, be applied to confinement of the person sought and conduct of the extradition proceedings not otherwise provided by this Act. Where there is a petition for a provisional release, the Court shall inquire whether the Public Prosecutor has any objection whatever. The Court, in case of having objection from the Public Prosecutor, should admit it for supplementing consideration.

The Court, prior to commence the hearing, shall inquire whether the person sought has a lawyer. Where such person has none and requires one, the Court shall appoint one for them and the Criminal Procedure Code shall be applied *mutatis mutandis*.

Section 19 The Court, on considering the evidence, is of the view that there exists the following matters, it shall order detaining such person for further surrender:

Section 16 Upon arresting the person sought for extradition under the provision of Section 15, they shall, without delay, be brought to the Public Prosecutor for filing a petition with the Court to order detaining the person sought while awaiting a formal extradition request together with accompanying documents and evidence from the Requesting State.

Where the Court does not receive the accusation for the extradition proceedings within 60 days as from the day the person sought was arrested or within the time fixed by the Court but not exceeding 90 days as from the day such person was arrested, they shall be released.

Where the person sought is released under paragraph 2 due to the Requesting State not transmitting the formal extradition request together with necessary documents and evidence under Section 8 or any other reasons, the request for provisional arrest under Section 15 shall be repealed and the Requesting State cannot make a request to rearrest the person sought on the same grounds. However, the refusal or repeal of such request for provisional arrest does not result in forbidding the Requesting State from normally requesting extradition of the person sought.

Section 17 Where it is deemed appropriate, the Ministry of Foreign Affairs may propose facts and opinion respecting international cooperation or relation to the Central Authority for supplementing consideration. The same, accordingly, shall also include consideration at the appellate stage.

(3) Where the request is not transmitted through the diplomatic channels, the Central Authority shall notify the same to the Ministry of Foreign Affairs for giving opinion before taking further action. The provision of Section 13 (2) shall accordingly be applied *mutatis mutandis*.

(4) Where the Central Authority is of the opinion that the request may affect the international relation or there exists any other reasons that it should not be executed or is not eligible for execution under this Act, the Requesting State or the Ministry of Foreign Affairs shall be so notified for further action as the case may be.

Section 15 Where there is an urgent necessity, the Requesting State may make a request for provisional arrest and detention of the person sought. Such a request of the Requesting State having an extradition treaty with Thailand shall be transmitted to the Central Authority. Where the Requesting State has no extradition treaty with Thailand, it shall be transmitted through the diplomatic channels.

The request in paragraph 1 shall be in accordance with the regulation stipulated by the Central Authority.

The provision of Section 14 shall be applied *mutatis mutandis* to consideration for the above execution.

Where the Cabinet concurs with such opinion, it shall consider making direction as deemed appropriate. If the Cabinet concurs with execution of the extradition request, the Ministry of Foreign Affairs shall accordingly submit the matter to the Central Authority for further action under this Act.

Section 14 The Central Authority, upon receiving the extradition request from the Ministry of Foreign Affairs or the Requesting State, shall consider doing as follows:

(1) Where the Central Authority is of the opinion that the request is eligible for execution as stipulated under this Act, the Public Prosecutor shall be notified to petition the Court for issuing the arrest warrant then arrange for delivering the same to the Commissioner-General of the Royal Thai Police or other concerned authorities for further action;

(2) Where the request is not processed in accordance with the procedure or accompanied with improper documents and evidence or executable under certain necessary conditions, the Central Authority shall notify the Requesting State the problem or necessary condition. However, if the execution of the extradition request will affect the prosecution of any other cases or criminal proceedings against such person in Thailand, the Central Authority may defer carrying out or carry out the extradition request by imposing necessary conditions. The Requesting State shall accordingly be notified without delay.

Chapter 2

Execution of Extradition Request

Part 1

General Provisions

Section 12 Execution of extradition request of a Thai national may be carried out in the following matters:

- (1) When it is provided for in the extradition treaty between Thailand and the Requesting State;
- (2) That person consents to the extradition; or
- (3) It is the extradition under the condition of reciprocity that Thailand concludes with the Requesting State.

Section 13 Where the extradition request is submitted through the diplomatic channels, the Ministry of Foreign Affairs shall consider doing the followings:

- (1) if it is of the opinion that the request will not affect the international relation and there is no other reason not to execute it, the request shall be submitted to the Central Authority for further action;
- (2) if it is of the opinion that the request may affect the international relation or there is other reason that the request may not be executed, the Ministry of Foreign Affairs shall speedily propose such opinion together with the request for consideration of the Cabinet.

Military offence means specific military criminal offence and not ordinary criminal offence.

Section 10 Where any person sought for extradition was used to be tried by the Thai Court or the Requesting State's Court for the same conduct as that sought for extradition and the Thai Court or the Requesting State's Court has passed a final decision acquitting such person or convicting such person whose punishment has been served or pardon or amnesty is granted or the statute of limitations is lapsed or there arises any other causes barring the proceedings against such person under the law of the Requesting State, such person shall not be reextradited in respect of such conduct.

Section 11 Confinement for proceedings or punishment of the extradited person from the Requested State to Thailand in other offence committed prior to executing extradition and surrender of the extradited person from the Requested State to Thailand further to the third State cannot be carried out except for the following matters:

(1) Such person has traveled out of the Kingdom of Thailand after completion of the extradition process and voluntarily returned to it;

(2) Such person has not traveled out of the Kingdom of Thailand within 45 days after completion of the extradition process; or

(3) The Requested State consents.

The extradition request together with documents and evidence under paragraph 3 to be referred to the Court shall be translated into Thai and also certified to be true.

The Court may, without necessity for the supplement of witness's testimony, admit the extradition request together with documents and evidence under this Section.

Section 9 The Thai government may consider surrendering a person for prosecution or serving punishment according to the Court's judgment in a criminal case under the Requesting State's jurisdiction to such State pursuant to the request as follows:

(1) Where it is an extraditable offence and not prohibited by the Thai law or not the offence of political character or military offence;

(2) Where there is no extradition treaty between them, when the Requesting State expresses definitely that the extradition will be granted in the same manner upon requested.

The offence of political character in sub-paragraph (1) does not include the followings:

(1) Murdering, inflicting bodily injury or depriving liberty of the King, Queen or Heir Apparent;

(2) Murdering, inflicting bodily injury or depriving liberty of Head of the State, government leader or immediate family members of such person;

(3) Committing of offence not regarded as political offence for the purpose of extradition according to the treaty to which Thailand is a party.

Chapter 1

General Provisions on Extradition

Section 7 An offence to be extraditable must be a criminal one that both the law of the Requesting State and Thailand establish it to be a criminal offence having punishment by death or imprisonment or deprivation of liberty in other forms from one year upward, accordingly, whether it be the offence of the same chapter or designation under the law of both States.

The commission of other offences with punishment by imprisonment or deprivation of liberty in other forms less than one year may be the basis for requesting extradition if it relates to the offence for which the extradition has been granted whether the request has been made at the same time with the initial request or afterward.

Section 8 The extradition shall commence with the extradition request from the Requesting State.

The extradition request from the Requesting State having an extradition treaty with Thailand shall be transmitted to the Central Authority. Where the Requesting State has no extradition treaty with Thailand, it shall be transmitted through the diplomatic channels.

The extradition request together with documents and evidence shall be in accordance with rules, means and conditions prescribed in the Ministerial Regulation.

Section 3 The Extradition Act, B.E. 2472 (1929) shall be repealed.

Section 4 This Act shall be enforced upon the extradition that is not contradictory to or consistent with provisions of the treaty respecting extradition between the Government of Thailand and Foreign Country or international organization.

Section 5 In this Act:

“Requesting State” means country, territory or international organization that requests extradition from Thailand;

“Requested State” means country, territory or international organization that Thailand requests extradition from.

“Central Authority” means the Attorney General or the person designated by the Attorney General having power and duty to coordinate the extradition for the Requesting State and the request for extradition to Thailand including other concerned activities.

“Competent Authority” means public prosecutor, corrections official, administrative or police official or other official having power and duty in the execution of extradition of each own part as notified by the Central Authority.

Section 6 The Minister of Foreign Affairs and the Minister of Justice shall take charge of the execution under this Act and be empowered to issue the Ministerial Regulation for implementing this Act in accordance with the part of power and duty of each Ministry.

Such Ministerial Regulation upon publishing in the Royal Gazette shall come into force.

EXTRADITION ACT

B.E. 2551 (2008)*

BHUMIBOL ADULYADEJ, REX.

Given on the 30th Day of January B.E. 2551 (2008)

Being the 63rd Year of the Present Reign

His Majesty King Bhumibol Adulyadej has been graciously pleased to proclaim that

Whereas it is appropriate to revise the law on extradition;

This Act contains certain provisions in relation to restricting individual rights and liberty that Section 29, Section 32, Section 33 and Section 34 of the Constitution of the Kingdom of Thailand so permit by virtue of law,

His Majesty the King is, therefore, graciously pleased to direct that an Act be enacted by and with the advice and consent of the National Legislative Assembly as follows:

Section 1 This Act shall be called "Extradition Act, B.E. 2551 (2008)".

Section 2 This Act shall enter into force after the period of 180 days as from the date of its publication in the Royal Gazette has elapsed.

* Unofficial Translation

EXTRADITION

บันทึกคำชี้แจงเกี่ยวกับการเปลี่ยนสภาพ
ของสิ่งของที่ยึดได้ท้ายแบบ รส. ๑

Note on the change in condition of the articles seized
as attached to form IA. 1

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลายมือชื่อ)

(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)
(Full name)
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
Competent Authority

(ครุฑ)

(Garuda)

รศ. ๑

IA. 1

หนังสือรับรองการเก็บรักษา รูปพรรณ ลักษณะ และความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของ

Certificate of Custody, Identity, Description and

Integrity of the Condition of the Articles

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงลายมือชื่อไว้ท้ายหนังสือนี้ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ขอรับรองว่า ข้าพเจ้า

I, the undersigned, in my capacity as the competent authority, do hereby certify that I
ได้ดำเนินการให้มีการค้นและยึดสิ่งของตามคำร้องขอของ

had exercised the power to conduct the search and seizure of articles at the request of

(ระบุชื่อหน่วยงาน).....ประเทศ.....

(name of agency)

Country

และได้เก็บรักษาสิ่งของนั้นไว้ ซึ่งมีรูปพรรณ ลักษณะ และความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของ ตามบันทึก
รายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้นได้ที่แนบมาพร้อมกับหนังสือนี้

and have custody of the articles which have the identity, description and integrity of the condition
in accordance with the note of the particulars of the search and the detailed inventory of the
articles found in the course of the search hereto attached.

ข้าพเจ้าขอส่งมอบสิ่งของดังกล่าวข้างต้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางพร้อมกับหนังสือนี้ ตามมาตรา
๒๕ ในสภาพเช่นเดียวกันกับที่ข้าพเจ้าได้รับมาจากการค้นและยึด หรือในสภาพที่เปลี่ยนไปในระหว่างที่
สิ่งของอยู่ในความครอบครองของข้าพเจ้า โดยมีรายละเอียดการเปลี่ยนสภาพตามบันทึกคำชี้แจงแนบท้าย

I do hereby relinquish the above mentioned articles together with this certificate to the
Central Authority in accordance with section 25 in the same condition as when I received them
or in the different condition which was changed while in my custody as described in details in
the Note hereto attached.

ให้ไว้ ณ วันที่.....พ.ศ.

Given on

B.E.

(ลายมือชื่อ).....

(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)

(Full name)

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

Competent Authority

บัญชีเอกสารท้ายแบบ สอ. ๑
Schedule attached to form SD. 1

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

(ลายมือชื่อ).....
(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)
(Full name)
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
Competent Authority

สอ. ๑

SD. 1

(ครุฑ)

(Garuda)

หนังสือแจ้งผลการดำเนินการส่งเอกสารทางกฎหมาย

Report on Service of Legal Documents

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงลายมือชื่อไว้ท้ายหนังสือนี้ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ได้จัดส่งเอกสาร

I, the undersigned, in my capacity as the competent authority, had already served
(ระบุเอกสารหรือจัดทำบัญชีเอกสารแนบท้าย).....

(specify the documents or list the documents in the schedule hereto attached)

ตามคำร้องขอของ (ระบุชื่อหน่วยงาน).....

at the request of (name of agency)

ประเทศ.....ให้แก่ (ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับ).....

Country on (specify the name of the person served and his address)

หมายเลขโทรศัพท์ (ของผู้รับ) หมายเลขโทรสาร (ของผู้รับ).....

Telephone (of the person served) Facsimile (of the person served)

เมื่อวันที่.....เดือน.....ปี.....แล้ว

on date month year

ผลปรากฏว่า (ให้ระบุว่าส่งได้หรือส่งไม่ได้ ในกรณีที่ส่งไม่ได้ให้ระบุเหตุผล).....

The result is that the service was (accomplished or not accomplished; If not accomplished, please
specify the reason or cause thereof).

(ลายมือชื่อ).....

(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)

(Full name)

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

Competent Authority

(วัน เดือน ปี)

(date, month, year)

บัญชีเอกสารท้ายแบบ รอ. ๑
Schedule attached to form CD. 1

-
1.
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.
 7.
 8.
 9.
 10.

(ลายมือชื่อ).....
(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)
(Full name)
(ตำแหน่ง)
(Position)

(กรูท)

(Garuda)

ร.อ. ๑

CD. 1

หนังสือรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสาร
Certificate of Authentication of Documents

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงลายมือชื่อไว้ท้ายหนังสือนี้ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสาร (ระบุ
I, the undersigned, in my capacity as the keeper of (specify the documents or list
เอกสารหรือจัดทำบัญชีเอกสารแนบท้าย).....
the documents in the schedule hereto attached).....

ขอรับรองว่า เอกสารดังกล่าวข้างต้นที่แนบมาพร้อมกับหนังสือนี้เป็นต้นฉบับ หรือสำเนาที่ถูกต้องแท้จริง
do hereby certify that the above mentioned documents hereto attached are originals or true
ตรงกับต้นฉบับหรือคู่ฉบับซึ่งเก็บรักษาไว้ที่.....
and correct copies of the originals or duplicates kept at
ประเทศ.....
Country

ให้ไว้ ณ วันที่..... พ.ศ.

Given on

B.E.

(ลายมือชื่อ).....

(Signature)

(พิมพ์ชื่อเต็ม)

(Full name)

(ตำแหน่ง)

(Position)

หมายเหตุ ให้ขีดฆ่าคำหรือข้อความที่ไม่ต้องการออก

Remarks Delete where inapplicable

CHAPTER 2

SEEKING FOR ASSISTANCE FROM A FOREIGN STATE

Article 17 A request for assistance from a foreign state shall contain, at a minimum, the following details :

(1) the name of the agency seeking assistance from a foreign state;

(2) the matters of the request including details and other information which may be useful for the execution of the request;

(3) the purpose and necessity for seeking assistance;

(4) such other details as required for each category of the requests as specified in Article 6 to Article 13 of this Regulation, as the case may be, *mutatis mutandis*.

If there exists no mutual assistance treaty between Thailand and the Requested State, Thailand shall commit to provide assistance to the Requested State in similar manner when so requested.

Such a request together with supporting documents shall be accompanied by the authenticated translation in the language of the Requested State or in English.

Declared on the 19th day of January, B.E. 2537 (1994)

(signature) Ophars Arunin
(Mr. Ophars Arunin)
Attorney General

In the capacity of Central Authority

PART 2

Execution of the Request

Article 14 Authentication of the documents obtained from the inquiry or the taking of testimony under Section 16 and authentication of the documents produced or provided in response to a request for assistance from a foreign state under Section 20 shall be made in writing, conforming to the Certificate of Authentication of Document or Form CD. 1 attached to this Regulation, and shall be accompanied by an authenticated translation in English; however, if the document to be provided to the Requesting State is a copy one, then, the official in charge of keeping such document shall attest each page of such document in English, sign his name and state his position.

Article 15 Report of the result of the service of legal documents under Section 21 shall be made in writing, conforming to the "Report on the Service of Legal Documents" or "Form SD. 1 " attached to this Regulation, and shall be accompanied by an authenticated translation in English.

Article 16 Certificate of the continuity of custody of the articles, the description of their identity and the integrity of their condition under Section 25 shall be made in writing, conforming to the "Certificate of Custody, Identity, Description and Integrity of the Condition of the Articles" or "Form IA. 1" attached to this Regulation, and shall be accompanied by an authenticated translation in English.

Article 12 A request for assistance in initiating criminal proceedings shall indicate evidence that the Requesting State is competent to initiate criminal proceedings with respect to the case in its territory but wishes to initiate such case which is subject to the jurisdiction of Thai Court in Thailand, and describe evidence with information sufficient for being acted upon, including the name, identity, and habitation of the alleged offender against whom the criminal proceedings in Thailand will be initiated, as far as possible.

Article 13 A request for assistance in forfeiting or seizing property shall provide the description of the property and its location or the habitation of the person having it in possession, in detail sufficient for being acted upon.

In case of the request for forfeiting the property, it shall be accompanied by the original or the authenticated copy of the final judgment of the Court of the Requesting State forfeiting such property. In case of the request for seizing the property, it shall be accompanied by the original or authenticated copy of the order of the Court of the Requesting State seizing such property before the Court makes a judgment or a final judgment of its forfeiture.

Article 10 A request for assistance in transferring a person kept in custody for testimonial purposes shall be made in the following manner :

(1) A request for transferring of a person kept in custody in Thailand to testify as a witness in the Requesting State shall specify the name of such person, place of custody, the facts of the case presently on trial in the Requesting State and the issues for his testimony, including his rights and duties under the laws, the treaties, or commitments of the Requesting State towards Thailand;

(2) A request for transferring a person kept in custody in the Requesting State to testify as a witness in Thailand shall specify the name of such person and be accompanied by the documents evidencing his consent for giving testimony as a witness in Thailand, including the facts related to the remaining period of custody, the case presently on trial in Thailand and a list of questions which the public prosecutor in charge of the testimony is to examine.

Article 11 A request for assistance in locating a person shall state the name, identity and residence or the place which is reasonably believed to be the habitation of such person, including the connection between him and the investigation, inquiry, prosecution or any other proceedings relating to criminal matters in the Requesting State.

Article 6 A request for assistance in conducting an inquiry or taking evidence shall specify the name and habitation of the witness or the person who has in possession the articles or documents required for use as evidence, together with a list of questions for interrogation sought. In case of a request for taking evidence in Thai Court, a copy of the indictment shall also be attached.

Article 7 A request for assistance in the production and provision of documents or information in the possession of the state agency shall describe such documents or information and the name of the agency having them in possession, including the purpose for which the said documents or information will be used.

Article 8 A request for assistance in serving legal documents shall be accompanied by such documents and shall clearly stipulate the name and habitation of the person upon whom the documents will be served.

Article 9 A request for assistance in searching and seizing an article shall describe facts or evidence for issuing a search warrant for, conducting the search of, or carrying out the seizure of the article, and the identity and location of the article or the habitation of the person having it in possession in details sufficient for being acted upon, including the purpose for which the said article will be used.

CHAPTER 1

PROVIDING ASSISTANCE TO A FOREIGN STATE

PART 1

Requests

Article 5 A request from a foreign state for assistance of Thailand under the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters B.E. 2537 (1994) shall contain, at a minimum, the following details:

(1) the name of the authorities of the Requesting State which seeks assistance;

(2) the matter of the request, including details and other information which may be useful for the execution of the request;

(3) the purpose of and necessity for seeking assistance;

(4) such other details as required for each category of the requests as specified in Article 6 to Article 13 of this Regulation, as the case may be.

If there is no mutual assistance treaty between Thailand and the Requesting State, the Requesting State shall commit to provide assistance to Thailand in similar manner when so requested.

The request together with supporting documents, if made in a language other than Thai or English, shall be accompanied by the authenticated Thai or English translation.

**REGULATION OF THE CENTRAL AUTHORITY
ON PROVIDING AND SEEKING ASSISTANCE UNDER
THE ACT ON MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS
B.E. 2537 (1994)**

By virtue of the power conferred by section 7 (5), section 10 paragraph two, section 16, section 20, section 21 paragraph three, section 25 paragraph two, and section 37 of the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters B.E. 2535 (1992), the Central Authority hereby declares the Regulation as follows :

Article 1 This Regulation shall be called the Regulation of the Central Authority on Providing and Seeking Assistance under the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters B.E. 2537 (1994).

Article 2 This Regulation shall come into force on the day after its publication in the Government Gazette.

Article 3 The providing and seeking of assistance under the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters shall be proceeded in accordance with this Regulation, unless a treaty specifies otherwise in which case the provisions of the treaty shall prevail.

Article 4 If there are problems regarding compliance with this Regulation, the state agency which provides assistance to or seeks assistance from a foreign state shall notify the Central Authority for consideration of resolving the problems and the Central Authority shall report the result thereof to the Prime Minister.

Article 2 All costs related to seeking assistance from a foreign state, which shall be borne by Thailand, shall be paid from the budget of the agency seeking assistance, in section 36, and subject to the amount informed to that agency by the Central Authority.

Issued on the 8th day of February, B.E. 2537 (1994)

(Mr. Chuan Leekpai)

Prime Minister

Remark : This Ministerial Regulation is issued due to the consideration that section 42 of the Act on Mutual Assistance in Criminal Matter B.E. 2535 (1992) requires the issuance of Ministerial Regulation to regulate the rules, means, and conditions regarding the costs of providing assistance to or seeking assistance from a foreign state.

MINISTERIAL REGULATION

No. 2 B.E. 2537 (1994)

issued under the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters

B.E. 2535 (1992)

By virtue of section 5 and 42 of the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters B.E. 2535 (1992), the Prime Minister hereby issues this Ministerial Regulation as follows :

Article 1 All costs related to providing assistance to a foreign state shall be managed as follows :-

(1) If there is a mutual assistance treaty between Thailand and the Requesting State and the treaty specifies the cost issue, it shall be managed as stated in the treaty.

(2) If the Requesting State intends or agrees to bear the cost, such cost shall be borne by that state.

(3) If the cost, which the Requesting State shall bear according to the treaty or intention or agreement as stated in paragraph (1) or (2), as the case maybe, does not include all costs, the outstanding amount shall be paid from the budget of the authority in charge of the process in Section 12.

3. I (Mr./Mrs./Ms.), official position of, (office).....has inquired for the consent of (name of the person kept in custody) with the reply of (consent or not consent), including the consent of his/her guardian with the reply of (consent or not consent) to allow the said person to be transferred to hence have those persons signed/ fingerprinted in the above mentioned paragraph 1 and 2 in the presence of witnesses.

(signature) Inquirer and Recorder

- Remark :** (1) Paragraph 2 shall be filled particularly in case that the person who gives the consent in accordance with Article 1 is a juvenile kept in custody
(2) Undesired words or phrases shall be crossed out

**Inquiry Form for Consent of Persons Kept in Custody in Thailand
to be Transferred to Testify in the Requesting State**

Declare at
Date

1. I (Mr./Mrs./Ms.), aged
presently kept in custody at under the offence of
I am still kept in custody for the remaining period of ...year(s).....month(s).....day(s).

I have been inquired by (name).....official position
of, that (Requesting State) requested
Thailand to transfer me to testify in (country).....in (case)
....., and when I complete my function, the Requesting
State shall return me to Thailand, I have also been informed of the relevant and accurate facts,
rights and duties pursuant to the laws, treaty, or the Requesting State's commitments to Thailand
on the matters.

I (consent or do not consent) to be transferred to
....., hence undersign/finger-print in the presence of witnesses.

(Signature or fingerprint) Person kept in custody

(signature) Witness

(signature) Witness

2. I (Mr./Mrs./Ms.), aged
address telephone
a guardian and related to the above-named person in custody as
(consent or do not consent) to allow the said person to be transferred to
(country).....hence undersign/finger-print in the presence of witnesses.

(Signature or fingerprint) Guardian

(signature) Witness

(signature) Witness

Issued on the 8th day of February, B.E. 2537 (1994)

(Mr. Chuan Leekpai)

Prime Minister

Remark : This Ministerial Regulation is issued due to the consideration that section 26 paragraph two of the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters B.E. 2535 (1992) requires the issuance of Ministerial Regulation to regulate the rules, Means, and conditions for the transfer or admission of the person kept in custody to testify in a foreign state or Thailand.

CHAPTER 3

MISCELLANEOUS

Article 13 For the purpose to implement this Ministerial Regulation, the Director-General of the Department of Corrections or the Heads of other Competent Authority shall have authority to regulate the procedure related to the transfer or admission of the person kept in custody and all other matters concerned thereto.

The Central Authority shall be informed of those regulations in paragraph one.

Article 14 For the purpose of expeditious and effective transfer or admission of persons kept in custody pursuant to Article 26 of the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters, other authorities involved shall assist the Director-General of the Department of Corrections or the Heads of the authorities in charge of the said transfer or admission.

Article 15 If there exists any problem as regards the implementation of this Ministerial Regulation, the Director-General of the Department of Corrections or the Heads of other authorities involved shall inform the Central Authority who shall resolve the problem and then report the result thereof to the Prime Minister.

In the presence of a special circumstance that the detention under paragraph one is inappropriate or a treaty otherwise specifically provided, or if the Requesting State requests to agree otherwise, the Central Authority may notify the Director-General of the Department of Corrections of the matter in order to transfer such person to be detained in a more appropriate place.

Article 11 When the person kept in custody completes his testimony, the public prosecutor in charge thereof shall expeditiously inform the Executive Director of the Office of Criminal Litigation, the Director-General of the Department of Corrections, and the Central Authority to arrange the return of that person.

If it is necessary to return the said person to the Requesting State prior to the completion of his testimony, the Central Authority shall notify the Director-General of the Department of Corrections to promptly arrange the return.

Article 12 The admission of person kept in custody in the Requesting State to testify in Thailand and the return of such person shall be governed by Article 8, *mutatis mutandis*.

(a) inform the Requesting State of the acceptance to provide assistance;

(b) notify the Director-General of the Department of Corrections to admit such person; and

(c) notify the Executive Director of the Office of Criminal Litigation to advise the competent public prosecutor to conduct the testimony.

(2) If the Central Authority or the Prime Minister has the final determination that the request is unnecessary or is not eligible for providing assistance, or the assistance may be granted but subject to some required conditions, or the request is not processed in accordance with procedure regulated by law or is not accompanied by accurate and appropriate supporting documents, the Central Authority shall inform the Requesting State of the refusal of assistance together with reasons thereof, or the necessary condition required for granting the assistance, or impediment.

Article 10 In admitting the person to testify in Thailand pursuant to Article 9, the Director-General of the Department of Corrections shall have the power to detain that person in prison or detention place of the Department. However, if the said person is a juvenile, he shall be transferred to the Juvenile Observation Center pursuant to the Act on Setting up of the Juvenile and Family Court and the Procedure.

Article 8 Regarding the transfer or return of the transferred person according to Article 5 or 7, the Central Authority shall coordinate with the Requesting State, the Director-General of the Department of Corrections, or the Heads of other Competent Authority in order to arrange the transfer, place, travel document, period of time, officer in charge or any necessary fact required for the transfer or return of the said person according to Article 5 or 7.

After the execution of transfer or return of the person kept in custody pursuant to Article 5 or 7, the Director-General of the Department of Corrections shall expeditiously inform the Central Authority.

CHAPTER 2

ADMISSION OF PERSONS KEPT IN CUSTODY IN THE REQUESTING STATE TO TESTIFY IN THAILAND

Article 9 Upon the receipt of a request from a foreign state for assistance in transferring a person kept in custody in the Requesting State to testify in Thailand,

(1) If the Central Authority or the Prime Minister gives a final decision that the execution of the request is necessary and such request is eligible for providing assistance, as well as is processed in accordance with regulation provided by law and is accompanied by all appropriate and accurate supporting documents required, the Central Authority shall proceed as follows :

(2) If the person is kept in custody under supervision of other authority, the Director-General of the Department of Corrections shall notify the Heads of the said authority to transfer such person to the Department of Corrections for further proceeding.

Article 6 While the Director-General of the Department of Corrections or the Head of other authority in which the person who gives a consent to testify in a foreign state being kept in custody, as the case maybe, still proceeds with procedure according to Article 5, if such person revokes his consent pursuant to Article 2 paragraph one prior to his departure from Thailand, the Director-General of the Department of Corrections shall promptly inform the Central Authority, who shall then inform the Requesting State of the refusal to provide assistance together with reason thereof.

Article 7 Upon the receipt of a notification from the Requesting State to return the person transferred to testify in the Requesting State pursuant to Article 5 to Thailand, the Central Authority shall notify the Director-General of the Department of Corrections to arrange the admission of the transferred person.

If the said person is kept in custody under supervision of the other authority according to Article 5 (2), the Director-General of the Department of Corrections shall transfer that person to the said other authority after admitting him from the Requesting State.

In case where the person kept in custody gives his consent to be transferred for testimonial purposes but revokes his consent thereafter pursuant to Article 2 paragraph one, the Director-General of the Department of Corrections shall promptly inform the Central Authority thereof.

Article 4 Upon the receipt of a notification pursuant to Article 3, the Central Authority shall proceed as follows:

(1) If the person kept in custody gives no consent or revokes the consent to be transferred, the Central Authority shall notify the Requesting State of the refusal of assistance together with the reason thereof;

(2) If the person kept in custody gives a consent to be transferred for testimonial purpose, the Central Authority shall notify the Requesting State of the acceptance to provide assistance, as well as notify and transmit to the Director-General of the Department of Corrections of the request, Inquiry Form for Consent, and all relevant documents for transferring the said person to the Requesting State.

Article 5 Upon the receipt of a notification from the Central Authority for transferring a person kept in custody to testify in the Requesting State, the Director-General of the Department of Corrections shall proceed as follows:

(1) If the person is kept in custody under supervision of the Department of Corrections, the Director-General of the Department of Corrections shall transfer such person to the Requesting State.

regulated by law or is not accompanied by accurate and appropriate supporting documents, or there is any reason that the execution of request must be postponed or ceased, the Central Authority shall inform the Requesting State of the refusal of assistance with the reason thereof, or the necessary condition required for granting the assistance, or the impediment.

Article 2 When the person kept in custody gives a consent to be transferred to testify in the Requesting State but thereafter desires to revoke such consent, he may submit his revocation in writing, prior to his departure from Thailand, to the Director-General of the Department of Corrections or the Head of other authority in charge of his custody, as the case may be. If the revocation is made towards the Head of other authority, such Head of other authority shall promptly inform the matters to the Director-General of the Department of Corrections.

If there is any expense arising from the transferring process prior to the revocation of consent under paragraph one and thus Thailand or the Competent Authority is bound to be responsible for, then the person who revokes his consent shall be responsible for such expense.

Article 3 The Director-General of the Department of Corrections shall expeditiously notify the result of the inquiry for consent as stated in Article 1 (1), and shall return the request together with the "Inquiry Form For Consent" and all relevant documents to the Central Authority.

to postpone or cease such execution, the Central Authority shall notify such decision and shall transmit the request together with all accompanied documents to the following authorities to inquire for the consent of the person kept in custody.

(a) If such person is kept in custody under supervision of the Department of Corrections, the request shall be transmitted to the Director-General of the Department of Corrections for execution.

(b) If such person is kept in custody under supervision of other authority, the request shall be transmitted to the Director-General of the Department of Corrections for notifying the Head of such authority, who shall carry on further execution and shall report the result thereof to the Director-General of the Department of Corrections.

The inquiry shall be made using the "Form CA 1" attached to this Ministerial Regulation.

In transmitting the request and related documents according to Article (1), the Central Authority shall clearly and accurately clarify all relevant fact, as well as the rights and duties of the person kept in custody according to the law, treaty, or commitment made towards Thailand by the Requesting State.

(2) If the Central Authority or the Prime Minister gives the final decision that the execution of the request is unnecessary, or the request is not eligible for providing assistance, or the assistance may be granted but subject to some required conditions, or the request is not processed in accordance with the procedure

MINISTERIAL REGULATION

B.E. 2537 (1994)

Issued under the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters

B.E. 2535 (1992)

By virtue of the powers conferred by Section 5 and Section 26 paragraph two of the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters B.E. 2535 (1992), the Prime Minister hereby issues this Ministerial Regulation as follows:

CHAPTER 1

TRANSFERRING OF PERSONS IN CUSTODY IN THAILAND TO TESTIFY IN THE REQUESTING STATE

Article 1 When the Central Authority receives the request from a foreign state for assistance in transferring a person kept in custody in Thailand to testify in the Requesting State:

(1) If the Central Authority or the Prime Minister, as the case maybe, gives a final decision that the execution of the request is necessary and such request is eligible for providing assistance, as well as is processed in accordance with regulation provided by law and is accompanied by all appropriate and accurate supporting documents required by relevant regulations, when there is no ground

THE ACT ON MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS (NO.2) B.E. 2559 (2016)²⁴

Remarks: The reason for the proclamation of this Act is that, as the Attorney General being the Central Authority in accordance to the law on mutual assistance in criminal matters plays a role and is vested with power and duties which are important under such law, it is appropriate to empower the Attorney General to take charge under this Act in connection with his/her respective power and duties. Also, some provisions in the law on mutual assistance in criminal matters are still inconsistent with current mutual assistance in criminal matters, i.e. the Central Authority is unable to delivered the request for assistance from a foreign state to the official or the Authority according to other laws for execution relating to the request for assistance, and the Central Authority has no authority to provide data relating to the commission of offences or property to a foreign state for the purpose of investigation, inquiry, prosecution, or judicial proceedings without a request from such foreign state, thus resulting in a limitation on the provision of mutual assistance. These cause the mutual assistance limited. The current procedures of search or seizure of property for the benefit of gathering of evidence and for the ultimate goal of forfeiture of property cannot prevent removal of proceeds of crimes. Moreover, the stipulation on the negotiation for assurance of the non-execution of death sentence is deemed as the mechanism in requesting for assistance in an offence which is the cause of action leading to such request and punishable by death according to Thai laws but the punishment for such offence is not to the extent of death penalty according to the law of the Requested State. Transfer of a person in custody also does not cover transfer of a person in custody for the purpose of assisting the proceedings at the stage concerning the authority. Forfeiture and seizure of property, still, do not cover compulsory payment in lieu of forfeiture of property as per the judgment or the order issued by the foreign court. Accordingly, it is appropriate to amend and add the aforementioned provisions to enhance efficiency of mutual assistance in criminal matters. It is thus necessary to enact this Act.

²⁴ Published in the Government Gazette, Vol. 133, Part 33 A, Page 1, dated 21st April B.E. 2559 (2016)

CHAPTER 3

COSTS

Section 42 All costs related to the provisions of assistance to a foreign state and the request for assistance from a foreign state shall be governed by rules, means, and conditions set forth in the Ministerial Regulations.

Counter-signature

Anand Panyarachun

Prime Minister

Remarks: The reason for the proclamation of this Act is that, as crimes presently are committed jointly as a network throughout many states' territories and the criminal justice administration of each state cannot decisively prevent and suppress them solely, prevention and suppression of such crimes need mutual assistance. Accordingly, it is appropriate to specify measures regarding provision and receipt of mutual assistance in criminal matters for the benefit of aforementioned crime prevention and suppression. It is thus necessary to enact this Act.

Section 39 The requesting agency shall comply with the commitment of Thailand towards the Requested State regarding the use of information or evidence for the purposes specified in the request.

The requesting agency shall also comply with the commitment of Thailand towards the Requested State regarding the confidentiality of the requested information or evidence unless such information or evidence is necessary for a public trial of the case arising from the investigation, inquiry, prosecution or other criminal proceedings in connection with the criminal case specified in the request.

Section 40 A person coming to Thailand for the purpose of giving statement or testimony in accordance with this Act shall not be served with summons for any case against him, be detained, or be subject to any other restriction of personal liberty by reason of any acts which preceded his departure from the Requested State.

The rights in paragraph 1 shall cease when the person, having had the opportunity to leave Thailand within fifteen days after notification from the agency that his presence was no longer required, nonetheless continues staying in Thailand, or voluntarily makes a return after having left Thailand.

Section 41²³ Regarding the admissibility of evidence obtained from a foreign state, the provisions of the Criminal Procedure Code shall be applied *mutatis mutandis*.

²³ Section 41 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

Section 36/1²² In case where Thailand requests for assistance in the offence which is the cause of action leading to such request for an assistance and such offence punishable by death according to the Thai law but the punishment for such offence is not to the extent of death penalty according to the law of the Requested State; and it is necessary for the Government to give assurances of non-execution, a negotiation to give such assurances may be carried out. In this respect, if the Court imposes a death sentence, the government shall proceed in accordance with the provisions of law to execute the judgment by means of life imprisonment in lieu of death sentence. The commutation of sentence shall not be granted to such person on whatever grounds except for the royal pardon.

Section 37 A request for assistance from a foreign state and all documents to be sent therewith shall be made in accordance with forms, rules, means, and conditions set by the Central Authority.

Section 38 The Central Authority shall consider whether it is appropriate to request assistance from a foreign state, taking into account of regulations, details, facts and supporting documents, and shall then notify the requesting agency of his determination.

The determination of the Central Authority with regard to the request for assistance shall be final unless the Prime Minister directs otherwise.

²² Section 36/1 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

In case where the forfeited property or money to be paid in lieu of forfeiture of the property upon the Court's judgment must be returned to the Requesting State as prescribed in the treaty under Paragraph 1, the Central Authority shall file an application asking the Court to issue an order to submit such property or money to the Central Authority to return to the Requesting State.

The forfeited property or money to be paid in lieu of forfeiture of the property upon the Court's judgment which must be returned to the Requesting State, after deduction of expenses spent by Thailand on execution relating to the forfeiture or demand of payment in lieu of forfeiture of the property and necessary expenses for the return of such property or money to the Requesting State, shall be returned to the Requesting State by the Central Authority. Unless otherwise prescribed by the treaty under Paragraph 1, the provisions prescribed in the treaty shall prevail.

Fruits of the property or money under Paragraph 2 which have occurred during the period when such property or money has not yet been returned to the Requesting State shall devolve to the State.

PART 10

Seeking Assistance

Section 36 An agency wishing to seek assistance from a foreign state shall present the matter to the Central Authority.

forfeit the property or compel to make payment in lieu of forfeiture of the property even though the offender is deceased, in case where it appears to the Court that the judgment or order of a court of the foreign state has been final before such person is dead.

Section 35/1²⁰ Regarding the inquiry, filing of an application, consideration, judgment, appeal and issuance of orders relating to the freezing, seizure or forfeiture of the property and demand for payment in lieu of forfeiture of the property as prescribed in the judgment, the provisions of the Criminal Procedure Code and the Criminal Code governing forfeiture of the property shall be applied *mutatis mutandis*.

Section 35/2²¹ The property which is to be forfeited and money which is to be paid in lieu of forfeiture of the property upon the Court's judgment under this Part shall devolve to the State; but the Court may render a judgment issuing that such property shall not be used or shall be destroyed. Except when it is otherwise prescribed by the bilateral treaty between Thailand and the Requesting State, the provisions prescribed in such treaty shall prevail. However, the management of such property or money is prohibited if it is contrary to public order or good morals.

²⁰ Section 35/1 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

²¹ Section 35/2 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

as follows, the Court shall render a judgment to forfeit the property or to compel such person to make payment in lieu of forfeiture of the property as provided in the final judgment or order of such foreign court, as deemed appropriate.

(1) Such property may be forfeited; or such person may be compelled to make payment in lieu of forfeiture of property under the Thai laws; and

(2) The foreign court has jurisdiction to adjudicate the case in which such judgment or order is issued.

In case where it appears that, in the adjudication of such case, the foreign court did not give an opportunity to the accused, the alleged offender, or the real owner of property to assert a defence or to prove his/her rights; or such case proceedings are contrary to the general principle of the procedure laws, the Court shall dismiss such application.

Section 35¹⁹ Regarding the freezing, seizure or forfeiture of property and compel for payment in lieu of forfeiture of the property in accordance with the provisions contained in this Part, the Court may render its judgment or order even though the commission of an offence causing the freezing, seizure or forfeiture of the property or the demand of payment in lieu of forfeiture of such property has not occurred in the Kingdom. The Court shall render a judgment to

¹⁹ Section 35 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

Section 34¹⁸ Upon the receipt of the request for assistance from a foreign state to forfeit the property or to compel any person to make payment in lieu of forfeiture of property as per the final judgment or order of the foreign court, the Competent Authority shall file an application to the Court that such property was located in its jurisdiction, or to the court that the person who has the ownership or possession of such property has domicile in its jurisdiction, or to the court that such person who has to make payment in lieu of forfeiture of property has domicile in its jurisdiction, or to the court that such person was found within its jurisdiction, as the case may be, to issue its judgment to forfeit such property or to demand such person to make payment in lieu of forfeiture of the property as per the final judgment or order of a court in the foreign state. In such case, if the Competent Authority is entitled to file an application to at least two courts, the Competent Authority may file an application to one of any of those courts.

Regarding the execution under Paragraph 1, if necessary, the Competent Authority may conduct an inquiry or assign any inquiry official to conduct an inquiry on his/her behalf.

Upon the receipt of an application, the Court shall issue a summons to the Competent Authority and all related parties to appear before the Court. Once such persons are heard, if it is satisfied

¹⁸ Section 34 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

of the foreign court or that such property may be rendered useless or devalued, thus possibly causing the enforcement of a judgment or an order of a court in the foreign state to be invalid.

If the Court issues an order to dismiss the application, such order shall be final. However, the Court's order to freeze or seize the property may be appealed to the Appeal Court; and the judgment or order of the Appeal Court shall be final.

The real owner of property who is subject to the Court's freezing or seizure order or the person whose property is frozen or seized under Paragraph 2 may promptly file an application with the Court to cancel such order. In case where it appears to the Court that such person did not connive at the action which caused the foreign state to make the request under Paragraph 1 or did not take action which is considered as a cause under Paragraph 2, the Court shall cancel such order; such order of the Court shall be final. However, the Court's order to dismiss the application of the real owner or the person whose property is frozen or seized may be appealed to the Appeal Court; the judgment or order of the Appeal Court shall be final.

The fact that the Court issues an order to dismiss the application or cancels freezing or seizure order issued as per the application shall not deprive the Competent Authority of their rights to resubmit an application to the Court to issue a freezing or seizure order against such property or the property of such person, if there is new significant evidence which might cause the Court to issue a freezing or seizure order against such property or the property of such person.

is not yet final, the Competent Authority shall file an application to the Court that such property is located in its jurisdiction, or to the court that the person who has the ownership or possession of such property has domicile in its jurisdiction, or to the court that such person who has to make payment in lieu of forfeiture of property has domiciled in its jurisdiction, or to the court that such person was found within its jurisdiction, as the case may be, to issue its order to freeze or seize such property or the property of such person. In such case, if the Competent Authority is entitled to file an application to at least two courts, the Competent Authority may file an application to one of any of those courts.

The Court shall urgently consider the application under Paragraph 1. In case where the statement of the Competent Authority or the evidence adduced by the Competent Authority or the evidence taken by the Court hereunder is satisfactory as follows, the Court may issue its order to freeze or seize such property or the property of such person:

(1) Such property may be frozen, seized or forfeited; or such person may be compelled to make payment in lieu of forfeiture of property under the Thai laws;

(2) The foreign court has jurisdiction to adjudicate the case in which such judgment or order is issued; and

(3) There is reasonable grounds to believe that such property may be disposed of, distributed, transferred, concealed or hidden thus preventing the enforcement of a judgment or an order

The real owner of property who is subject to the Court's freezing or seizure order under Paragraph 2 may promptly file an application with the Court to cancel such order. In case where it appears to the Court that such person did not connive at the action which caused the foreign state to make the request under Paragraph 1 or did not take action which is considered as a cause under Paragraph 2, the Court shall cancel such order. Such order of the Court shall be final. However, the Court's order to dismiss the application of the real owner may be appealed to the Appeal Court; and the judgment or order of the Appeal Court shall be final.

The fact that the Court issues its order to dismiss the application or cancel the freezing or seizure order issued as per the application shall not deprive the Competent Authority of their rights to resubmit an application asking the Court to issue a freezing or seizure order against such property, if there is new significant evidence which might cause the Court to issue a freezing or seizure order against such property.

Section 33¹⁷ Upon the receipt of the request for assistance from a foreign state to freeze or seize any property as per an order prior to an issuance of a judgment of the foreign court, or to forfeit the property or to compel any person to make payment in lieu of forfeiture of property as per the foreign judgment or order which

¹⁷ Section 33 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

application to at least two courts, the Competent Authority may file an application to one of any of those courts.

The Court shall urgently consider the application under Paragraph 1. In case where the statement of the Competent Authority or the evidence adduced by the Competent Authority or the evidence summoned and taken by the Court hereunder is satisfactory as follows, the Court may issue its order to freeze or seize such property:

(1) Such property may be frozen, seized or forfeited; or such person may be compelled to make payment in lieu of forfeiture of property under the Thai laws;

(2) Such property may be forfeited or executed to compel any person to make payment in lieu of forfeiture of property as per the judgment of a court in the foreign state; and

(3) There is reasonable grounds to believe that such property may be disposed of, distributed, transferred, concealed, or hidden, and thus prevented from being forfeited or compelled to make payment in lieu of forfeiture of property, or that such property may be rendered useless or devalued, and thus possibly causing the forfeiture of such property or demand for payment in lieu of forfeiture of property to be invalid.

In case where the Court has issued its order to dismiss the application, such order shall be final. However, the Court's order to freeze or seize the property may be appealed to the Appeal Court; and the judgment or order of the Appeal Court shall be final.

PART 9

Freezing, Seizure or Forfeiture of Property and Compulsory Payment in Lieu of Forfeiture of Property¹⁵

Section 32¹⁶ Upon the receipt of the request for assistance from a foreign state to freeze or seize any property as per an order of freezing or seizure of property issued by the Competent Authority of the Requesting State for the benefit of forfeiture of property or compelling any person to make payment in lieu of forfeiture of property; and in case where the court in the foreign state has not yet issued its judgment or order to freeze or seize such property, the Competent Authority shall file an application to the court that such property is located in its jurisdiction, or to the court that the person who has ownership in such property has domicile in its jurisdiction, or to the court that such person who may have to make payment in lieu of forfeiture of property has domicile in its jurisdiction, or to the court that such person was found within its jurisdiction, as the case may be, to issue its order to freeze or seize such property. In such case, if the Competent Authority is entitled to file an

¹⁵ Part 9 Freezing, Seizure or Forfeiture of Property and Compulsory Payment in Lieu of Forfeiture of Property, Section 32 through Section 35 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

¹⁶ Section 32 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

PART 7

Locating Persons

Section 30 Upon the receipt of the request for assistance from a foreign state to locate a person believed to be in Thailand and required by the Requesting State for the purpose of investigation, inquiry, prosecution or other criminal proceedings, the Competent Authority shall proceed to locate the said person and inform the result thereof to the Central Authority.

PART 8

Initiating Proceedings upon Request

Section 31 Upon the receipt of the request for assistance from a foreign state which is competent to initiate criminal proceedings but wishes the same to be initiated in Thailand, the Central Authority, if the case is subject to the jurisdiction of the Thai Court, shall consider whether it is appropriate to initiate the criminal proceedings as requested. If so, he shall direct the Competent Authority to proceed in accordance with the provisions in the Criminal Procedure Code and shall direct the said Competent Authority to report to him the result thereof.

proceedings at the stage concerning the authorities or at the trial stage, the Competent Authority shall notify the Central Authority accordingly.

Section 29 Upon the receipt of the report from the Competent Authority under Section 28, the Central Authority shall promptly return the transferred person to the Requesting State.

Section 29/1¹⁴ Upon receipt of a request for assistance from a foreign state to allow the person in custody in the Requesting State or in a third country to travel through Thailand to assist the proceedings at the stage concerning the authorities or at the trial stage in the Requesting State and the Central Authority considers that the assistance may be provided, the Central Authority shall notify the Competent Authority to facilitate the travelling of such person.

The person under Paragraph 1 shall travel through Thailand within a period prescribed by the Central Authority. When such time limit has elapsed, in case such person failed to travel to the Requesting State or a third country, the Central Authority shall have power to order such person to return to the country from which such person has initially travelled.

The Requesting State shall incur responsibility of keeping the person under Paragraph 1 in custody during travelling through Thailand, unless otherwise agreed by the Requesting State and the Central Authority.

¹⁴ Section 29/1 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

investigation and inquiry as a witness in the Requesting State or to request a transfer of a person in custody in the Requesting State to provide assistance in the same manner in Thailand, if the Central Authority considers that such transfer is necessary and the said person in custody consents thereto, the Central Authority shall notify the Competent Authority to transfer the said person to the Requesting State or to receive the said person from the Requesting State into Thailand.

The transfer, receipt and custody of a person under Paragraph 1 shall be in accordance with the criteria, methods and conditions prescribed in the Ministerial Regulations.

Section 27¹² The period, during which a person is transferred to assist the proceedings at the stage concerning the authorities or at the trial stage in a foreign state and under the custody of the Requesting State, shall be deemed as the period of such person's custody in Thailand.

Section 28¹³ The Competent Authority shall have power to keep the person transferred from a foreign state in custody to assist the proceedings at the stage concerning the authorities or at the trial stage throughout the period of the said person's presence in Thailand. When such person has completely assisted the

¹² Section 27 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

¹³ Section 28 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

Section 25⁹ The Competent Authority who conducts the search, freezing or seizure of an article in response to the request for assistance shall make a written document certifying of the maintenance, appearance, character and completeness of conditions of such article, and shall deliver the article searched, frozen, or seized together with such certificate thereof to the Central Authority for further execution.

Such certificate shall be made in accordance with the forms and methods prescribed by the Central Authority.

PART 6

Transferring of Person in Custody to Assist Proceedings at the Stage Concerning the Authorities or at the Trial Stage¹⁰

Section 26¹¹ Upon receipt of a request for assistance from a foreign state to transfer a person in custody in Thailand to testify as a witness in court or to assist the authority in the

⁹ Section 25 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

¹⁰ Part 6 Transferring of Person in Custody to Assist Proceedings at the Stage Concerning the Authorities or at the Trial Stage as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

¹¹ Section 26 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

PART 5

Search, Freezing or Seizure⁶

Section 23⁷ Upon receipt of a request for assistance from a foreign state to search, freeze, seize and deliver an article for the benefit of gathering of evidence, in case where there are grounds to issue a search warrant or an order for freezing or seizure of the article according to the laws, the Competent Authority may request the Court to issue a search warrant or an order for freezing or seizure of such article.

Section 24⁸ The provisions in the Criminal Procedure Code shall *mutatis mutandis* apply to the issuance of a search warrant or an order for freezing or seizure and the search, freezing or seizure under this Part; and such actions may be undertaken even though the commission of offences causing the search, freezing or seizure did not occur in the Kingdom.

⁶ Part 5 Search, Freezing or Seizure, Section 23 through Section 25 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

⁷ Section 23 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

⁸ Section 24 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

PART 4

Serving Documents

Section 21 Upon the receipt of the request for assistance from a foreign state to serve legal document, the Competent Authority shall execute such request and report the result thereof to the Central Authority.

If the legal document to be served under the request calls for the appearance of a person before an official or the Court in the Requesting State, the Competent Authority shall serve the said document upon the recipient for a reasonable time prior to the scheduled appearance.

The result of serving documents shall be reported in accordance with the forms and means set by the Central Authority unless the treaty specifies otherwise, in which the provisions of the treaty shall apply.

Section 22 The provisions regarding penalty in case of non-compliance with the order of the official or of the Court shall not be applied to the person served with a legal document calling for his appearance before the official or the Court in the Requesting State, if he is not a national of such state.

PART 3

Provision of Documents and Information in the Possession of Government Agencies

Section 18 Upon the receipt of the request for assistance from a foreign state to provide documents or information in the possession of the agencies of the Royal Thai Government, the Central Authority shall transmit the request to the agency having such documents or information in its possession, and the said agency shall submit the said documents or information to the Central Authority.

Section 19 If the documents or information sought under Section 18 should not be publicly disclosed, and the agency possessing such documents or information considers that it is impossible to disclose, or the said documents or information should not be disclosed or may be disclosed under certain conditions, the said agency shall inform the Central Authority of the causes thereof or the conditions for the disclosure of such documents or information.

Section 20 In providing documents according to the request for assistance from a foreign state under this part, the official in charge of keeping such documents shall attest them, in accordance with the forms and means set by the Central Authority unless the treaty specifies otherwise, in which the provisions of the treaty shall apply.

Section 17⁵ Upon the receipt of the request for assistance from a foreign state to take evidence in Thai Court, the Competent Authority shall notify the Public Prosecutor to execute such request.

The Public Prosecutor shall have the power to file a petition to the Court that has jurisdiction over the location where a person who will be a witness or a person who takes possession of or keeps documentary or physical evidence has domicile or address within the jurisdiction of the Court to take such evidence; and the Court shall have the power to conduct witness testimonial proceedings in accordance with the provisions in the Criminal Procedure Code.

Once the taking of evidence is complete, the Court shall send the witness testimony as well as other evidence in the case file to the Public Prosecutor who is the petitioner to be forwarded to the Competent Authority for further execution.

⁵ Section 17 Paragraph 3 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

PART 2

Inquiry and Producing Evidence

Section 15 Upon the receipt of the request for assistance from a foreign state in taking statement of persons or gathering evidence located in Thailand at the stage of inquiry, the Competent Authority shall direct an inquiry official to execute such request.

The inquiry official shall have the power to take statement of persons or to gather evidence as requested under paragraph one and, if necessary, to search and seize any documents or articles in accordance with rules, means, and conditions set forth in the Criminal Procedure Code.

When the inquiry official has finished taking statement of persons or gathering evidence, he shall report and deliver all evidence derived therefrom to the Competent Authority.

Section 16 If the mutual assistance treaty between Thailand and the Requesting State requires a document to be authenticated, the Competent Authority shall have the power to instruct the person in charge of keeping the said documents to attest it in accordance with the forms and means specified in the treaty or as defined by the Central Authority.

Section 13 Upon the receipt of the request for assistance from the Central Authority, the Competent Authority shall execute such request and, after completion, submit a report together with all documents and articles concerned to the Central Authority.

In case of impediment or impossibility to execute the request, the Competent Authority shall report to the Central Authority the causes thereof.

Section 14 When the Competent Authority has executed a request and reported the result of such execution to the Central Authority, the Central Authority shall deliver all documents and articles concerned to the Requesting State.

Section 14/1⁴ In case where coordination is made by a foreign state asking for provision of data relating to the commission of an offence, or data relating to any property for the purpose of investigation, inquiry, prosecution or judicial proceedings, if the Central Authority considers that such data may be provided under this Act, including the fact that it is a case of necessity, urgency, and with a reasonable grounds, the Central Authority may deliver such data in accordance with the criteria, methods and conditions as prescribed by the Central Authority, provided that such foreign state shows that the assistance will be provided in a similar manner. The provisions relating to the provision of assistance upon request shall apply *mutatis mutandis* to the data which is to be delivered under this Section.

⁴ Section 14/1 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

be transmitted to the Commissioner General of the Royal Thai Police, the Director General of the Department of Special Investigation, the Secretary General of the Public Sector Anti-Corruption Commission or the Secretary General of the National Anti-Corruption Commission.

(2) A request for questioning of witnesses, documentary evidence or physical evidence which is conducted in court; a request for freezing or seizure of property for the purpose of forfeiture of property or demand for payment in lieu of forfeiture of property against any person; and a request for freezing, seizure or forfeiture of property or demand for payment in lieu of forfeiture of property as per a judgment or an order of courts in a foreign state shall be transmitted to the Public Prosecutor.

(3) A request for transfer or receipt of transfer of a person under custody to assist proceedings at the stage concerning the authorities or at the trial stage shall be transmitted to the Director General of the Department of Corrections.

(4) A request for initiating criminal proceedings shall be transmitted to the Commissioner General of the Royal Thai Police, the Director General of the Department of Special Investigation or the Public Prosecutor.

Where it is deemed appropriate, the Central Authority may transmit the request for assistance from a foreign state to the officials or the authorities in accordance with other laws for further execution in relation to the request mentioned in first paragraph.

If such request is not eligible for assistance or assistance is subject to some essential conditions, or if it has not been correctly processed or is not accompanied by all appropriate supporting documents, the Central Authority shall inform the Requesting State of the refusal and its reasons or shall indicate to the Requesting State the essential conditions or the causes of being unable to execute the request.

If the Central Authority is of the view that the execution of a request may interfere with the investigation, inquiry, prosecution, or other criminal proceedings pending in Thailand, he may postpone the execution of the said request or may execute it under certain conditions and notify the Requesting State accordingly.

A determination of the Central Authority with regard to assistance shall be final, unless the Prime Minister otherwise alters.

Section 12³ The Central Authority shall transmit the request for assistance from a foreign state to the following Competent Authority for further execution:

(1) A request for taking statement of persons or providing documents or items of evidence which is out-of-court execution; a request for delivery of documents; a request for the search; a request for locating a person; and a request for freezing or seizure of documents or articles for the purpose of gathering of evidence shall

³ Section 12 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

Requesting State have a mutual assistance treaty between them and the treaty otherwise specifies, providing, however, that assistance must be conformed to the provisions of this Act;

(3) A request may be refused if it affects national sovereignty or security, or other crucial public interests of Thailand, or relates to a political offence;

(4) Assistance shall not be related to a military offence.

Section 10 The state having a mutual assistance treaty with Thailand shall submit its request for assistance directly to the Central Authority. The state having no such treaty shall submit its request through a diplomatic channel.

A request for assistance shall be made in conformity with the forms, regulations, means and conditions set by the Central Authority.

Section 11 Upon the receipt of the request for assistance from a foreign state, the Central Authority shall consider and determine whether such request is eligible for assistance under this Act, has gone through the correct procedure, and is accompanied by all appropriate supporting documents.

If such request is eligible for assistance, has gone through the correct procedure, and is accompanied by all appropriate supporting documents, the Central Authority shall transmit it to the Competent Authority for further actions.

When assistance is sought under Section 10 or Section 36 and the process under Section 11 has already been completed, the Central Authority shall promptly refer the matter to the Board for its opinion unless the Board has resolution otherwise.

If there is a dissent between the opinion of the Board and the determination of the Central Authority, the latter shall refer the case to the Prime Minister for his ruling in accordance with Section 11 paragraph 5 or Section 38 paragraph 2 as the case may be.

CHAPTER 2

PROVIDING OF AND SEEKING FOR ASSISTANCE

PART 1

General Provisions

Section 9 Assistance to a foreign state shall be subject to the following conditions:

(1) Assistance may be provided even if there exists no mutual assistance treaty between Thailand and the Requesting State, providing that such state commits to assist Thailand under the similar manner when requested;

(2) The act on which the request is based must be an offence punishable under Thai laws unless when Thailand and the

(2) To receive the request seeking assistance presented by the agency of the Royal Thai Government and deliver it to the Requested State;

(3) To consider and determine whether to provide or seek assistance;

(4) To follow and expedite the performance of the Competent Authority in providing assistance to a foreign state for the purpose of expeditious conclusion;

(5) To issue regulations or announcements for the implementation of this Act;

(6) To carry out any other acts necessary for the success of providing or seeking assistance under this Act.

Section 8 There shall exist a board comprising of representatives from the Ministry of Defence, the Ministry of Foreign Affairs, the Ministry of Interior, the Ministry of Justice, the Office of the Attorney General, as well as not more than four of other distinguished persons designated by the Prime Minister and one public prosecutor designated by the Board as its Secretary. The Board shall provide opinion to assist the Central Authority in consideration and determination of providing assistance to, or seeking assistance from foreign states where such matter may affect national sovereignty or security, crucial public interests, international relation, or relate to a political or military offence.

Section 5² The Prime Minister and the Attorney General shall take charge under this Act. The Prime Minister shall have the power to issue Ministerial Regulations and the Attorney General shall have the power to issue regulations or notifications for compliance with this Act, provided that such issuances are in connection with their respective powers and duties.

Such Ministerial Regulations, regulations or notifications shall come into force upon their publication in the Government Gazette.

CHAPTER 1

CENTRAL AUTHORITY

Section 6 The Central Authority shall be the Attorney General or the person designated by him.

Section 7 The Central Authority shall have the following authority and functions:

(1) To receive the request seeking assistance from the Requesting State and transmit it to the Competent Authority;

² Section 5 as amended by the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters (No.2) B.E. 2559 (2016).

Section 2¹ This Act shall come into force after ninety days upon its publication in the Government Gazette.

Section 3 This Act shall replace all other laws, regulations, rules, decrees, and any other announcements already provided for in or inconsistent with this Act.

Section 4 In this Act:

Assistance means assistance regarding investigation, inquiry, prosecution, forfeiture of property and other proceedings relating to criminal matters;

Requesting State means the state seeking assistance from the Requested State;

Requested State means the state receiving the request seeking assistance from the Requesting State;

Central Authority means the person having authority and function to be the coordinator in providing assistance to a foreign state or in seeking assistance from a foreign state under this Act;

Competent Authority means the official having authority and function in rendering assistance to a foreign state in response to a request sent to him from the Central Authority under this Act.

¹ Published in the Government Gazette, Vol. 109, Part 40, Page 27, dated 7th April B.E. 2535 (1992).

THE ACT
ON
MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS
B.E. 2535 (1992)*

BHUMIBOL ADULYADEJ, REX.
Given on the 31st Day of March B.E. 2535 (1992)
Being the 47th Year of the Present Reign

His Majesty King Bhumibol Adulyadej is graciously pleased to proclaim that:

Whereas it is appropriate to have a law on mutual assistance in criminal matters;

Be it, therefore, enacted by the King, by and with the advice and consent of the National Legislative Assembly acting as the Legislative Parliament, as follows:

Section 1 This Act shall be called "the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters B.E. 2535 (1992)".

* Unofficial Translation

**MUTUAL ASSISTANCE IN
CRIMINAL MATTERS**

CONTENTS

page

MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

- The Act on Mutual Assistance in Criminal Matters
B.E. 2535 (1992) 3
- Ministerial Regulation B.E. 2537 (1994) issued
under the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters
B.E. 2535 (1992) 34
- Ministerial Regulation No. 2 B.E. 2537 (1994) issued
under the Act on Mutual Assistance in Criminal Matters
B.E. 2535 (1992) 46
- Regulation of the Central Authority on Providing
and Seeking Assistance under the Act on Mutual
Assistance in Criminal Matter B.E. 2537 (1994) 48

EXTRADITION

- Extradition Act, B.E. 2551 (2008) 63
- Ministerial Regulation on Requirements of the Request,
Surrendering Process, and Expenses of Extradition
Proceedings B.E. 2553 (2010) 82

ASEAN TREATY ON MUTUAL LEGAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

- ASEAN Treaty on Mutual Legal Assistance
in Criminal Matters 91

LAWS
ON
INTERNATIONAL COOPERATION
IN CRIMINAL MATTERS
THAILAND

ASEAN COMMUNITY MISSIONS CENTRE
INTERNATIONAL AFFAIRS DEPARTMENT
OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

LAWS ON INTERNATIONAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS

THAILAND

ASEAN COMMUNITY MISSIONS CENTRE
INTERNATIONAL AFFAIRS DEPARTMENT
OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

